Rolf Ward Green

The Incredulity of Saint Thomas (Caravaggio, 1601-2)

Cât de mult mai mare este slava a ceea ce rămâne!
(2 Corinteni 3:11)

Născut și a crescut —Mesia

Rolf Ward Green

Capitolul 1: Cronologia astronomică și Pământul real
Capitolul 2: Se calculează înapoi până ieri
Capitolul 3: Tiberius, Irod, Astronomie, mărturie
Capitolul 4: Daniel ca ținte interne învățate numeric
Capitolul 5: Ramsay, de principiu, oferă o poveste foarte încurajatoare
Capitolul 6: Recensămintele romane, Augustus, Luca
Capitolul 7: Creștinii se ocupă de Roma în mărturie securizată
Capitolul 8: Dumnezeu îl amintește pe nou-născutul lui Avraam pentru totdeauna
Capitolul 9: Neamurile au observat scurte întâlniri
Capitolul 10: A prezis o încălcare a neprihănirii universale
Capitolul 11: Istoria în totalul anilor reformați
Capitolul 12: Având în vedere esenieni

Chapter 1: Astronomical Dating And True Earth
Chapter 2: Back-dating Yesterdays
Chapter 3: Tiberius, Herod, Astronomy, Testimony

Chapter 4: Daniel As Numerically Internal Endpoints Learned
Chapter 5: Principled Ramsay Offers Very Encouraging Story
Chapter 6: Roman Enrolments, Augustus, Luke
Chapter 7: Christians Handle Rome In Secure Testimony
Chapter 8: God Reprieves Abraham's Newborn To Everlasting Days
Chapter 9: Gentile Observed Dating Summarized
Chapter 10: Foretold A Violation Of Universal Righteousness
Chapter 11: The History In Reformative Total Years
Chapter 12: Considering Essenes

Capitolul 1: Cronologia astronomică și Pământul real

Right: Adoration of the Magi, Museo del Prado, Madrid (c. 1510 painting by Hieronymus Bosch, c. 1510, Oil on wood, 138 x 72 cm)

> Cerurile anunță gloria lui Dumnezeu, întinderea lor vestește lucrarea mâinilor sale.
> (Psalmii 19:1/Rus 18:2, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

> Небеса проповедуют славу Божию, и о делах рук Его вещает твердь.
> (Псалтирь 18:2, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

11 Utilizarea astronomiei în teoria cronologică, cunoscută sub numele de cronologie astronomică sau dating astronomic, datează evenimentele istorice folosind mișcările corpurilor celeste. [1] În acest sens, încearcă să calculeze pozițiile obiectelor (mai ales soarele și luna) în trecutul îndepărtat. Una dintre presupunerile sale majore este că orbitele corpurilor cerești au rămas constante în timp (cu o excepție fiind o indemnizație pentru accelerația de maree în sistemul pământului-lună, această accelerare se presupune că este constantă în timp) până astăzi . În timp ce întâlnirile astronomice din teorie promite o precizie foarte mare în comparație cu alte metode și oferă date absolute, mai degrabă decât relative, nu știm cu siguranță că aceste ipoteze de constanță sunt valabile. Este astfel util ca scopurile de confirmare secundară, deși ar trebui să fim atenți să o luăm prea serios, iar utilizarea sa ar trebui și trebuie să-și recunoască limitele. Când se confirmă datele, este la cel mai valoros, iar presupunerea de constanță rămâne limitarea acestuia, astfel încât să nu poată elimina cu siguranță cronologiile. Nici o cronologie (sau singură) nu este confirmată pentru întreaga gamă de date prin metoda de dating astronomică.

[1](Geneza 1:14,15)

Above: NASA, Earth and Moon, Oct 17 2000, Terra satellite, MODIS sensor
(WG Feb 24 2021 modified dimensions and JPG quality to reduce file size)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[12] Printre teoriile istoriei Pământului există un număr de care au prezentat ideea că, la un moment dat, orbita pământului și axa de rotație au fost deranjați de o coliziune cu un obiect (de exemplu, cometa). Cu toate acestea, în general, acest lucru nu este relevant în discuțiile din anii care au urmat perturbarea, deoarece această mișcare ulterioară poate fi considerată constantă. Valabilitatea unei perturbări anterioare la axa de rotație a Pământului poate fi, de asemenea, pusă la îndoială, deoarece poziția sa în spațiu nu este „precesa”, sau „nutat”, foarte repede. Există o ușoară nutație pe un ciclu de 18,6 ani, prin care pietrele de axe ale Pământului („ca giroscop”) și precesia de 360 de grade în spațiul axei Pământului, determinând poziția stelelor să circule la fiecare 26.000 de ani. Mai mult, există o lipsă de cunoaștere a modului în care Pământul a fost orientat și rotit înainte de o astfel de perturbare. Motivul pentru care trebuie să luăm în considerare teoriile de perturbare, este un aspect foarte fascinant al studiilor de timp, care este că cele mai vechi civilizații au părut că posedă înțelepciunea deasupra celui din ziua noastră modernă. Piramidele sunt un exemplu de metode avansate de construcție, dar exemple de muncă avansată abundă în întreaga lume. Structurile megalitice par să fi văzut o catastrofă, deoarece culturile ulterioare au construit structuri inferioare asupra lor. În plus, există povestea orașului Sunkenken, din Atlantis, o cultură avansată a pierdut sub mare.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[13] Putem începe să obținem o idee despre motivul teoriilor despre perturbare, așa cum se bazează pe dovezile de dispariție. Extincția dinozaur poate, de asemenea, să se potrivească în același model. Dovezile umanoidelor „uriașe” rămâne, tulburătoare din punct de vedere al teoriei evolutive, este mărită de amprentele fosile umane formate lângă oasele dinozaurului. Deci, îngrijorătoare sunt aceste fapte la teoreticienii moderni, care respectă muzeele ascunse sau chiar distrug astfel de artefacte. Lucrări excelente, cum ar fi piramidele egiptene, Stonehenge, Moai de Insula Paștelui și liniile Nazca din Peru sunt atribuite oamenilor de către teoreticienii principali, deși teoriile alternative s-ar putea aplica extratereștriale. Filmul documentar din 1970 „Chariots of the Gods” a fost o lucrare de lungime caracteristică bazată pe cartea lui Erich von Danicen, „Chariots of the Gods?”, Și au explicat astfel de realizări extratereșoare prin implicarea nave spațiale extraterestră.

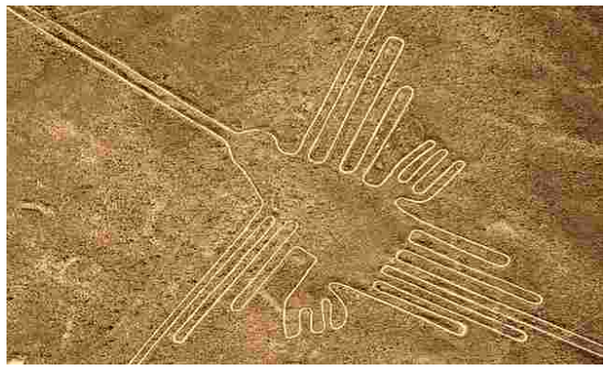

Above: Nazca lines, hummingbird (Nazca region, Peru)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[14] Mai adânc, mult mai adânc decât povestirile care satisfac dorința noastră de descoperire nouă sau divertisment, astfel de povești oferă furajelor nevoii noastre spirituale pentru adevăr despre trecut. Aceste lucruri pe care le cântăm într-un context nou al paradigmei moderne, unde intimitatea emoției este pusă în pericol de o cultură avansată legată de tehnologiile interconectate. În acest context, Edward Snowden poate spune:

> Argumentând că nu vă pasă de dreptul la intimitate, deoarece nu aveți nimic de ascuns, nu este diferit de a spune că nu vă pasă de libertatea de exprimare pentru că nu aveți nimic de spus.
> (Edward Snowden)

Declarația sa subliniază relația și interconectarea inextricabilă a vieții private sau a dreptului la el, cu adevărul.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[15] În cele șaptesprezece articole anterioare pe care le-am fost foarte privilegiat de coautor, am luat în considerare în legătură cu propria mea istorie familială și cea a familiei mele umane, rolul familiei în istorie și adevărata sa cronologie. [1] În acest proces, o simplificare a avut loc bine. Într-o venă similară, conceptul unui potop global care a inundat Pământul în vremurile străvechi, poate simplifica explicația a ceea ce sa întâmplat cu culturile avansate. Departe de a fi motivul pentru care propria noastră cultură devine susceptibilă la aceeași soartă pur și simplu din cauza progresului în sine, susținem cronologia ca un Sfântul Graal, prin care cronologia lumii antice a fost de asemenea purificată. Titlul prezentului articol nu poate fi încă determinat, din același motiv că soarta noastră este necunoscută. Cu toate acestea, este fundamental că alegerile limitează libertatea și, după cum a spus Nanny Rowe, „adevărul vă va elibera” [2] Cu această admisie, draga cititor, este posibil să fiți rugați să înțelegeți dificultatea cu care sunt împovărătoare Aici introducerea unei lucrări care nu pot fi cunoscute acum și nu poate fi cunoscută pentru motivul libertății, dependentă și de alegerile libere pe care le putem face. Ați încercat acum rezultatul sau importul complet al acestor cuvinte pe care le scriu, cu scopul de urmă final, simplitatea mesajului meu ar intra în strategie. De asemenea, aș avea îndoieli serioși, am fi cunoscut în prealabil lucrurile pe care le-am scris, că înclinația mea față de împărtășirea și curiozitatea lumii pe întreg ar fi protejat, pe bună dreptate, intimitatea pe noi toți.

[1](18 articole care numără anterior "My Story")
[2](Ioan 8:32)

Above: Joseph Interprets Pharaoh's Dream, Jewish Museum, New York (c. 1896-c. 1902 painting by James Jacques Joseph Tissot, gouache on board, 15.1 x 22.6 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[16] Cu privire la confidențialitatea, mi se pare în acest punct de import, în vremurile noastre tehnologice, să menționăm puțin despre ce sisteme pe care le folosesc și despre Linux. Sistemul de operare Linux a fost în jur de o perioadă foarte lungă de timp în termeni de software de calculator, deoarece Linus Torvalds a creat un kernel gratuit al sistemului de operare în 1991, bazat pe Unix și numit "Linux" după el. UNIX, pe de altă parte, a fost în jurul anului 1969, în cea mai veche implementare, așa cum OS a scris de la AT & T Bell Laboratories Ken Thompson și Dennis Richie și, în 1977, adaptate de Universitatea din California Berkeley, în distribuția software-ului Berkeley (BSD) , acest sistem pe care sa bazat și parțial "Mac OS X" (în 2001). „Bazat” pe UNIX este adevărat pentru Linux, Mac OS X și BSD cel puțin parțial, iar în acest sens se disting de sistemul de operare "Windows" Microsoft, care nu avea bază UNIX. Punctul de confidențialitate este că codul de proprietate se datorează secretului „backdoors” (găuri de securitate), în timp ce codul public permite tuturor să vadă și să corecteze greșelile, iar cea mai inerentă lipsa de secret a acestuia îl păstrează în siguranță.

Above: Landscape with the Prophet Elijah in the Desert, The Hermitage, St. Petersburg
(1610s painting by Abraham Bloemaert, Oil on canvas, 72 x 97 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[17] Windows, cum ar fi Mac OS X ("TEN"), utilizează codul de proprietate în implementarea sa, în timp ce Unix a fost în cea mai mare parte liber:

> Lucrul la un PDP-7, o echipă de cercetători de la Bell Labs condusă de Thompson și Ritchie, și inclusiv Rudd Canaday, a dezvoltat un sistem de fișiere ierarhice, conceptele proceselor de calculator și fișierele de dispozitiv, un interpret de linie de comandă, țevi pentru inter- Procesul de comunicare și unele programe de utilitate mici.
> (Wikipedia, "Ken Thomson" (adică despre Unix)

„Free” se referă la natura publică a codului sursă, iar în 1983 Unix a declanșat mișcarea de software gratuită, care mai târziu a inclus Linux și multe distribuții sale. Un proces în 1994 împotriva Universității din California a avut ca rezultatul permite ca BSD Unix să fie distribuit gratuit oriunde, iar Linux a fost în curs de desfășurare din 1991. Înainte de 1981, Unix a fost licențiată gratuit de către AT & T. În 1984, AT & T a renunțat la laboratoarele Bell, eliberându-se de obligațiile de licențiere antitrust în ceea ce privește Unix, în timp ce după acel bell laboratoare au început să vândă un Unix proprietate.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[18] Utilizarea acestor sisteme moderne de operare a computerului a permis fenomenul internetului, care, la rândul său, mi-a permis accesul la resurse în natură atât istorice, cât și științific, așa cum am scris anterior, care resursele mi-au permis cercetarea cronologică bazată pe biblice textul ca o lucrare sursă inspirată. Una dintre trăsăturile notabile ale scriitorilor biblici, din punctul lor de vedere al cetățenilor evrei, a fost modul în care ei au dat anii Regilor străini destul de unic. Adică în loc să stabilească un an 1 pe baza obiceiurilor oficiale din țara Regelui (care trebuie să fi fost dificilă în acele zile datorate atât la distanță, cât și în lipsa comunicațiilor moderne), găsim în schimb că cea mai timpurie raportare a asumării Puterilor Regale pentru acești Regi străini devine an 1, în ciuda diferențelor posibile din cauza anilor de aderare sau a Co-Guvernării. Aceasta este, desigur, cu totul logică și surprinzătoare. Notem notăm, de exemplu, referirea la „Anul 19” așa cum este dat pentru „Anul 18”, pentru Regele Nebucadnețar. [1-3] Într-o minte neinstrită, acest lucru este deranjant și pare chiar să introducă o îndoială în posibilele dating , în timp ce un observator condimentat nu are probleme cu acest lucru. Ineranitatea fundamentală a Scripturii este importantă, aici. [4]

[1](2 Regi 25:8)
[2](Ieremia 52:12)
[3](Ieremia 52:29)
[4](2 Timotei 3:16)

Above: Satan Watching the Caresses of Adam and Eve, Museum of Fine Arts, Boston (1808 painting by William Blake, Pen and watercolour on paper, 505 x 380 mm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[19] Inerranța Scripturii este luată din mai multe surse. Gradul de exactitate a Scripturii cu privire la orice profeție particulară conținută în acesta este deschisă controlului mondial și depinde adesea de un punct de vedere subiectiv. În consecință, bătrânii evrei au fost autoritatea pe care Israelul sa bazat să interpreteze Scriptura, deoarece erau mai aproape de subiectul interesului și îngrijirii lui Dumnezeu. Subiectivitatea lor a fost nedorită atunci când a devenit tradiție orală care a fost în conflict cu profeția proprie a lui Iehova. Ierusalimul cel de-al doilea templu, un eveniment în siguranță 70 E.c. [3] Văzând ca această dată, 70 E.c., se crede în siguranță, s-ar putea să ne simțim încrezători să o folosim ca punct de plecare, o bază fermă de la care să înceapă să calculeze datele înapoi în timp, pentru a vă întâlni cu privire la istoria evreiască, în special Domnul nostru Isus, și apoi căutați pentru a vedea cum putem obține o mai bună înțelegere a lui Daniel 9: 24-27 (profeția lui Daniel din cele 70 de săptămâni). Calculul din spate este cel mai obișnuit și cel mai bun mod de a face acest lucru. Cât de adecvată ar fi, atunci, să folosim învățătura înțelepților evrei să ne ajute în înțelegerea noastră?

[1](Matei 15:6)
[2](Marcu 7:13)
[3](Misnah și Gemara cuprind Talmudul, numele care înseamnă „învățarea” și care se poate referi numai la Gemara, care mai târziu înseamnă „studiu”.)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[110] Înainte de a începe, este vital să observăm că Iehova nu-și limitează alegerea față de poporul evreu, dar el a folosit pe Nebucadnețar să-i cucerească, iar Cyrus să-i elibereze, dovedind că alți digani îi ajută pe Iehova. Acum, în cauza credinței creștine, cine ar fi mai interesat decât înțelepții evrei înșiși să înțeleagă și să creadă sau să respingă pretențiile lui Hristos? În acest sens, Talmudul Babilonian de la Yoma 39b spune că: „În cei patruzeci de ani înainte de distrugerea celui de-al doilea templu, lotul pentru Dumnezeu nu a apărut în mâna dreaptă a preotului ... ușile sanctuarului Deschis de la sine ca un semn că în curând vor fi deschise de dușmani”, [până când au fost certați de Rabban Yoḥanan Ben Zakkai,] ceea ce a indicat o serie de întâmplări cele mai puțin probabile de la 30 la 70 E.c. [1] Anume, în ceea ce privește mulțimea pentru Dumnezeu care nu apare, înseamnă o dată pe an timp de 40 de ani la rând, a apărut întotdeauna împotriva lui Dumnezeu, ceea ce dă o probabilitate de numai una în 2 la puterea a 40 de ani (o mie de miliarde). Acest lucru înseamnă, de asemenea, că, potrivit lui Yoma 39b, timp de patruzeci de ani nu a existat o ofertă de păcat Iehova, ca și cum ceva sa schimbat în ceea ce privește ofertele. Cu toate acestea, conectarea acestor evenimente la un eveniment din 30 E.c. nu este făcută de preoții evrei în atâtea cuvinte. De asemenea, de ce această perioadă este limitată la acești 40 de ani?

[1](Yoma 39b, Talmudul Babilonian, de la traducerea în William Davidson Talmud)

Above: Sacrifice of Isaac, Private collection (1597-1599 painting by Caravaggio, Oil on canvas, 116 x 173 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

111a Talmudul are mai mult de spus cu privire la cei 40 de ani care au precedat distrugerea a 70 de ani, la Avodah Zarah 8b: „Cu patruzeci de ani înainte ca templul să fie distrus [în 70 E.c.], Sanhedrinul a fost exilat din camera de piatră și sa așezat Magazinul de lângă Muntele Templului." [1] Aceasta arată și anul 30 E.c., ca și cum un eveniment care apare patruzeci de ani înainte de 70 E.c. este implicat aici. Înainte de a lua în considerare ce ar fi putut fi acest eveniment, putem lua notă de Ezechiel 4: 6, o profeție care afirmă:

> Și trebuie să vă așezați pe partea dreaptă în cel de-al doilea caz și trebuie să purtați eroarea casei lui Iuda patruzeci de zile. O zi pentru un an, o zi de un an, este ceea ce v-am dat.
> (Ezechiel 4:6)[2]

111b Această profeție de la Ezechiel a avut, de asemenea, împlinirea într-un timp mai devreme, care este timpul să preceadă chiar și profeția lui Daniel 9: 24-27, deși noi, deși ne putem rezerva comentarii acum (așa cum se referă la această împlinire, deși Ezechiel însuși știe din Daniel, așa cum se vede din Eze 14:14) pentru a ne putea concentra pe anii 30-70 E.c. Ezechiel 4: 6 se referă la o perioadă de 40 de ani, simbolizată cu 40 de zile, așa cum este descrisă acolo și este vocea lui Iehova vorbind cu Ezechiel cu privire la perioada de doar 40 de ani înainte de asediul ulterior al Ierusalimului, 70 E.c. [3] Dar de ce a fost perioada de 40 de ani, chiar înainte de 70 E.c.?

[1](Avodah Zarah 8b, Talmudul Babilonian, de la traducerea în William Davidson Talmud)
[2](Ezechiel 4:6)
[3](The Persian Problem Resolved (2019), by Floyd Nolen Jones, capitolul 7, p. 131, nota de subsol 2)

Above: Praying Saviour, Janus Pannonius Museum, Pécs (1903 painting by Tivadar Csontvary Kosztka, Oil on canvas, 100 x 82 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[112a] Evreii nu sunt mai puțin interesați decât alții în evenimente care au condus la distrugerea celui de-al doilea templu, începând cu un asediu care a început pe 14 aprilie 70 E.c., acest lucru coincid cu Nisan 14 în acel an (PLSV 3.1.0 la Ierusalim; Rita Gautschy, Alexandria / Babilon, ambele), pentru a fi de acord cu data (Nisan 14) oferită de Iosephus. [1-3] Patruzeci de ani înainte de aceasta ar fi fost aproape de Nisan 14 din anul 30 E.c., un an care a atribuit istoria seculară ca și în cadrul guvernului Ponțiu Pilat, care a servit din 26 E.c. la 36 E.c., sub Tiberius Caesar. Deci, a existat un eveniment semnificativ care a avut loc în acele zile când Ponțiu Pilat a fost guvernatorul lui Iudaea? Dacă da, este posibil ca acesta să poată reprezenta și cei cu 40 de ani înainte de 70 E.c., care perplexă preoții templului, împiedicându-și jertfele prin lot pentru Azazel? Profeția lui Daniel 9:27 a prezis o „săptămână" atunci când jertfa evreiască și oferta de cadouri ar fi încheiată. În această săptămână ar fi după 69 de „săptămâni" de șapte ani sau 483 de ani și se va încheia după 490 de ani sau 70 de săptămâni. Până în prezent, tot ce avem este singura dată Nisan 14 în 70 E.c. În calitate de solicitanți ai adevărului, am fi dornici să știm dacă putem înțelege profeția lui Daniel în cronologia Binecuvântată Greenealogie, folosind astronomia, cunoașterea istoriei, a obiceiului evreiesc și a Evangheliei despre Isus. În afară de a scrie despre Iehova însuși, să fie pus într-o poziție în care simt că amândoi este necesar și este posibil să se facă dreptate subiectului lui Isus Hristos pentru prima dată în istoria noastră BG, folosind exacte, istorice Faptul este, în același timp, o sarcină oneroasă și cel mai mare privilegiu îmi pot imagina.

[112b] Înainte ca Templul evreiesc să fie distrus (salvați un zid) și acest lucru în 70 E.c., Isus profețise cu privire la acest eveniment (Mt 24: 2; Lu 19:44, 21: 6) și s-a întâmplat. Dar cu aproximativ 40 de ani mai devreme, după ce a făcut această profeție, Isus a făcut un sacrificiu care a împlinit cerințele legii evreiești și a eliminat necesitatea templului. La trei ani după aceea, Iehova a văzut potrivit pentru a împlini promisiunea făcută lui Avraam, când Petru a primit Corneliu, acceptând oamenii din toate națiunile în mod egal în legământul lui Dumnezeu (Ge 22:18; Ga 1:18; Fa 9: 24-43, 10: 1-35), dar Israelul rămâne foarte important, așa cum a scris Pavel, căci ei au fost prima națiune, Iehova a ales să fie binecuvântată și „încredințată cu declarațiile sacre ale lui Dumnezeu". [4] Din acest motiv, este greșit să ignorăm Menii înțelepți evrei când căutăm să elușim o profeție ca veste bună, așa cum am văzut probabil în ceea ce privește cei 40 de ani de dezaprobare aparentă a lui Iehova asupra serviciilor Templului. Ce sacrificiu a făcut Isus și cum explică astfel de pierderi, apoi experimentate de preoția evreiască?

[1](Wars of the Jews, cartea V, capitolul 3, paragraf 1 (c. 75 E.c.), de William Whiston (1737))
[2](Planetary, Lunar, and Stellar Visibility v. 3.1.0, Nov 20 2006, by Rainer Lange şi Noah M. Sweatlow, folosind codul dezvoltat de Steve Moshier)
[3](R. Gautschy, "Monddaten aus dem Archiv von Illahun: Chronologie des Mittleren Reiches", Zeitschrift für Ägyptische Sprache und Altertumskunde 178, Vol. 1, 2011, 1-19. http://www.gautschy.ch/~rita/archast/mond/mondeng.html)
[4](Romani 3:2)

Above: Christ Healing the Blind, Metropolitan Museum, New York (c. 1570 painting by El Greco (Domenikos Theotokopoulos))

end of Capitolul 1: Cronologia astronomică și Pământul real

Capitolul 2: Se calculează înapoi până ieri

Zi după zi vorbesc necontenit și noapte după noapte dezvăluie cunoștință.
(Psalmii 19:2/Rus 18:3, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

День дню передает речь, и ночь ночи открывает знание.
(Псалтирь 18:3, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

Above: Adoration of the Magi, Musée du Louvre, Paris (c. 1510 painting by Ulrich Apt The Elder, Oil on panel, 125 x 71 cm)

21 Când cel de-al doilea templu a fost distrus în 70 E.c., a avut loc, de asemenea, că preoții și-au pierdut singura înregistrare genealogică a liniilor de familie îndreptățite să acționeze ca preoți:

> Geneogiile oficiale ale evreilor au fost distruse, nu de Regele Irod cel Mare, ca Africanul menținut la începutul secolului al III-lea, dar evident de către romani la distrugerea Ierusalimului în 70 E.c. (Against Apion, by F. Josephus, I, 30-38 [7]; The Jewish War, II, 426-428 [xvii, 6]; VI, 354 [vi, 3]) De atunci, evreii nu au reușit să-și stabilească coborârea în cele două linii cele mai importante, David și Levi.
> (Insight On The Scriptures, Vol. 1, p. 909 (2018))[1]

Pierderea genealogiilor lor preoțești este cu siguranță o garanție eficientă împotriva continuării închinării templului tradițional evreiască, ajungând astfel la Legea Torei. Dar dacă religia evreiască sa încheiat, ceea ce și-a luat locul?

[1](Insight On The Scriptures, Vol. 1, p. 909 (2018))

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

22 Profeția lui Ezechiel a fost împlinită la momentul distrugerii primului templu, la sfârșitul celor 40 de ani care au început în al 13-lea an al lui Iosia. [1] Iosia a condus 31 de ani, urmată de 11 ani de la Ioiachim și 10 ani de Zedechia, astfel încât 31 + 11 + 10 - 12 = 40. [2,3] Atunci Ierusalimul a fost distrus în vara Î.E.c. 587. [4,5] Noi au remarcat și cum au existat 40 de ani de la anul 1 al Solomon (Î.E.c. 1017) până când Regatul de Nord a izbucnit de la Iuda și Beniamin în Î.E.c. 977 (Roboam Y1). [6,7] Dar aceste împliniri sunt adevărate în alte cronologii. Cei 40 de ani care precedă distrugerea a 70 de ani, care au încheiat cel de-al doilea templu evreiesc, pot fi asociate numai cu un eveniment în anul 30 E.c., dacă este îndeplinită exact. O coincidență fenomenală are loc în acest an, care este că 30 E.c. este singurul an între 26 de ani și 36 E.c., în care o anumită sărbătoare evreiască a manifestat trei date separate în aceeași săptămână pentru mai multe secte. Aceste secte sunt esenienii, saducheii și fariseii. Din cercetarea efectuată în Manuscrisele de la Marea Moartă, zilele săptămânii ale esenienilor nu au fost conforme cu standardele pe care le cunoaștem, așa cum le-ar atribui Nisan 01 ca miercuri în fiecare an. Acest lucru însemna că Nisan 14 a fost întotdeauna marți pentru ei, începând de luni, sau poate marți seara. Cu toate acestea, această marți a fost pentru ei 13 zile după echinocșul Vernal în fiecare an, ceea ce este atunci când au început anul. În anul 30 E.c., Paștele al esenienilor (evreiesc) pare să fi precedat Paștele al saducheilor cu una sau două zile. Fără acest lucru, nu există nici o modalitate simplă de a ține cont de evenimente așa cum a fost spus în conturile Evangheliei despre Isus. Sperăm că vom reveni mai târziu la acest punct important, astfel încât să poată consolida discuția care urmează.

[1](Ieremia 1:2-3, 25:3)
[2](2 Regi 22:1; 2 Cronici 34:1)
[3](2 Regi 23:36; Cronici 36:5)
[4](2 Regi 25:2; Ieremia 52:5)
[5](B4 Chronology- History of Babylon (2015), capitolul 1 paragrafe 1-4, 1-8a, 1-8b, by Ward Green et al.)
[6](The Uncut Tut (2016), cap. 10 alin. 2, de Ward Green et al.)
[7](The Crucible of Credible Creed (2012), capitolul 9 alineatul 2, by Ward Green et al.)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

23 Motivele pe care le-a luat până acum pentru a ajunge la punctul de a scrie despre acest lucru sunt variate, dar includ: 1) Este o chestiune foarte importantă a multor oameni, 2) este o problemă complexă și 3) nu aveam cunoștințe. Chiar și cu o înțelegere fermă a numeroaselor aspecte care guvernează calendarele implicate, aproape el sfidează logica. De asemenea, chiar și atunci când recunoaștem că rezoluția se găsește, liniile secundare de logică pot continua o vreme. Nu este dorința mea de a introduce controverse în acest subiect foarte important, astfel am ezitat să încep, căci dacă nu suntem atenți, am putea submina credincioșii sau chiar credința noastră, divertismentul de la Isus. Pe de altă parte, nu scrie ceva care confirmă validitatea credinței în Domnul nostru este aparent mai rău. Numai prin stabilirea acestui an de 30 E.c. ca dată de răstignire în mintea noastră, și numai atunci vedem cum evenimentele precedente, cum ar fi nașterea lui Isus, de exemplu, sau Daniel 9:27, pot fi făcute să stea sau cădere. Ar trebui să fim conștienți de faptul că nicăieri în Scriptură a existat o indicație (lăsați cititorul să utilizeze discernământul) din mijlocul „Săptămânii" lui Daniel și semnificația ei. Așa cum este obișnuit cu profeția, împlinirea multiplă este modul în care este cel mai bine înțeles sau cel mai bine îndeplinit. Întrebarea este, în ce măsură, mijlocul săptămânii Daniel 9:27 Ursul anului 30 E.c., dacă este deloc? Și cum, de asemenea, anul 30 E.c. afectează anul nașterii? Înainte de a lua în considerare acest lucru, scrierile lui Pavel, care a fost un „apostol al națiunilor" după ce a fost convertit, ca și Cartea Faptele de către Luca și istoria civică a vremurilor, ne permite mai multă înțelegere în vreunii ani. [1 -3]

[1](Romani 11:13)
[2](Luca 1:3)
[3](Faptele 1:1)

Above: Christ before Herod Antipas, Museum of Fine Arts, Budapest (17th century painting by Nicolaus Knüpfer, Oil on panel, 18 x 24 in)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[24a] Luca a scris că sa străduit să-și scrie contul la Theophilus (Luca 1: 3) în ordine logică, iar dorința sa de precizie este demn de remarcat de același verset. Luca a fost un medic și iubit (Coloseni 4:14), așa că a fost în mod evident educat, iar scrierea lui a Faptele, așa cum vedem prin numele destinatarului, Theophilus, menționat de scriitor, atât aici, cât și în Evanghelia lui Luke, pot să fie justificată în ceea ce privește atribuirea. Din Cartea Faptele Apostolilor, învățăm despre Pavel (adică Saul) care a fost brusc orbit în timp ce călătoresc în Damasc. [1] Întâlnirea lui Pavel a lui Isus pe drumul spre Damasc așa cum a fost descrisă în contul lui Luca din Faptele, este, probabil, același eveniment Pavel descrie la 2 Corinteni 12, versetul 2, ca fiind „dus" „până la al treilea cer". Evenimentul care marchează convertirea lui Pavel la creștinismul din apropierea Damascului, ne rugăm, să nu fie diminuată făcând o utilizare a acestuia ca un marker cronologic în discuția noastră. Pavel a fost un adunător vehement al creștinismului, aprobă înainte de moartea profetului creștin, Ștefan. [2]

[24b] În 2 Corinteni 11: 30-33, Pavel scrie despre evadarea lui la Damasc, care din scrisoarea sa către Galateni datează la trei ani după ce a văzut lumina strălucitoare pe drum. [3] La Galateni 1:18 El menționează că au trecut trei ani, după care a mers la Ierusalim pentru a vizita Cephas (cunoscut și ca Petru), care în contextul Galatelor 1:16 poate însemna pur și

vizita Cephas (cunoscut și ca Petru), care în contextul Galatenilor 1:18 poate însemna pur și simplu trei ani după convertirea sa. [4,5] Pavel continuă la Galateni 2: 1, menționând că intervalul de 14 ani se aplică la a doua vizită la Ierusalim, care era cu Barnaba și este cel mai simplu înțeleasă ca fiind de 14 ani după conversia inițială. [6] Potrivit acestui fapt, Pavel a vizitat Ierusalim de două ori în cei 14 ani după ce a primit Hristos, prima vizită fiind după trei ani și a doua vizită cu Barnaba. Aceasta este logica prin care a venit înțelegerea. Doar teorezim că aceste intervale de trei și 14 ani sunt măsurate de la momentul evenimentului de conversie a lui Pavel pe drumul spre Damasc, deși pot fi incluziv sau exclusiv în opinia noastră. Noi înțelegem, cu 13 ani, echivalează cu 14 ani inclusiv. Dacă convertirea lui Pavel a fost în 30 E.c., el a vizitat probabil Ierusalimul astfel în 30 + 13 = 43 E.c. (exclusiv = 44 E.c.). Dar, dacă Pavel este convertit în 31 E.c., inclusiv = 44 E.c. [7] Logica este, de asemenea, cât mai clară și simplă posibil.

[1](Faptele 9:3-9; 13:9)
[2](Faptele 8:1)
[3](Galateni 1:15-18)
[4](Viz. Ga 1:16: „...nu m-am dus imediat să cer sfat de la vreun om....” Ga 1:18: „Apoi, după trei ani...”)
[5](„Apoi, după 14 ani, am urcat din nou la Ierusalim cu Barnaba ...”)
[6](Viz. Ga 2:1 „Apoi, după 14 ani, am urcat din nou la Ierusalim cu Barnaba...” „Cu Barnaba” nu trebuie să implice mai mult decât o singură vizită la Ierusalim cu Barnaba)
[7](31 + 13 = 44 E.c.; 44 - 31 + 1 = 14 ani inclusiv)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[25] Acest lucru este important, deoarece a doua vizită a lui Pavel este, de asemenea, aluzată la Faptele 11: 28-30, iar dacă logica simplă ne împiedică aici, acesta nu poate decât să adauge complexitatea acestei situații. Mai întâi, să căutăm în Cartea Faptele prima vizită a lui Pavel la Ierusalim, după care descoperim că Pavel părăsește Damascul „multe zile” după convertirea sa, în concordanță cu cei trei ani din Galateni 1:18, și ajunge la Ierusalim după scăpând din Damasc, clar așa cum este reiterat în 2 Corinteni 11: 32-33 (Faptele 9:22-26). Pavel ajunge la prima sa vizită la Ierusalim, așa cum a fost declarată la Faptele 9:26, astfel încât a doua sa vizită este clar așa cum se vede la Faptele 11:28-30 și Faptele 12: 1-25, unde o coincidență destul de miraculoasă cu înregistrarea civică apare în Scriptură, referitoare la momentul celei de-a doua vizite. Aici, între acel moment, când Pavel și Barnaba au fost trimiși la Ierusalim (Fa 11:30) la o slujbă de relief și plecarea lor ulterioară (Fa 12:25), am citit, așa cum a fost dat de Luca, Regele Irod Agrippa I moare (Fa 12:1-23). Acesta nu este același rege Irod care a murit la scurt timp după nașterea lui Isus, dar un rege mai târziu, a cărui dată de moarte este documentată din istoria civică ca și în 44 E.c. [1-3] Există o foamete raportate de Iosephus ca venind în timpul procuratorilor lui Cuspius Fadus și Tiberius Julius Alexandru, „probabil” 44-48 E.c., și aceasta include 44 E.c. (când Pavel a vizitat Ierusalimul). [4-6] O bază istorică sănătoasă pentru date pare posibilă: o indicație cronologică aproximativă pentru istoria apostolică, potrivit cărturarului, domnul F. F. Bruce (1962). [7,8]

[1](The Cambridge History of Judaism, volumul 3, The Early Roman Period (2008), Chronological Table, p. xxxvi, Edited by William Horbury, W. D. Davies, și John Sturdy. Acesta afirmă că anul morții lui Irod Agrippa Eu sunt 44 E.c. El este numit „Irod“ la Faptele 12:1, și moare în curând după aceea de „viermi” la Faptele 12:23. Cartea Să depunem „o mărturie temeinică“ despre Regatul lui Dumnezeu (2009), capitolul 10, par. 19, by the Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, afirmă că o lucrare de referință indică: „Detaliile exacte oferite de Luca în calitate de medic arată cât de dezgustătoare a fost moartea [lui Irod]”, sursa primară: A Bible Handbook to the Acts of the Apostles (1999), editat de Mal Couch, p. 297)
[2](The Cambridge History of Judaism, Volume 3, The Early Roman Period (2008), p. 142, editată de William Horbury, W. D. Davies, și John Sturdy, states: "În E.c. 44 Regele Agrippa am murit brusc," consultați [1], de mai sus.)
[3](Irod cel Mare a condus la momentul nașterii lui Isus, apoi Irod Antipas, apoi Irod Agrippa I, așa cum pare să fie acceptat în mod obișnuit în istoria civică.)
[4]("Christianity Under Claudius," Bulletin of the John Rylands Library 44 (martie 1962): 309-326. p. 309, de F.F. Bruce)
[5](Antiquities, XX, capitolul 5, sec. 2, by Josephus. Acest lucru se referă la procuratorii din Iudeea plural, ceea ce implică faptul că foametea începe în timpul administrării. Vezi [6], de mai jos.)
[6](Ibid., XX, capitolul 1, sec. 1, Vezi [5], de mai sus.)
[7]("Christianity Under Claudius," Bulletin of the John Rylands Library 44 (martie 1962): 309-326. p. 309, de F.F. Bruce)
[8](paragraf 7-4, de mai jos)

Above: Conversion on the Way to Damascus, Santa Maria del Popolo, Rome (1600-1601 painting by Caravaggio, Oil on canvas, 230 x 175 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

26 În cei Binecuvântată Greenealogie, am văzut înainte de modul în care datele adevărate par să permită să adauge mai multe fapte. [1-3] Acest lucru poate permite un surplus sever de fapte să ne inunde. În timp ce nu am ajuns în grabă la ideile legate până acum, este înțelept să fie modest și să mergem încet. [4] Cu contul apostolului Pavel din Biblie, avem o indicație puternică că 13 ani sau mai mult a trecut după răstignirea lui Isus Hristos înainte ca Pavel să ia a doua vizită la Ierusalim, iar mărturia lui Luca în Faptele Capitolul 12 este că Irod Agrippa I a murit în același timp cu vizita, pe care Pavel a făcut-o cu Barnaba. Deși nu avem încredere în istoria civică mai mult decât în Cartea Biblică Faptele, moartea lui Irod Agrippa I este dată ca 44 E.c. conform unor astfel de dovezi istorice disponibile. A fost, de asemenea, o foamete profetizată de Agabus că din Faptele 11:28 a avut loc în timpul Împăratului Claudius la momentul acestei reliefuri din Barnaba și Pavel. Claudius Caesar a domnit din 24 ianuarie 41 E.c. până la 54 E.c. Istoricul creștin Orosius a scris că „cea mai gravă foamete a avut loc pe întreg teritoriul Siriei“ în al patrulea an al lui Claudius, un an care corespunde exact la 44 E.c. [5] Din aceasta, răstignirea pare a fi în 30 E.c. Dar Orosius are mai multe de spus, afirmând că Guvernatorul Palestinei, Ponțiu Pilat, a făcut un raport către Împăratul Tiberius, iar Tiberius către Senatul Roman, „despre Patimile și Învierea lui Hristos”, credința în Divinitatea lui Hristos prin ambele fiind suficient de motivată pentru ca Tiberius să propună Senatului ca „Hristos să fie ținut zeu”

(Orosius primește un sprijin puternic de la Tertulian, care afirmă că Pilat era potrivit conștiinței sale un creștin). [6,7]

[1](Joseph (2009), by Rolf Ward Green, "We can know, when all of known history fits with the Bible, and when more information and dates can be added, and still cause no conflict in the facts.")
[2](The Ark Of Urartu (2010), capitolul 11 paragraf 8, by Rolf Ward Green și A. R. Rutledge)
[3](The Crucible of Credible Creed (2012), capitolul 10 paragraf 1, by Ward Green et al.)
[4](Proverbe 11:2)
[5](The Seven Books of History Against The Pagans, Book 7, de Paulus Orosius, transl. de Roy J. Deferrari (1964), p. 296)
[6](Ibid., p. 290)
[7](Tertullian's Apology For The Christians, capitolele V și XXI)

Above: Pontius Pilate Inscription, Pontius Pilate Stone, Israel Museum
(Second Temple period)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

27a Există încă doi martori dat de Orosius în ceea ce privește data crucificării, dintre care una este moartea lui Sejanus ca datată de scrierile lui Tacit. Sejanus este ucis de Tiberius pentru că a încercat o revoltă, dar acest lucru s-a produs după ce Sejanus s-a opus „cel mai cu obstinație" acceptării creștinismului, pe vremea când Împăratul Roman Tiberius propune Senatului să-l îndumnezeiască oficial pe Hristos, lucru pe care îl refuză, deoarece sunt, spune Orosius, nu primii consultați. Aceste evenimente au loc, astfel, după învierea lui Isus. [1] În Tacit, moartea lui Agrippina este dată ca dată exactă la doi ani după moartea lui Sejanus. Moartea lui Agrippina este datată din Tacit ca anul 33 E.c. [2,3] Sejanus moare, prin urmare, în aceeași zi (18 octombrie) 31 E.c. [4] Acceptarea tuturor acestor lucruri ar necesita o dată de răstignire înainte de 18 octombrie 31 E.c., ceea ce înseamnă că acest lucru susține răstignirea și învierea au avut loc în 30 E.c., și este în concordanță cu 44 E.c. fiind al 14-lea an după convertirea lui Pavel, anul în care a murit Regele Irod Agrippa I. Orosius ne dă în continuare anul răstignirii Domnului Isus Hristos datat celui de-al 17-lea an al lui Tiberius, care, dintr-un An 1 de 14 E.c., este acum aproximativ 30 E.c.:[5]

14 + 17 - 1 = 30 E.c. (Răstignirea lui Isus)

27b Din numărul de ani ai slujirii lui Isus, acum putem determina anul botezului său de către Ioan Botezătorul.

[1](The Seven Books of History Against The Pagans, Book 7, de Paulus Orosius, transl. de Roy J. Deferrari (1964), pp. 290-291)
[2](The Annals, Book VI, 15-25, de Tacit)
[3](List of Roman Consuls, 33 E.c.)
[4](The Annals, Book VI, 25 bottom, de Tacit)
[5](The Seven Books of History Against The Pagans, Book 7, de Paulus Orosius, transl. de Roy J. Deferrari (1964), p. 291)

Above: Baptism of Jesus (Jehovah's Witnesses, and adjusted by WG Feb 20 2021)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

28a Până în prezent nu am încercat niciun argument bazat pe consens, deoarece opinia majoritară a fost greșită de multe ori. Chiar dacă avem opinia majorității, putem fi greșite, dar deținând o viziune minoritară nu garantează corectitudinea. În calitate de creștini, încercăm să găsim calea îngustă a vieții. [1] Am lucrat înapoi de la 70 E.c., începând cu cei 40 de ani de evenimente din cel de-al doilea templu. Crezând că evenimentele din acești ani au fost afectați de răstignirea lui Isus Hristos în 30 E.c. a părut o explicație rezonabilă din perspectivă creștină. S-ar putea să luăm în considerare acum profeția lui Daniel și perioadele de timp legate de Ministerul lui Isus, care pare a fi de aproximativ trei ani și jumătate, sau jumătate de o săptămână (o săptămână fiind de șapte ani), văzută în profeția lui Daniel:

> El va păstra legământul în vigoare pentru mulți timp de o săptămână; la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și ofranda.
> (Daniel 9:27, Traducerea lumii noi (2019, 2020))[2]

28b „Există 70 de săptămâni care au fost determinate“, pe măsură ce profeția începe la versetul 24, „pentru a termina transgresia și pentru a face capăt păcatelor și pentru a face reconcilierea pentru nelegiuire și ... pentru a sigila ... unget cel mai sfânt“. [3] În fiecare săptămână se poate referi la șapte ani, iar o jumătate de săptămână este de trei ani și jumătate, amintește de sau asemănătoare cu Daniel 7:25 și Revelația 12:14, unde expresia „un timp și Timpul și jumătate de timp“ este hotărât să fie de trei ani și jumătate (1 timp plus de 2 ori este de trei) sau de la Revelația 12: 6 este de 1260 de zile (3,5 x 360 de zile).

[1](Matei 7:13-14)
[2](Daniel 9:27, Traducerea lumii noi (2019, 2020)))
[3](Daniel 9:24, New World Translation of the Holy Scriptures (1984, Reference Version) and the American Standard Version (1901))

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

29 Când sunt menționate 1260 de zile, aceasta implică o perioadă de timp care este precisă chiar și în decurs de o zi, ceea ce ar putea explica de ce au fost făcute atât de multe calcule asupra profeției lui Daniel 9: 24-27, încercând să fie foarte precis, chiar încercând pentru a fi exacte în decurs de o zi literală. Cu toate acestea, în Daniel Capitolul 9, avem „săptămâni“ așa cum este dat timp de 7 ani, și fără nici o mențiune despre „zile“. [1]

Astfel, în schimb, se pare că o precizie de aproximativ o jumătate de săptămână este intenționată în perioada de 70 de săptămâni. Această realizare mi-a apărut numai după multe încercări și observații cu calcule exacte, care pot fi făcute pentru a lucra mai mult sau mai puțin prin intermediul ingeniozității cuiva. Utilizarea ingeniozității umane pentru a extrage mai multă împlinire de la o profeție cu siguranță nu este scopul profeției. [2] Dar există în mod evident modalități diferite de a interpreta o declarație, iar îndeplinirea multiplă este mult preferată. Istoria seculară nu este o sursă fiabilă din care să se tragă în ceea ce privește îndeplinirea profeției și totuși poate fi uneori singura sursă care pare accesibilă. În cazul lui Daniel 9: 24-27, există dezacorduri între credincioșii despre o dată de începere pentru cele 70 de săptămâni, unele spunând că se referă la Ezra 7: 7 sau Artaxerxes Anul 7 și alții la Neemia 2: 1-8 în anul 20 din Artaxerxes. Există, de asemenea, dezacorduri cu privire la ceea ce este Anul 1 al lui Artaxerxes, ceea ce face o diferența. Floyd Nolen Jones a făcut un tratament de astfel de lucruri. [3,4]

[1](9:24 "Există șaptezeci de săptămâni care au fost determinate pe poporul vostru și pe orașul vostru sfânt, pentru a termina păcatul și pentru a termina păcatul și pentru a face ispășire pentru eroare și pentru a aduce neprihănirea pentru perioade nedefinite și de a imprima un sigiliu asupra viziunii și profetului și pentru a unge sfântul sfânt. 25 Și tu ar trebui să știi și să ai înțelesoarea [că] de la cuvântul "pentru a restabili și a reconstrui Ierusalimul până la Mess · Si'ah [liderul], vor fi șapte săptămâni, de asemenea șaizeci și două de săptămâni. Ea se va întoarce și va fi de fapt reconstruită, cu un pătrat public și un șanț, dar în strâmtoriile vremurilor. 26 "Și după cele șaizeci- Două săptămâni Mesia va fi tăiată, fără nimic pentru el însuși ", iar orașul și locul sfânt poporul unui lider care vine vor aduce la ruina lor. Și sfârșitul va fi de către inundații. Și până la [ ] sfârșitul va exista război; ceea ce se decide este pustiile. 27 "Și el trebuie să păstreze legământul în vigoare pentru cei mulți e săptămânală; Și la jumătatea săptămânii, el va provoca sacrificiul și oferta de cadouri pentru a înceta. "Și pe aripa lucrurilor dezgustătoare, va fi cea care provoacă pustiile; și până la o exterminare, chiar lucruul a decis să se topească și pe cel care se află pustiu". Traducere nouă a lumii (1984, versiune de referință))

[2](2 Petru 1:21)

[3](The Persian Problem: The Difficulties Encountered in the Holy Scriptures with the Kings of that Empire Historically and Biblically Resolved (2019) Second Edition, The Persian Problem Resolved, capitolul 7, by Floyd Nolen Jones, pp. 111-134)

[4](A se vedea și notele istorice la sfârșitul acestui articol)

Above: St. John the Baptist, Museo-Tesoro Catedralico (1597-1598 painting by Caravaggio, Oil on canvas, 169 x 112 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

210a Dl Jones în "Problema persană rezolvată" p. 129 ne oferă dovezi pentru anul de răstignire al lui Isus și pe p. 131 ziua în conformitate cu Orosius. [1,2] Vârsta lunii este dată să fie de 14 zile în ziua menționată, în Orosius (nota [2]), dar aș observa aici că acest lucru nu corespunde neapărat Nisan 14 - pentru zile depind de cât de curând este luna după conjuncție. Vom face, sperăm să tratăm mai târziu calendarul. Deocamdată, luna poate

avea de 14 zile pe Nisan 13, și anume când nu este văzută până la două zile după conjuncție, iar când Nisan 01 începe în ajunul primei observații. În acest fel, suntem diferiți de domnul Jones și, de asemenea, în alte moduri care apar din situația sa din cele 70 de săptămâni. El pune moartea lui Iisus la sfârșitul a 69 de săptămâni, sau 483 de ani, cu Anul 20 al lui Artaxerxes în 454 Î.E.c., ceea ce face pentru anul crucificării în 30 E.c., deoarece nu există un an zero.

210b Dar Daniel 9:27 Și la jumătatea săptămânii va provoca sacrificiul și oferirea de cadouri pentru a înceta nu se poate împlini, salvați-o pe Mesia noastră moare la jumătatea săptămânii. În mijlocul săptămânii este timpul preferat ca într-adevăr toate sacrificiile și oferta de cadouri este înlocuită de Hristos. Acest lucru duce la înțelegerea faptului că cele 70 de săptămâni nu trebuie să fie distincte de cele 69 de săptămâni anterioare, ci mai degrabă că Hristos ar putea muri în mijlocul săptămânii a 70, astfel încât mijlocul săptămânii 1 vine cu 69 de săptămâni mai devreme sau 483 de ani înainte de 30 de ani CE, care rămâne doar Î.E.c. 454. Apoi, în 33 E.c., când Petru primește primele neamuri, cele 70 de săptămâni se termină pentru evrei, care își pierd exclusivitatea în relația lor cu Iehova ca și poporul ales. [3,4]

[1](The Persian Problem: The Difficulties Encountered in the Holy Scriptures with the Kings of that Empire Historically and Biblically Resolved (2019) Second Edition, The Persian Problem Resolved, capitolul 7, de Floyd Nolen Jones, p. 129, notele de subsol 5-8)
[2](Ibid., p. 131, notele de subsol 3)
[3](Faptele 10:34,35)
[4](Paragraf 7-9, de mai jos)

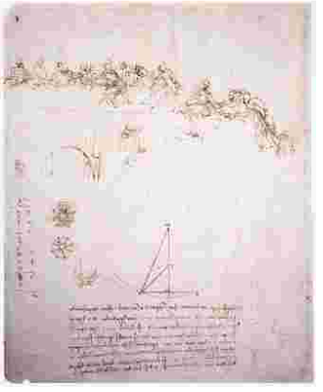

Above: Study for the Last Supper, Royal Library, Windsor (1494-1495 drawing by Leonardo Da Vinci, Pen and ink on paper, 266 x 214 mm)

211a Motivul pentru care aceasta este o interpretare mai bună este văzută din nou de la începutul celei de-a 1-a săptămână, care acum este situată la Î.E.c. 458/457, care ar fi aproape de anul 7 din Artaxerxes sub varianta de vedere, cu anul 1 ca 464:

490 - 458 + 1 = 33 E.c. (Petru salută neamurile)

211b Este încă o dată un privilegiu de a împărtăși aceste noi opinii. Opiniile diferiților creștini sunt în parte împăcați de această înțelegere, așa că avem mai multe împlinire. Anul 30 E.c. căci răstignirea este singurul an în acest moment care oferă o împlinire a cuvintelor

lui Daniel în Daniel 9: 24-27 în acest fel, dar oferă mai mult? Desigur, botezul lui Isus de Ioan vine din anul 30 E.c. ca trei ani și jumătate mai devreme, care este căderea a 26 E.c., astfel încât, astfel, 483 de ani după Î.E.c. 458, de asemenea:

483 - 458 + 1 = 26 E.c. (Isus botezat de Ioan)

2[11c] După botezul său, Isus își începe slujirea în 26 E.c. Din acel moment, evreilor li se acordă șapte ani pentru a intra în Legământ Nou, înainte ca neamurile să fie lăsate să intre. Legământul lui Iehova cu Israel rămâne în vigoare până în anul 33 E.c., timp în care ani rămân singurul său popor. Timpul până la Mesia Conducătorul este dat de 7 săptămâni și, de asemenea, 62 de săptămâni, pe care le putem lua în considerare suplimentar.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

2[12a] „După ce 62 de săptămâni, Mesia va fi tăiată,“ face o parte din profeția lui Daniel, și aceasta este o problemă pentru noi, cu excepția cazului în care cele 7 săptămâni sunt

adăugate și precede-o. Cu toate acestea, cele 69 de săptămâni apar îndeplinite, ca un total. Și totuși există ceva mult mai interesant de văzut aici, când cele 62 de săptămâni sunt numărate de la Î.E.c. 454, anul acesta fiind anul 20 de Artaxerxes pentru domnul Jones, de mai sus. Când scădem cele 62 de săptămâni (434 de ani) de la Î.E.c. 454 ajungem la Î.E.c. 20, anul 18 al Regelui Irod, un an auugural, din moment ce in Î.E.c. 20 începe să reconstruiască templul. [1] Doar 49 de ani (7 săptămâni) mai târziu vine 30 E.c., anul răstignirii, când Mesia este tăiată sau moare. Cu toate acestea, ceea ce este și mai mult de împlinire, este că la Ioan 2:20 evreii spun lui Isus la Paștele (Paştele evreiesc), imediat după ce a început lucrarea sa și, astfel, în 27 E.c., că templul „a fost construit în 46 de ani“, implicând asta se întemeiază de către Irod cu 46 de ani înainte de 27 E.c., sau în Î.E.c. 20:

46 - 27 + 1 = Î.E.c. 20 (King Irod Anul 18)

2[12b] Pro profeția lui Daniel are o realizare multiplă cu data crucificării în 30 E.c., după cum arată aceste exemple. Fiecare punct principal are loc la mijlocul unei săptămâni. De la mijlocul săptămânii 1 până la mijlocul săptămânii 70 este o durată de 69 de săptămâni de ani sau anul 30 E.c. Ar putea fi mijlocul unei alte săptămâni care sa încheiat în 70 E.c. (sau 73 E.c. la Masada) și a început la nașterea lui Isus? Sperăm că vom ajunge la asta mai târziu în discursul nostru.

[1](Antiquities, XV, capitolul 11, sec. 1, de Josephus)

end of Capitolul 2: Se calculează înapoi până ieri

Capitolul 3: Tiberius, Irod, Astronomie, mărturie

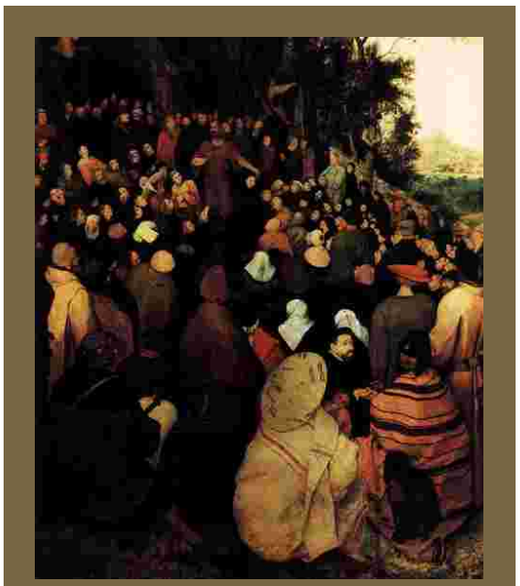

Fără grai, fără cuvinte. Glasul lor nu se aude.
(Psalmii 19:3/Rus 18:4, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

Нет языка, и нет наречия, где не слышался бы голос их.
(Псалтирь 18:4, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

3[1a] Botezul lui Isus în 26 E.c. se potrivește la data de 30 E.c. pentru învierea sa, cu un minister de 42 de luni. În lucrul înapoi de la 70 E.c., am găsit o bază logică pentru un 26 E.c. baptism, and the Book of Luca reads:

Above: The Sermon of St John the Baptist, Szépművészeti Múzeum, Budapest (1566 painting by Pieter Bruegel The Elder, Oil on wood, 95 x 160.5 cm, detail)

> În al 15-lea an al Domniei lui Tiberiu Cezar, când Ponțiu Pilat era guvernatorul Iudeei, Irod, conducătorul Galileei, Filip, fratele lui, conducătorul ținutului Ituriei și al Trahonitei, iar Lisania, conducătorul Abilenei, în zilele preotului principal Ana și ale lui Caiafa, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustiu.
> (Luca 3:1-2 Traducerea lumii noi (2019, 2020))[1]

31b Scriptura de la Luca 3: 1-2, de mai sus, este probabil unul dintre cele mai puternice motive pentru care unii savanți datează răstignirea la 33 CE în loc de 30 CE, pe baza Anului Tiberius. Al 15-lea an după 14 E.c. is 28-29 E.c., și data de 14 E.c. corespunde la moartea lui Caesar Augustus, care a precedat și Tiberius ca Împărat al Imperiului Roman.

[1](Luca 3:1-2 Traducerea lumii noi (2019, 2020))

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

32a Potrivit unui articol de cercetare extrem de amănunțit de domnul Jeffrey R. Chadwick (care oferă 115 referințe):

> O mare majoritate a cercetătorilor susțin că anul 30 E.c. a fost anul în care Isus a fost răstignit în sezonul Paștele (Paştele evreiesc). Nu este un consens exclusiv, pentru a fi sigur, pentru că există o minoritate care sugerează alte date. Cu toate acestea, raportul dintre cercetătorii din Noul Testament care preferă 30 E.c. peste 33 E.c. ca anul executării lui Isus este mai mult de doi la unul. [accent adăugat, „d.HR.“ („AD“ inițial, engleză) înlocuit de „E.c.“, ed.]
> ("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, volumul 54:4 (2016), de Jeffrey R. Chadwick)[1]

32b Deci, ceea ce ar putea provoca cercetători serioși să favorizeze 30 E.c., Deci, ce ar putea provoca cercetători serioși să favorizeze 30, când data civică dată de Tiberius anul 1 este de 14 E.c., iar Luca 3: 1 ar implica o dată baptismală de 28-29 E.c.? Același articol al domnului Chadwick arată modul în care diferențele de calendare pot duce la o dată încă din 27-28 E.c., dar ce logică este acolo pentru a găsi 26 pentru botez?

[1]("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, volumul 54:4 (2016), de Jeffrey R. Chadwick)

Above: Detail from Christ Carrying the Cross, Kunsthistorisches Museum, Vienna (1564 painting by Pieter Bruegel The Elder, Oil on oak panel)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[33a] Deși anul 14 e.c. Poate fi bine cunoscut ca începutul regulii singuratice a lui Tiberius, acest lucru nu înseamnă că este anul 1 din Tiberius în scrierile lui Luca. Mai ales, având în vedere că Luca este bine considerată pentru acuratețe, și el însuși susține atât de mult, s-ar putea aminti discuția noastră anterioară de la paragraf 1-8 din prezentul articol, unde găsim în acest sens: [1,2]

> ...găsim în schimb că cea mai timpurie raportare a asumării Puterilor Regale pentru acești Regi străini devine anul 1, în ciuda diferențelor posibile din cauza anilor de aderare sau a Co-Guvernării.
> (Paragraph 1-8, de mai sus, accentul a fost adăugat)[2]

[33b] Această metodă de determinare a Anului 1 pentru Regii străini, așa cum este privită de scriitorii biblici evrei, poate fi văzută ca reducând incertitudinea în datele de conducere a Regilor la cel mult un an, unde se evită multitudinea de calendare diferite. Din această perspectivă, Tiberius și-a început Co-Guvernul împreună cu Augustus c. 12 CE, înainte de moartea lui Augustus (conform lui Suetonius). [3]

[1](Luca 1:3)
[2](Paragraf 1-8, de mai sus)
[3](The Life of Tiberius, 20-21, de C. Suetonius Tranquillus)

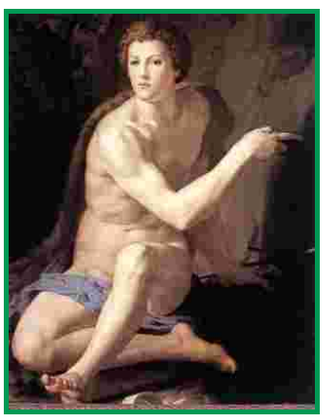

Above: St. John the Baptist, Galleria Borghese, Rome (1550-1555 painting by Agnolo Bronzino, Oil on wood, 120 x 92 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[34a] Ca și în cazul multor date civice, nimic nu poate fi cunoscut despre data când Tiberius a asumat Puterea Regală împreună cu Augustus, dar Luca a știut mai mult decât noi. Apostolul nu ar fi știut în momentul în care datele vor fi înregistrate sau să ne transmită în zilele noastre. Astfel, fără a pune accentul pe al cincilea an al lui Tiberius, așa cum a fost înregistrat de Luca, totuși să urmărim cercetarea de a observa că Fasti Praenestini, o inscripție bine cunoscută, liste pentru 23 octombrie de 12 E.c. Cariotul triumfal al Tiberius, care poate fi interpretat ca la scurt timp înainte sau după ritualul numirii sale la puterea imperială, din Paterculus: [1,2]

> După ce a rupt forța dușmanului prin expedițiile sale pe mare și pământ, și-a îndeplinit sarcina dificilă la Gaul și sa stabilit, mai degrabă de reținere decât prin pedeapsă pe disensiunile care au izbucnit printre viermi, la cererea tatălui său Că el ar fi trebuit să aibă în toate provinciile și armate o putere egală cu propriul său, Senatul și poporul roman a decretat așa. Într-adevăr, a fost incongruentă că provinciile care au fost apărate de el nu ar trebui să fie sub jurisdicția sa și că cel care a fost cel mai important în ceea ce privește ajutorul purtător nu ar trebui să fie considerat egal în onoarea de a fi câștigată. La întoarcerea lui în oraș, el a sărbătorit triumful asupra pannonienilor și dalmației, de mult timp, dar amânat din cauza unei succesiuni de războaie.
> (The Roman History, cartea II, 121.1-2, de C. Velleius Paterculus)[2]

34b Chiar dacă Tiberius a primit numirea sa la Biroul Regal la începutul anului 13 E.c., știm că anul secular evreiesc este din toamna până în toamnă și începe în octombrie oricum, astfel încât primul an al lui Tiberius ar fi început în 12 E.c.

[1](The Life of Tiberius, 20-21, de C. Suetonius Tranquillus)
[2](The Roman History, cartea II, 121.1-2, de C. Velleius Paterculus)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

35a Augustus a murit la data de 19 august, și, prin acest eveniment, aniversarea Anilor Regali ai Tiberius a devenit transferată la această dată anuală, permițând redarea anului 1 să înceapă exact la 19 august 12 E.c. Dar ar trebui să fim absolut clari că nicio întâlnire civică nu îl depășește pe Luca, când folosește primul an evreiesc și începutul propriu-zis al Co-Guvernării, cu Tishri 01 din 12 E.c. datat începând cu 05 septembrie și începutul Co-Guvernării lui Tiberius aproape de 23 octombrie. [1,2] Astfel, 26 E.c. este în mod logic „al 15-lea an al Domniei lui Tiberius Caesar”:

12 + 15 - 1 = 26 E.c. (Al 15-lea an de Tiberius Caesar)

35b Principiul bine fondat de a se deplasa înapoi de la datele ulterioare pentru a stabili cele anterioare este reținut. Data de 26 E.c. pe măsură ce anul în care Ioan a venit botezul se presupune că este același an pe care Isus este botezat [3]. Luca 3:23 comentează că Isus este „de aproximativ 30 de ani”. Acum putem începe să luăm în considerare anul nașterii lui Isus.

[1](Cartea lui Neemia 1: 1 și 2: 1, pare să invocă utilizarea anilor seculari evrei până în prezent anii Regelui persan Artaxerxes, deoarece, în acest caz, luna lui Nisan urmează luna CHISLEV în A 20-a an de Artaxerxes, iar CHISLEV este cea de-a treia lună a anului evreiesc secular, cu Nisan 7. În caz contrar, Nisan este prima lună.)
[2](Desigur, utilizarea anului calendaristic roman oferă o modalitate mult mai simplă de calcul al celui de-al 15-lea an, întrucât un an 1 în 12 E.c. începând din ianuarie permite un al 15-lea an începând cu 26 ianuarie E.c. (26 - 12 = 14 + luni). Luca nu dă luni, însă, pentru aceste evenimente, astfel încât alegerea calendarului pe care îl folosește rămâne obscur.)
[3](Luca 3:1-21)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Above: St. John the Baptist, Galleria Nazionale d'Arte Antica, Rome (1603-1604 painting by Caravaggio, Oil on canvas, 94 x 131 cm)

36a După ce a stabilit că anii Tiberius se aliniază cu 26 E.c. și cartea lui Luca, botezul efectuat de Ioan se presupune că apar în toamnă sau, probabil, la sfârșitul verii, când temperaturile sunt favorabile. Atunci când „jumătatea săptămânii“ lui Daniel este literală, atunci slujirea lui Isus este de trei ani șase luni, calculând de la moartea sa lângă mijlocul lui Nisan în primăvara lui 30 E.c. înapoi la un botez la mijlocul Tishri din 26 E.c. (sau septembrie). În mod evident, data botezului lui Isus, data nașterii și vârsta la botez sunt legate, și în ceea ce privește vârsta lui Isus la botez, avem doar că Isus a fost de aproximativ treizeci de ani, ceea ce inainte de căderea a 26 E.c. ne duce înapoi la Î.E.c. ani, aproximativ 5 Î.E.c., fără o zero an, pentru vârsta de 30 de ani:

Nici un an zero - zero este doar o linie de divizare
0-0.75 E.c. este primele nouă luni ale anului 1 E.c.
Căderea de 26 E.c. = 25.75 E.c.
Î.E.c. 1-0.25 este primele nouă luni ale anului Î.E.c. 1
25.75 - 30 = Î.E.c. 4.25 = cădere de Î.E.c. 5
Nașterea lui Isus este în termen de un an înainte de cele de mai sus:
Tarziu in Î.E.c. 6 pentru a cădea de Î.E.c. 5 (Nașterea lui Isus Hristos)

36b O naștere în căderea lui Î.E.c. 5 înseamnă o vârstă de 30 de ani. Cu Isus născut între întârziere Î.E.c. 6 și căderea Î.E.c. 5, el este apoi între 30 și 31 de ani în 26 E.c., în căderea acelui an și „aproximativ 30 de ani“. Prin utilizarea anilor fracționari în calculul de mai sus, am evitat scăderea an adițional „zero“. Ioan Baptizatorul avea șase luni mai vechi decât Isus, și ar fi putut începe botezul în primăvara de 26 E.c. cu vârsta lui la acel moment fiind de 30 de ani, pentru Luca 1:26 spune că mama lui Ioan (Elizabeth) a fost de cinci luni însărcinată cu Ioan când Maria a conceput de Duhul Sfânt.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

37a Ioan era fiul unui levit, Zaharia, care a servit ca Preot la cel de-al doilea templu din Ierusalim în acest moment. [1] Una dintre cerințele din Legea lui Moise la Numerele 4: 3 a fost că leviții încep serviciul oficial la vârsta de 30 de ani. Isus, deși nu un levit, face slujbă profetic „după felul lui Melhisedec“, preotul King. [2- 4] Acest lucru face vârsta de 30 de ani vârsta potrivită pentru ambele Ioan botezul și Isus Hristos să înceapă predicarea. [5,6]

37b Căderea de 26 E.c. pentru botezul lui Isus face naștere în Î.E.c. 6 o posibilitate clară pentru el, așa cum am arătat deja la paragraf 3-6a, mai sus și el poate fi între 30 și 31 de ani în 26 E.c., cu o întârziere Î.E.c. 6 Naștere. Următoarea considerație este moartea Regelui Irod, Regele care a ordonat uciderea băieților la scurt timp după nașterea lui Isus, precizând o vârstă de doi ani și sub. [7]

[1](Luca 1:5-8)
[2](Geneza 14:18)
[3](Psalmii 110:4)
[4](Evrei 5:6,10; 6:20, 7:1-17)
[5](Luca 3:3)
[6](Luca 3:23)
[7](Matei 2:16-18)

Above: Journey of the Three Magi to Bethlehem, New York Historical Society, New York
(1638-1640 painting by Leonaert Bramer, Oil on panel, 79 x 107 cm)

38a Data tradițională a morții pentru Regele Irod este Î.E.c. 4. [1] Numit Irod, cel Mare, moartea sa, din aprilie a acelui an (Î.E.c. 4) nu a putut logica a precedat propria sa comandă de a sacrifica băieții tineri și pare să fie o corespondență excelentă între nașterea lui Isus în târziu Î.E.c. 6 și moartea lui Irod doi ani mai târziu. Au fost înțelepți din est, care au văzut o „stea“ la ora nașterii lui Isus și a venit la Ierusalim. [2] De la Matei 1: 7-12, ordinea groaznică dată de Irod pentru a ucide toți băieții din Betleem de la vârsta de doi ani și sub, este influențată de informațiile pe care le primește de la astrologi sau înțelepți, așa că este influențată de timpul necesar ei să călătorească și la Ierusalim, de asemenea. Pe baza acestor circumstanțe, nu pare a fi o dată de naștere pentru Isus după întârzierea târziu Î.E.c. 6 este probabil, nici ca Irod să fi murit mai devreme decât aprilie, Î.E.c. 4.

38b Dacă acestea sunt datele adevărate pentru aceste evenimente, nu există cel mai puțin spațiu de variație, dar au avut loc în așa fel încât să ofere o provenienţă ridicată [3]. Moartea lui Irod în Î.E.c. 4, așa cum este ținut pe scară largă, oferă să facă data nașterii lui Isus mai devreme decât Î.E.c. 5, astfel încât răstignirea nu este mai târziu de 34 de ani mai târziu, inclusiv ministerul lui Isus de trei ani și jumătate, care acum nu susține în mod clar o răstignire după 30 E.c.![4] Anul crucificării 30 E.c. este astfel consolidat de Irod care a murit în aprilie de Î.E.c. 4, o provenienţă exactă. S-ar putea să examinăm data de naștere al lui Isus, târziu în Î.E.c. 6.

[1](Antiquities, XIV, capitolul 16, sec. 4, by Josephus [Cucerirea Ierusalimului în Î.E.c. 37 este descrisă aici și moartea lui Antigonus aranjată de Irod la acel moment prin mituirea Antony.]; Antiquities , XVII, CH. 6, Sec. 4, ultima teză, by Josephus [o eclipsă a Lunii este menționată de Iosephus aici și, potrivit traducătorului său, domnul William Whiston este singura eclipsă a „luminarilor“ (Soare sau Lună) este menționat de Iosephus „în oricare dintre scrierile sale“. A fost identificat de domnul Whiston ca eclipsa lunară a 13 martie, Î.E.c. 4, și a fost, de asemenea, acceptat pe scară largă ca atare]; Antiquities, XVII, CH. 8 , Sec. 1, by Josephus [Irod moare în Î.E.c. 4 așa cum a fost confirmat de eclipsa din 13 martie în capitolul 6 (mai sus) și aceasta este dată ca fiind de 34 de ani după ce Irod a achiziționat moartea Antigonului în Î.E.c. 37 , care vine la Î.E.c. 4 (numărând anii drept inclusiv).])
[2](Matei 2:1-6)
[3](cf. Trojan War (2015), capitolul 4, paragrafe 7, 11, and capitolul 12, paragraf 4, by Ward Green et al., în care am privit provenienţa ca fiind legată de etanşeitate şi, prin urmare, o corelație mai strânsă a cronologiei)
[4](Luca 3:23)

39a În articolul meu Green, am raportat noi dovezi pentru Î.E.c. 6 nașterea lui Isus în monedele secolului 1. Dl Michael R. Molnar a descoperit în aceste monede o dată indicată ca o „stea“ în constelația evreiască Berbec și el a corelat-o cu Jupiter cu Luna în Î.E.c. 6 și

la Lună eclipsând „steaua“ Jupiter în Berbec. [1] Planeta Jupiter înseamnă un mare Rege, deoarece este al treilea obiect cel mai strălucitor (după lună și Venus) și se mișcă într-o cale mult mai lentă decât Luna, fie Venus, fiind după Saturn cea mai îndepărtată planetă vizibilă, care se mișcă mai repede Împotriva stelelor fixe:

> Johanes Kepler speculează la începutul secolului al XVII-lea că „steaua“ a fost, de fapt, o conjuncție repetată de Jupiter și Saturn în „semnul“ Pesti care au avut loc la 7 Î.E.c....
>
> ...Planeta Saturn în această dramă cosmică reprezintă Yahweh, în timp ce planeta lui Jupiter, numită Sedeq, reprezintă „fiul“ lui, Mesia.
> (The "Star of the Messiah" Reconsidered, Biblica Vol. 53, nr. 1 (1972), pp. 105-109, de Roy A. Rosenberg)[2]

39b Poate că ar trebui să luăm în considerare configurațiile planetare și lunare în acești ani de Î.E.c. 7 și Î.E.c. 6, în special mișcările Lunii, Jupiter și Saturn.

[1]("The evidence for Aries the Ram as the astrological sign of Judea," Journal for the History of Astronomy (ISSN 0021-8286), Vol. 34, Partea 3, nr. 116, p. 325 - 327 (2003), de Michael R. Molnar)
[2](The "Star of the Messiah" Reconsidered, Biblica Vol. 53, nr. 1 (1972), pp. 105-109, de Roy A. Rosenberg)

Above: Star of Bethlehem commemorative coin (6 E.c. - 253 E.c. coin, Star and ram, see "Star of Bethlehem Coins - A Set of Serial Commemoratives" (2014), by T. B. Cartwright)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

310a Obiectivitatea în știință ne-ar spune cu siguranță că nu există timp astrologic optim pentru nașterea cuiva. Cu toate acestea, Magii din Ziua lui Isus a crezut în astrologie. Dincolo de domeniul nostru de aplicare al prezentului nostru articol, dar planetele Saturn și Jupiter în constelație Berbec, pe măsură ce cercetătorii au observat în 3-9 (de mai sus) sunt conectați la Iehova, Mesia și națiunea evreiască a lui Israel. Când căutăm conjuncții ale lui Saturn și Jupiter împreună cu Luna, vedem că de la Î.E.c. 7 până la 6 Există mai multe conjunctive ale acestor trei obiecte unul cu celălalt în Berbecul Constellației, foarte mult! Solex 12.00, Celestia 1.6.1 și Skychart III demo Toate arată aceste fenomene, deși Solex 12.00 este singurul dintre aceste trei pe care cred că sunt foarte precise. Pe 20 martie de Î.E.c. 6 Jupiter este obișnuit de Lună, în Berbec, după cum arată toate cele

trei programe și este mai mică de jumătate din raza lunară din centrul lunii (în Solex din Ierusalim și Golful Persic)! Dacă este vizibil, ar putea fi observat după apusul soarelui lângă orizontul occidental, de cineva care caută din est![1]

310b Este chiar mai rar, prin faptul că este imediat după o lună nouă în acea dimineață, astfel încât luna este negru și ar fi ocultă Jupiter cu întunericul lunii, care este ca Jupiter pâlpâind și dispăruând când în cerul de vest. Acest lucru se va referi la concepția lui Isus, când Isusul Ceresc a mers din cer în uterul Mariei. Pe 17 aprilie, o ocultare mai mică a avut loc în Berbec, în timpul zilei de zi (invizibilă), dar o creștere a lui Jupiter cu Luna la începutul acelei zile, în Berbecul de la orizontul de est, în zori, ar fi ușor vizibil și ar fi putut fi văzut ușor de către astrologi!

310c Nouă luni mai târziu, 19 decembrie Î.E.c. 6, în Berbec, luna trece din nou aproape de Jupiter, la 2,25 grade (sau mai puțin de cinci diametre lunare) și peste el, lângă orizontul de vest din nou, dar de data aceasta la aproximativ 3 dimineața, pe măsură ce Saturn începe să meargă sub orizont (în Pesti). În acest moment, conjuncțiile lui Jupiter cu Saturn, din care au existat trei in Î.E.c. 7, sunt, de asemenea, terminate. Acest lucru indică nașterea lui Mesia, în decembrie Î.E.c. 6, așa cum este predat de unii savanți (în privința anului) și de tradiție (în privința lunii), un eveniment a fost anunțat mai devreme de Jupiter (ca Mesia) care se alătură lui Saturn (Iehova). Diferența este că in Î.E.c. 6 conjuncțiile găsesc Jupiter cu Luna în Berbec, ceea ce semnalează Regele evreilor la astrologi, unul născut acum. După decembrie Î.E.c. 6, Saturn și Jupiter continuă ca de obicei, având conjuncții cu Luna, deoarece toate orbitele planetare se află în aproximativ același avion, dar după 10 februarie a Î.E.c. 5 (doar 53 de zile după 19 decembrie Î.E.c. 6), Jupiter nu mai este văzut în Berbec, dar a intrat în Taur.[2]

[1](Matei 2:2, Traducerea lumii noi (2019, 2020))
[2](Celestia 1.6.1)

Above: Head of the Twelve Year Old Christ, Graphische Sammlung Albertina, Vienna (c. 1506 drawing by Albrecht Dürer, Brush drawing on blue Venetian paper, 275 x 211 mm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

311a Conjuncțiile lui Jupiter cu Saturn în Î.E.c. 7, plus ocultarea lui Jupiter de către Lună pe 20 martie Î.E.c. 6 în Berbecul pare să indice intenția lui Iehova având de-a face cu Hristos Isus și națiunea evreiască, această intenție încheiată înainte de 10 februarie Î.E.c. 5, când

Jupiter lasă Berbec, așa cum se poate observa de astrologi. O naștere pentru Iisus în decembrie Î.E.c. 6 se potrivește bine cu informațiile astronomice pe care astrologii ar observa. De asemenea, se potrivește Luca 3:23, că Isus a fost „în vârstă de aproximativ 30 de ani“ în anul botezului său, de numai 26 E.c. Un Rege evreu născut în decembrie Î.E.c. 6, abia înainte ca Jupiter plecat de la Berbecul Constelației evreiești, ar fi de 30 de ani în luna decembrie a anului 25 E.c. (vezi 3-6A)).

[311b] Astfel, nașterea lui Isus a fost propusă de moneda „stea“ lucrează când „steaua“ este planeta Jupiter, se pare. Cum sa oprit steaua deasupra unde a fost Isus (MT 2: 9) este impermeabil la observarea astronomică, dacă nu luăm părerea că steaua a precedat astrologii în sensul cronologic și „sa oprit“ după vizita astrologilor lui Isus, după Jupiter a rămas Berbec. Desigur, alte interpretări rămân întotdeauna binevenite. Cei care se apropie de Betleem din Răsărit pe decembrie 19 Î.E.c. 6 ar fi văzut Jupiter sub o jumătate de Lună. Astrologii ar fi putut ajunge la aproximativ o lună după nașterea lui Isus pe 16 ianuarie Î.E.c. 5, când Jupiterul a rămas în Berbec, ceea ce poate este ceea ce se înțelege prin declarația de la Matei 2: 9, încât steaua „a mers înaintea lor“, dar ar putea însemna doar că luna nu le urma.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[312a] Data nașterii lui Isus este asociată cu păstorii la munca lor de a-și urmări turme în aer liber noaptea. [1] Păstorii care urmăresc turmele lor pe timp de noapte implică o naștere în timpul unei părți mai calde a anului, care nu provoacă o problemă, deoarece Isus ar fi putut fi născut într-o parte mai caldă a anului Î.E.c. 6, care ar permite încă astrologilor să sosească mai târziu în acel an, iar vârsta lui Isus ar fi doar un pic mai în vârstă la botezul său. „Aproximativ 30 de ani“ este, eventual, de 31 de ani, totuși, ne așteptăm cu siguranță la Ioan botezul ca un levit să-și fi început propovăduirea la vârsta de 30 de ani, iar el, fiind cinci (sau șase) luni mai în vârstă decât Isus, pune o limită Vârsta lui Isus, în funcție de cât timp a predicat Ioan înainte de botezul lui Isus. Apoi, din nou, poate vremea era neobișnuit caldă în luna nașterii lui Isus, astfel încât turme erau afară.

[312b] Am văzut că au existat evenimente specifice aparente în anii 7-6 Î.E.c. care ar putea cont pentru foarte bine raportul Bibliei despre astrologii care au călătorit în Ierusalim în căutarea „cineva născut Rege al evreilor“. [2] Că străinii ar călători de la un teren îndepărtat, pe baza unui fenomen impresionant ceresc asociat cu Constelația evreiască Berbecul este un criteriu atât de clar chiar și pentru noi care trăiesc mai târziu, că am reușit să localizăm Jupiter în Berbec în Î.E.c. 6. Este probabil important să observăm că nici Jupiter, nici Saturn nu au fost în Berbec în anul precedent, Î.E.c. 7, dar ambele sunt în Pesti înainte ca Jupiter să intre în Berbec exact la ora 09 martie Î.E.c. 6, în timp ce Saturn nu intră în Berbec până la 02 martie Î.E.c. 5, după ce Jupiter iese din Berbec. Așteptările pentru Î.E.c. 6 precum anul nașterii lui Isus nu a apărut cu astronomie, ci cu vârsta lui la botezul din Luca 3:23 și un an baptismal calculat înapoi, 26 E.c. Astronomia, totuși, o poartă cu dovezi puternice.

[312c] Există încă mai multe studii pe care one putea face în astronomie în această chestiune și le vom face, Domnul dorește, la un moment potrivit, dar durata articolului nostru nu va permite plinătatea de care au nevoie și detaliile dezvăluite mai sus vor fi mai mult decât suficiente, mai ales că faptele îi susțin cu fermitate. Căci am determinat data nașterii lui Isus de la cronologia succedentă a botezului său, a slujirii, a crucificării, a lui Daniel 9: 24-27, Petru primind națiunile, Pavel sosind la Ierusalim la 14 ani după convertirea sa și coincide cu anul în care Regele Irod Agrippa I moare , data lui Paștele evreiesc (esenienilor) și problemele celui de-al doilea templu în timpul ultimilor 40 de ani, așa cum a fost documentată de Talmud. Până acum, totul se potrivește bine și fără studii majore. Desigur, vom continua să fim deschisi la rafinări.

3[12d] Acest lucru pare să fie un moment bun pentru a revizui modul în care Daniel 9: 24-27 a fost îndeplinită de punct la punct cronologie.

[1](Luca 2:8)
[2](Matei 2:2)

end of Capitolul 3: Tiberius, Irod, Astronomie, mărturie

Capitolul 4: Daniel ca ținte interne învățate numeric

Totuși, mărturia lor ajunge pe tot pământul și mesajul lor, până la marginile pământului locuit. În ceruri, El a ridicat un cort soarelui.
(Psalmii 19:4/Rus 18:5, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

По всей земле проходит звук их, и до пределов вселенной слова их. Он поставил в них жилище солнцу,
(Псалтирь 18:5, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

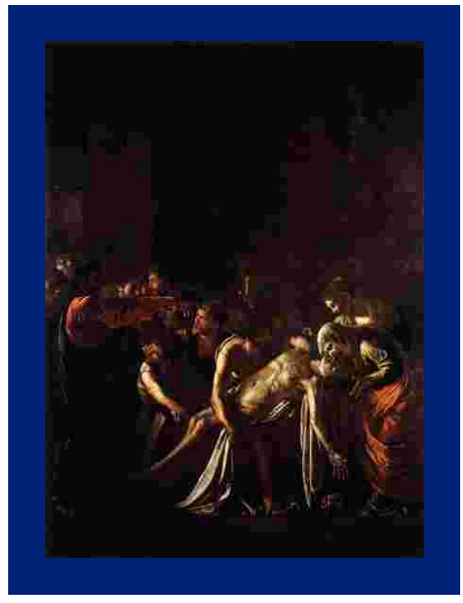

Above: The Raising of Lazarus, Museo Regionale, Messina (1608-1609 painting by Caravaggio, Oil on canvas, 380 x 275 cm)

4[1] Am fost trezit dintr-un somn foarte relaxant de zgomotul bătătorului - cine ar putea fi asta ... ce nerv! Am deschis ochii pentru a vedea persoana care bate și am fost lovit de realizarea că am fost oprit la un semafor chiar la nord de Manotick, iar lumina era verde! Acesta a fost rezultatul unor ore lungi împreună cu drumuri către Barrhaven pentru a-mi vedea soția în ultimele zile. „Trezirea mea nepoliticoasă” fusese mai degrabă un eveniment salvator. Sentimentele mele de furie s-au transformat într-un „Mulțumesc” recunoscător. Bărbatul din fața geamului meu s-a întors spre mașina lui. Cum mi-am permis să mă depășesc peste limitele mele? Aceasta a fost toamna anului 2016 și am simțit cu adevărat prezența lui Iehova în acea zi, în timp ce mă simțeam umilit de puterea lui. În acel somn, piciorul meu fusese pe frână, dar dacă ...

am reflectat pe scurt ce s-ar fi putut întâmpla. A fost doar un caz al bunătății nemeritate a lui Iehova. Fusesem stresat în legătură cu sănătatea soției mele.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

42 Acest incident ilustrează modul în care putem obține uneori un punct de vedere neechilibrat, așa că ar trebui să încercăm să rămânem umili. Mai ales atunci când se ocupă de profeție, există o lipsă de autoritate în rațiunea umană sau în afirmațiile științifice. În cazul în care este adevărat despre profeție, atunci și mai mult cu profeția mesianică pare a fi foarte recomandată pentru ca noi să rămânem umili și să rezistăm „forțând“ faptelor. Exemplele sunt prea mulți să numere unde cei care caută împlinirea profeției lui Daniel 9: 24-27 au mers la lungimi mari pentru a găsi date precis de zi sau de an, care se aliniază cu cele șapte de săptămâni, 62 de săptămâni, 69 de săptămâni sau 70 de săptămâni părți ale acelei profeții, cu un acord mai puțin decât convingător. Când am considerat că această profeție nu a fost menită să fie privită ca fiind exactă și a presupus „jumătate din săptămână“ să se aplice la fiecare punct final pentru aceste perioade, am constatat că rezultatele obținute convenite ca fiind cum era de așteptat. Acest lucru ne determină să acceptăm cu umilință propria noastră interpretare și să acceptăm și Mesia, ca fiind Isus Hristos. Să ne rugăm să examinăm datele civice care susțin acest lucru.

Above: Entry of Christ into Jerusalem, Pinacoteca Stuard, Parma (1435-1440 painting by Pietro Di Giovanni, Tempera on wood, 29 x 65 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

43 Începerea clădirii templului de către Regele Irod cel Mare este remarcabilă, trebuie remarcat acum, pentru că profeția lui Daniel a menționat cuvântul merge înainte pentru a restabili și a reconstrui Ierusalimul. De la data comanda lui Irod de a reconstrui templul din anul 18, potrivit lui Iosephus (Antiq, Cartea XV, CH 11), până când Mesia Liderul (Daniel 9:24), au existat șapte săptămâni sau 49 de ani exact, din cronologia civică. Aici răstignirea a fost datată de anul distrugerii Ierusalimului (70 E.c.), decesul lui Agrippa I (44 E.c.) și Pavel's 14 ani, moartea Sejanus ului în 31 E.c. (care a urmat răstignirea) și anul 15 din Tiberius de la Luca, urmând conturul prezentat mai sus, toate acestea au fost de acord cu 30 E.c. pentru ofranda lui Mesia. Dar aceste lucruri sunt foarte complexe, ceea ce este, probabil, motivul pentru care am încercat botezul lui Mesia ca dată. [1,2] Cei care folosesc răstignirea ca sfârșitul perioadei de săptămâni de la Daniel nu pot găzdui

„jumătate din săptămână“ (Da 9:27) Așa cum a fost îndeplinită de calendarul lui Mesia.

[1](The Ark Of Urartu (2010), capitolul 10 paragraf 3, Table 10, by Rolf Ward Green și A. R. Rutledge)
[2](Preservation (2019), capitolul 11 paragraf 10, by Ward Green)

Above: The Virgin Mary, Christian Museum, Esztergom (Painting by Pietro Di Giovanni, tempera on wood, 47 x 30 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[44] Sacrificiul lui Mesia este văzut la „jumătatea săptămânii“, deoarece sacrificiul este de a pune capăt tuturor sacrificiilor, care este același cu afirmația profetului de la Daniel 9:27. Cu toate acestea, „șapte săptămâni“ sunt văzute să se potrivească atât fie la începutul celor 69 de săptămâni, fie la sfârșit, la fel ca și cele 62 de săptămâni, deși putem înțelege că „șapte săptămâni“ se potrivesc în ceea ce privește timpul scurs după construirea Templului lui Irod, descris ca „46 de ani“ când Isus și-a început minister. [1,2] Apoi, la fel cum am lucrat înapoi din 70 E.c., deci este posibil ca cele 62 de săptămâni să funcționeze înapoi din al 18-lea an al Regelui Irod, întreprinderea noului templu , când s-a adăugat o nouă „piață publică“ la Templu ca o împlinire notabilă a lui Daniel 9:25, adică: „Ierusalimul va fi restabilit și reconstruit, având o piață publică“. [3] De la Î.E.c. 20 numărând 434 de ani în urmă, obținem Î.E.c. 454, ca „jumătate a săptămânii“ care a început în Î.E.c. 458/457. Dar cum este Mesia „nimicit“ după cele 62 de săptămâni dacă Mesia nu se naște nici măcar după cele 62 de săptămâni? Cuvântul pentru „nimicit“ folosit în textul ebraic are sensul de „a face un legământ“ („krt“ = „kaw-r'ath“). Isus a făcut un legământ cu ucenicii săi (Luca 22:29), astfel încât "nimicire" se aplică și faptelor vieții sale.

[1](Ioan 2:20)
[2](Paragraf 2-12a, de mai sus)
[3](Paragraf 2-9, nota de subsol [1], de mai sus)

Above: Massacre of the Innocents, Rijksmuseum, Amsterdam
(1590 painting by Cornelis Van Haarlem, Oil on canvas, 245 x 358 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[45] Data cuceririi Regelui Irod din Ierusalim este din Antiquities, XIV, capitolul 16, sec. 4, de către Iosephus, având în vedere mai multe puncte de referință: în primul rând, de către consulii romani pentru anul, dat de Iosephus aici ca Marcus Agrippa și Caninius Gallus, cunoscut sub numele de 37 Î.E.c., din înregistrările civice ale Romei, un punct foarte specific. Dacă nu ar fi suficient, domnul Iosephus Flavius adaugă la anul consular, oferind

că Pompey a luat și evreii în aceeași zi cu 27 de ani mai devreme, care în 63 Î.E.c. a fost de 27 de ani (inclusiv) mai devreme de 37 Î.E.c., deci ceea ce este dat în al doilea rând este de acord cu cel dat în primul rând. În al treilea rând, Iosephus datează luarea Ierusalimului ca 126 de ani după ce a început dinastia Hasmoneană, ceea ce implică Î.E.c. 164-163 pentru începutul dinastiei hasmonee (126 + 37 = 163), într-un an de anul general acceptat sau implică faptul că Iosephus a folosit același timp de pornire aproximativ pentru dinastia Seleucid (care este datea 312, deși a Ciclul jubiliar de 50 de ani ar implica o dată de Î.E.c. 314 pentru că, pe baza câtorilor ani de stație de note în Iosephus și Macabei), deși mai puțin cu siguranță [1]. Cei 107 de ani de preoți înalți (inclusiv) de la capturarea lui Ierusalim din Ierusalim în Î.E.c. 37 până când cel de-al doilea templu a fost distrus în 70 E.c. ne dă o a patra confirmare. O a cincea confirmare este obținută din declarația lui Iosephus că Irod a început să reconstruiască templul în anul 18, iar cea a lui Ioan 2:20 că templul a fost, la momentul primului Paştele evreiesc al slujirii lui Isus, 46 de ani în Efectuarea, care înainte de 27 E.c. randamente Î.E.c. 20. [2-4]

[1](Antiquities, XIV, capitolul 16, sec. 4, by Josephus)
[2](Antiquities, XX, capitolul 10, sec. 1, by Josephus)
[3](A se vedea 2-12a)
[4](Ținând cont de faptul că nu există Anul „0”)

Above: Christ at Simon the Pharisee
(1618-1620 painting by Peter Paul Rubens, Oil on canvas transferred from wood, 189 x 285 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

46 Al 18-lea an al Regelui Irod ca Î.E.c. 20 se bazează pe anul 1 pentru el ca Î.E.c. 37, care este data foarte acceptată a cuceririi lui Ierusalim a lui Ierusalim, deși el ar fi putut fi numit oficial ca Rege în Î.E.c. 40-39, o întâlnire care să se miște doar al 18-lea an înapoi mai devreme. Dar evreii cu siguranță nu ar accepta probabil Irod ca Rege înainte de cucerirea Ierusalimului de către el, așa cum, de asemenea, Irod însuși ca un evreu, de asemenea, nu i-ar fi luat în calcul ani proprii ca Rege ca început înainte de Î.E.c. 37, care are un acord perfect cu 27 E.c. în ziua lui Isus, cu al 18-lea an al lui Irod în Î.E.c. 20, îndeplinind cuvântul lui Daniel. [1] Indiferent dacă evreii din timpul lui Irod și de timpul lui Isus ar fi putut să socotească cu exactitate înapoi în anul 20 sau al 7-lea al lui Artaxerxes, pentru a ști că 62 de săptămâni în profeția lui Daniel au corespuns ca la 18-lea an al Regelui Irod, când reconstrucția templului a început, să fie greu probabilă pentru noi. Dar este un lucru strălucit pentru noi astăzi pentru a vedea cei 49 de ani (sau șapte săptămâni, Dan. 9:25) Î.E.c. 20-30 E.c.![2]

[1](Paragraf 4-5, ultima teză, de mai sus)
[2](Ținând cont de faptul că nu există anul „0“)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

47a Anul în Î.E.c. 454 pare a fi semnificativă pentru noi în profeția lui Daniel, ca mijlocul primei Săptămâni și corespunzătoare fie celui de-al 7-lea (în Ezra 7: 7-8), fie cel de-al 20-lea (Neemiah 1: 1; 2: 1) Anul Artaxerxes , care sunt considerate în mod diferit de lagărele diferite ca epitomizând „mersul pe cuvânt de a restabili și de a reconstrui Ierusalimul“ în profeția lui Daniel 9:25, după care va apărea „șapte Săptămâni și 62 de Săptămâni“, ceea ce este un total de 69 de Săptămâni sau 483 de ani începând cu Î.E.c. 454:

483 - 454 + 1 = 30 E.c. (Răstignirea lui Isus) [1]

47b În ambele cazuri (Ezra și Neemiah) trebuie să luăm în considerare anul în Î.E.c. 457 ncepând cu prima Săptămână a lui Daniel, dacă trebuie să permitem ca „sacrificiul și darul de cadouri“ să înceteze "jumătate din săptămână", potrivit Daniel 9:27. Cu alte cuvinte, Î.E.c. 454 și 30 E.c. sunt la distanță de 483 de ani, iar ambele corespund la mijlocul unei Săptămâni profetice.

[1](A se vedea și punctele 2-10a,b și 2-11b, de mai sus)

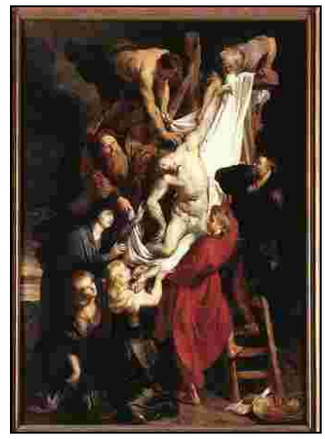

Above: Descent from the Cross (centre panel), O.-L. Vrouwekathedraal, Antwerp (1612-1614 painting by Peter Paul Rubens, Oil on panel, 421 x 311 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

48 Toată atenția se concentrează pe anul în Î.E.c. 454, „jumătate din săptămâna“ din cei șapte ani începând cu Î.E.c. 458/457, acuratețea căreia nu este în întregime crucială pentru credința noastră, deși despre adevărarea Î.E.c. 458 vs. Î.E.c. 457 au fost scrise tratate nesfârșite. Semnificația cuvintelor lui Daniel, „la darea“, sunt uneori aplicate restabilirii serviciului Ezra la templul din Ierusalim, în mod obișnuit datat ca Î.E.c. 457. Cu toate acestea, deoarece Ezra nu a reconstruit Ierusalimul, o altă interpretare a „la darea“ care

este adesea propusă este expediția la Ierusalim de Neemia în al 20-lea an al Artaxerxelor, datate Î.E.c. 454 or Î.E.c. 445. [1] Pentru a se potrivi cu Dating-ul inferior Î.E.c. 445, unii scriitori propun scurtarea unui an la 360 de zile numai și transformându-l într-un număr redus, de 365 de zile. Acest lucru se datorează faptului că există un consens general despre data răstignirii lui Isus și mulți se luptă să dezvăluie împlinirea profeției lui Daniel 9. Este înțelept să alegem calea de mijloc, cea a dreptății [2]. Avem un motiv justificat pentru a vedea Daniel 9: 24-27 așa cum este îndeplinită.

[1](Î.E.c. 445 este anul 20 de Artaxerxes pe baza anului 1 de la Î.E.c. 464, se bazează pe anul convențional, pe care se bazează anul Î.E.c. 458 în anul 7 al Artaxerxes)
[2](Proverbe 8:12-20)

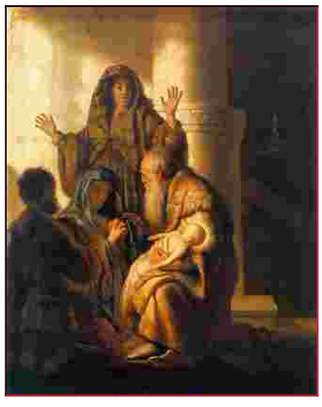

Above: Simeon and Anna Recognize the Lord in Jesus, Kunsthalle, Hamburg (c. 1629 painting by Rembrandt Harmenszoon Van Rijn, Oil on wood, 56 x 44 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

49 Nu am considerat încă profeția lui Daniel 9 în detaliu, dar am văzut deja împlinirea în multe feluri de către ministerul și răstignirea lui Isus. Putem lua în considerare „jumătate din săptămână“ în diferite moduri pe lângă cele pe care le-am luat deja în considerare, văzând ca o săptămână în limba profetică înseamnă pur și simplu orice șapte unități de timp, cum ar fi șapte decenii, de șapte a un alt număr de ani, sau șapte din orice alt interval. În profeția lui Daniel, el nu precizează dacă este a 70-a săptămână sau altă perioadă de timp care se află sub declarația profetică, „jumătate din săptămână“. Astfel, putem lua în considerare perioada de 70 de ani de epocă comună, cei 74 de ani de la nașterea lui Isus la 70 E.c., precum și perioada de la nașterea lui Isus la 66 E.c., când romani și evrei au început să se angajeze în război (de la 66-73 E.c.). Acestea sunt toate perioadele de aproximativ 70 de ani, prin urmare, o Săptămână, aproape de mijlocul cărora Isus a fost ucis în 30 E.c., provocând sacrificiul și oferta de cadouri pentru a înceta în 70 E.c. Rețineți că cuvântul evreiesc „Săptămâna“ înseamnă pur și simplu „șapte“.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[410] De la Î.E.c. 6 până la 30 E.c. există doar 35 de ani (cu anul „0“ fiind inexistente) și de la 30 E.c. to 66 E.c., când a început primul război roman-evreu, o distanță de 36 de ani; deci, 30 E.c. este aproape de „jumătate a săptămânii“ din acești 70 de ani. Nero a fost cel de-al cincilea Împărat Roman care a condus 54-68 E.c., o împlinire potrivită a „omul nelegiuirii“ a profețit la 2 Tesaloniceni 2: 1-9, care ar ajunge înainte de sfârșit. Apoi, „cea care provoacă desolarea“ la Daniel 9:27 primește o împlinire în 70 E.c., când Titus distruge Ierusalimul. În prezent, împlinirea continuă a lui Daniel, deoarece profeția este mesianică și așteptăm pe Isus. Perioada de la Î.E.c. 6 (nașterea lui Isus) la 33 E.c. (Începerea invitației la Gentile) este o perioadă de 37 de ani care este aproape egală cu cei 37 de ani de la 33 E.c. la 70 E.c.,observăm aici o altă deplasare a „jumătății săptămânii“, cu o „săptămână“ de 74 sau 75 de ani, pentru acest caz. Masada se crede că a fost asediată de la 73 la 74 CE, care oferă o altă „săptămână“ de 77-79 de ani, de la nașterea lui Hristos la Masada, cu "jumătatea" acestei „săptămâni“ care nu se încadrează mult timp după 33 E.c., aproape de aproximativ 34 E.c. Deci, chiar și în secolul I, vedem multe împliniri profetice.

Above: Adoration of the Magi, Musée des Beaux-Arts, Rennes
(c. 1650 painting by Bartolomeo Biscaino, Oil on canvas, 124 x 173 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[411] Ar fi dificil să ne imaginăm orice an de naștere al Mesia care se potrivește mai bine cu Daniel 9: 24-27 decât Î.E.c. 6. Desigur, am observat mai presus de alinierea astronomică, cu planeta Jupiter lângă Saturn și Luna. Evreii se așteptau la Mesia lor să sosească în mileniul 6 după creație, care în Greenealogie a avut loc în Î.E.c. 5550, astfel, Isus ajunge la timp de 5000 de ani după Adam, ceva pe care l-am menționat în munca anterioară ca fiind cauza evreii să modifice cartea sfântă. Evenimentele secolului I în viața lui Isus sunt o împlinire pentru mai mult de Daniel 9: 24-27, dar despre care am urmărit modul în care datele civice oferă împlinirea. Astfel, profeția lui Daniel ne-a ajutat să reconciliem istoria civică a anului 30 E.c. (răstignirea), la Î.E.c. 6 (nașterea lui Hristos), și la distrugere celui de-al doilea templu al lui Israel la Ierusalim, în 70 E.c. Chiar și anul invitației neamurilor (33 E.c.) este exact jumătate (în ceea ce privește numerele comune ale erei) a numărului de anul de la începutul războiului roman-evreiesc (66 E.c.)! Și cei 40 de ani că Urim și Thummim au venit pentru Azazel înainte de 70 E.c. ne oferă răstignirea în 30 E.c. [1]

[1](Ezechiel 4:6, a se vedea paragraf, de mai jos)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

4^{12a} Daniel 9: 2 menționează cei 70 de ani proorociți în ceea ce privește devastările Ierusalimului, din cuvântul lui Ioremia la „începutul împărăției lui Ioiachim“ în Î.E.c. 608 ani îndeplinite când Cyrus a luat Babilon Î.E.c. 539, și apoi a început anul oficial 1 ca Rege în Î.E.c. 538. [1] Este cel mai curios să observăm cum anul distrugerii Ierusalimului în 70 din epoca comună are exact același număr „70“, arătând înțelepciunea divină a Creatorului. Deoarece alegerea începutului erei comune a fost lucrarea oamenilor mult timp după 1 E.c., numai Iehova ar putea permite ca lucrurile să se întâmple în așa fel încât să aducă acest lucru. Anul nașterii lui Hristos este un alt exemplu al modului în care alegerile ulterioare permise de Iehova provoacă numerele luate în conformitate cu epoca comună pentru a expune înțelepciunea, pentru Î.E.c. 6 afișează numărul unu mai mic decât divinul „7“, ca o amintire numerică a ființei lui Isus „Fiul omului“. [2-4] cei 40 de ani de la răstignirea în 30 E.c. la 70 E.c. la distrugerea Ierusalimului îndeplinește, de asemenea, Ezechiel 4: 6 cu privire la zilele lui Iuda fiind de 40 de ani (vezi 1-11) [5]. Astfel, profeția lui Daniel Capitolul 9 nu este singura care a fost îndeplinită de evenimentele din secolul I, nici de „Mesia“. Cu toate acestea, Daniel 9 confirmă Binecuvântată Greenealogie noastră, deoarece se aplică secolului I și lui Isus Hristos.

4^{12b} Aceasta este prima noastră încercare de a studia în detaliu pe Isus, în ceea ce privește nașterea, botezul, slujirea, moartea și ceea ce datele lor sunt în raport cu reconstrucția lui Irod a templului (Î.E.c. 20), moartea lui Irod Agrippa I (44 E.c.), uciderea lui Sejanus de Tiberius Caesar (31 E.c.), the War between the Romani and Jews (66-70 E.c.), Masada (73-74 E.c.), și cum profeția lui Daniel aruncă lumină asupra tuturor.

[1](Ieremia 27:1,6,7)
[2](Revelația 5:6)
[3](Matei 20:28)
[4](2 Cronici 21:20)
[5](Paragraf 1-11, de mai sus)

end of Capitolul 4: Daniel ca ținte interne învățate numeric

Capitolul 5: Ramsay, de principiu, oferă o poveste foarte încurajatoare

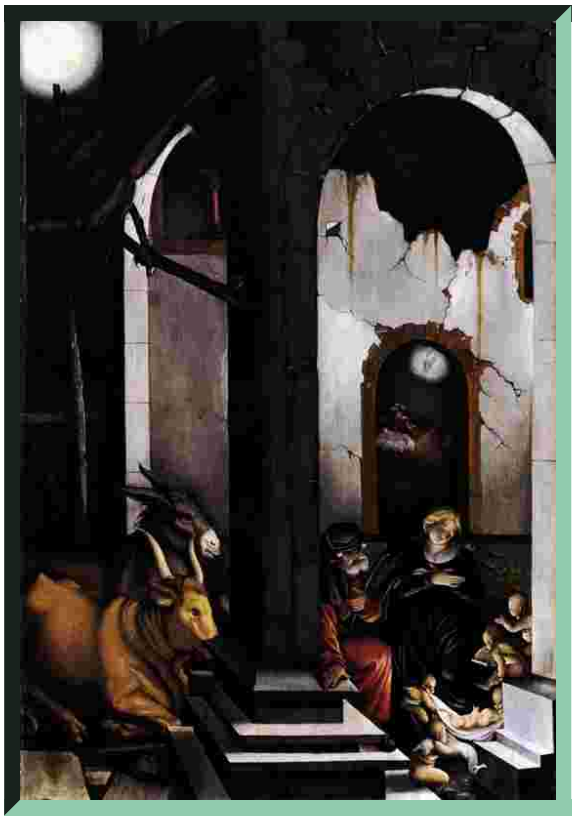

Above: Nativity, Alte Pinakothek, Munich (1520 painting by Hans Baldung Grien, Oil on wood, 105.5 x 70.4 cm)

Acesta este ca un mire care iese din camera de nuntă, se bucură ca un viteaz ce aleargă pe drumul lui.
(Psalmii 19:5/Rus 18:6, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

и оно выходит, как жених из брачного чертога своего, радуется, как исполин, пробежать поприще.
(Псалтирь 18:6, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

51 Acum că am revizuit profeția lui Daniel și am făcut un sentiment de modul în care se referă la zilele lui Isus Hristos, ar putea fi o idee bună să faceți mai multe pentru a investiga nașterea lui Isus și a fundalului său istoric, civic. Cartea S-a născut Hristos în Betleem?-- Un studiu privind credibilitatea Sfântului Luca, de William M. Ramsay, este un studiu fascinant cu privire la martorul lui Luca în Cartea lui Luca (capitolul 2 versetele 1-4), în care un nume (Quirinius) asociat cu Siria este dat după cum urmează: [1]

În zilele acelea, Cezar August a dat un decret prin care toată populația trebuia să se înregistreze. (Acest prim recensământ s-a făcut când Quirinius era guvernatorul Siriei.) Și toți oamenii s-au dus să se înregistreze, fiecare în orașul lui. Astfel, și Iosif a urcat din Galileea, din orașul Nazaret, în Iudeea, în orașul lui David, numit Betleem, pentru că era din casa și din familia lui David.
(Luca 2:1-4)[2]

Pasajul de mai sus, după cum știm, este începutul povestirii despre nașterea lui Isus, iar menționarea guvernatorului Siriei este cea mai fascinantă parte a tuturor.

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Luca 2:1-4, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

52 Cele două părți interesante ale acestei declarații de către Luca se referă la guvernatorul Quirinius și prima înregistrare care sa întâmplat în momentul în care Quirinius era guvernator. Implicația este că nu era doar una, ci o serie de înregistrări, iar Luca știa despre asta. Trebuie să ținem cont de faptul că există o probabilitate slabă, înregistrările civice din aceste zile nu au fost păstrate complet, ale nimănui verificarea faptelor lui Luca. Deci, atunci când criticii moderni atacă credibilitatea lui Luca pe baza acestei afirmații despre Quiriniu, putem să ne ținem de credința noastră despre cunoașterea lui Luca despre propriile sale zile. S-ar părea a fi foarte irațional să-l evaluezi pe Luca pe baza criticilor moderni cu o reputație mai mică decât el. Totuși, putem beneficia de examinarea înregistrării civile. Aceasta este ceea ce Sir William M. Ramsay face în cartea pe care am început să o discutăm, deoarece examinează printr-o examinare aprofundată ceea ce el numește înscrierile periodice, așa cum este implicită de declarația de la Luca 2: 2, și oferă o explicație pentru dificultatea cauzată de mențiunea lui Luca despre numele lui Quirinius ca guvernator, în timp ce se pare că se știe că Varus a condus ca guvernator la acel moment. [1] Dl Ramsay observă că o altă soluție propusă de domnul R. S. Bour a fost practic identică și simultană cu ceea ce el însuși a propus să rezolve dificultatea.

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 247, by Sir William Mitchell Ramsay)

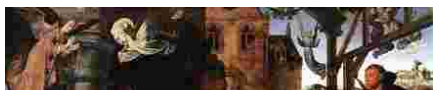

Above: The Adoration of the Shepherds, Galleria degli Uffizi, Florence (1476-1479 painting by Hugo Van Der Goes, Oil on wood, 253 x 304 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[53] Referința în Luca 2: 1, despre un decret emis de Caesar Augustus, apare în contul foarte apropiat de momentul în care Isus se naște, așa că noi credem în circa Î.E.c. 6. Este o chestiune de înregistrare publică că Augustus a început să domnească ca primul Împărat al Imperiului Roman în Î.E.c. 27 așa cum i-a fost atribuit (nu o onoare pe care a luat-o), și că a murit în 14 E.c., după ce Tiberius a devenit Împărat Comun. De vreme ce Isus a fost botezat în al cincisprezecelea an al Tiberiusului, este clar că sa născut în timpul Domniei lui Caesar Augustus, deoarece Isus avea 30 de ani la botezul său. Deci, declarația lui Luca la Luca 2: 1 despre Augustus este în mod clar în armonie cu declarația sa la Luca 3: 1, și afișează o cunoaștere clară a vremii regulii romane. Acest lucru nu este ceva universal văzut printre istorici antice și face ca contul lui Luca să pară autentic. Prin urmare, când îl menționează pe Quirinius, Luca este considerată a face o declarație semnificativă cu privire la oficialii guvernamentali din Siria la momentul nașterii lui Isus, Î.E.c. 6. Cartea domnului Ramsay este un tratat logic și impresionant privind credibilitatea lui Luca în anul în care sa născut Isus.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Quirinius ca guvernator al Siriei

[54] Este posibil, folosind înregistrările civice cunoscute contemporane cu acele vremuri, pentru a stabili probabilitatea faptelor și pentru a interpola ocazional între diverse date. Credibilitatea sursei este de cea mai mare importanță, deci, ori de câte ori se spune un fapt neacceptat, cum ar fi faptul că Quirinius ca guvernator al Siriei, acesta aduce în discuție fiabilitatea sursei, cunoscută sub numele de Luca. Întrebarea devine, putem verifica cererea factuală? Există un recensământ bine cunoscut în 6-7 E.c., când Quirinius era guvernatorul Siriei, dar acest lucru este prea târziu pentru Isus. Luca 1: 5 arată că este în timp ce Irod era încă în viață (înainte Î.E.c. 4) că Ioan botezul a fost conceput de soția lui Zahariah, Elizabeth, și Isus a fost implantat de Duhul Sfânt în pântecele Mariei doar luni mai târziu. Deci, recensământul care a avut loc în momentul în care Isus sa născut a avut loc înainte de întoarcerea erei comune, nu după aceea. Întrebarea acum este că Quirinius guvernează de două ori Siria? Pentru cunoștințele lui Luca nu justifică o prezumție de eroare prin înlocuirea unui recensământ pentru celălalt. Pe de altă parte, dacă este așa, așa cum spune Sir William:

> Scriitorul care se greșește de fapt, și încearcă să-și susțină greșeala printr-o eroare a celui mai mare tip, nu poate păstra niciun credit ca autoritate istorică.
> (Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 21, by Sir William Mitchell Ramsay)[1]

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 21, by Sir William Mitchell Ramsay)

Above: Rest on the Flight into Egypt, Private collection (1755-1760 painting by Noël Hallé, Oil on canvas, 52 x 40 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

55 În esență toți cercetătorii din această perioadă, deși mulți sunt diferențele dintre datele precise date, cred că Regele Irod a murit înaintea epocii comune și, astfel, rezultatul logic al acestui fapt acceptat este că nașterea lui Isus a avut loc și inainte de epoca comună, de asemenea, dar, de asemenea, la doi ani înainte de moartea lui Irod, deoarece masacrul băieților nevinovați era în timpul vieții lui Irod. Deci, întrebările despre Quiriniu nu vor arunca multe îndoieli pe an când sa născut Isus. Am văzut acel an pentru a fi Î.E.c. 6, care are doar patru ani și mai mult înainte de anul 1 din epoca noastră comună. Motivul avansat de domnul Ramsay în discuția sa minunată a acestei perioade de timp este că Caesar Augustus a început o serie de înscrieri, după cum reiese din Papyri conservate în Egiptul acestor liste de înregistrare. Hârtia nu a păstrat bine în climatul umed sau în țările de la nord de Egipt și au dispărut cu toții. Desigur, cărțile strâns păzite, cum ar fi Luca, nu au suferit soarta altor alte înregistrări publice, care reprezintă un alt motiv pentru a-și pune credința în aceste înregistrări ale de către Luca.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

56 Nu există nicio îndoială că influența romană a adus foarte multe rafinări în percepția publică a autorității și manifestările sale, atât în drept, cât și în literatură. Văzând că a

existat un grad foarte înalt de organizare căutat de civilizația dominantă, romană, pare potrivit că acesta este momentul în care se naște Mesia noastră. Regele Irod a pierdut favoarea cu Împăratul roman Augustus înainte de acest timp din cauza independenței de acțiune a lui Irod, iar mânia lui Augustus este simțită de Irod, care este ca un băiat care își înnegură cele mai bune haine de duminică. Când Irod a făcut război pe propria autoritate, Caesar a scris lui Irod că „în timp ce până acum a tratat [Irod] ca prieten“, el să-l trateze „ca un subiect“ [1] Scrisul acestei scrisori este estimat la data c. Î.E.c. 8-7. [2]

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 178, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid.)

Above: Holy Family with St Jerome, Galleria degli Uffizi, Florence (1534 painting by Lorenzo Lotto, Oil on canvas, 69 x 88 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Quinctilius Varus

57 Numele Varusului apare pe monedele din Antiohia, al cărui dating a fost făcut de epoca Actiană pe aceleași monede, începând cu Î.E.c. 31 la Bătălia de la Actium, care, prin urmare, face posibilă data guvernatorului Varus din Siria, potrivit domnului Ramsay, de la Î.E.c. 7-4. [1] Acum, dacă Isus sa născut când Quirinius era guvernator, așa cum ne spune Luca, și în Î.C. 6, așa cum am determinat, asta înseamnă că Quirinius era un alt guvernator, cu o singură posibilitate că a fost numit de Augustus pentru a efectua recensământul și a guvernat numai în acest sens. [2] Cu toate acestea, plauzibilitatea lui Quirinius ca guvernator poate investiga, de asemenea, în ceea ce privește calendarul său în timpul vieții sale. În toate acestea, menținem cel mai mare respect față de cartea lui Luca ca cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, fără îndoială. Acest domnul Ramsay a făcut, observând că există evenimente în viața lui Quirinus înainte de timpul său ca guvernator al Siriei, a doua oară fiind ținând același birou sa în Siria, de la 6 E.c., care a doua deținere este ani după orice modernă Scholierul datează nașterea lui Hristos, așa că ar fi nevoie de o investigație ulterioară, probabil.

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 247, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid.)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Above: The Infant Redeemer, National Gallery of Art, Washington (1485-1495 painting by Andrea Mantegna, Tempera on unprepared canvas, 70 x 35 cm)

Quirinius

[58] Cercetarea domnului Ramsay arată că singurele date din viața lui Quirinus considerate a fi „anumite“ sunt patru: în primul rând, titlu de consul, în Î.E.c. 12; În al doilea rând, cel de-al doilea guvernator al Siriei, despre care se știe că a început în 6 E.c.; În al treilea rând, cazul său juridic în 20 E.c., cu o fostă soție; și al patrulea, moartea și înmormântarea sa, în 21 E.c. Cu toate acestea, evenimente importante au fost cunoscute în viața sa înainte de Siria în 6 E.c. (și după consulatul sa de Î.E.c. 12. Acestea sunt derivate, cred, de la presupunând că este persoana descrisă în titulus Tiburtinus, o presupunere care pare și rezonabilă altora). [2,3] Aceste evenimente importante includ exploatația Oficiului în Siria și angajarea într-un război cu Homonadenses (câștigând două supplicationes în acest proces) urmate de un Oficiul Guvernatorului al Asiei, care de obicei a fost de un an. Un supplicatio (sic) este o zi sau mai mult de rugăciune, prestată în religia romană, în acest caz ca o mare onoare unui general victorios pentru o mare victorie. În urma victoriilor sale asupra homoneadenților, prima sa administrare a Siriei sa încheiat, iar Quirinius a fost repartizat ca guvernator al Asiei, datând că domnul Ramsay sugerează prin eliminarea anilor cunoscuți ca fiind ocupată altfel de numirile altor guvernatori cunoscuți.

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 230-237, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid., pp. 227-228)
[3](Că Quirinius a purtat război cu Homonavenses, așa cum sa afirmat în următoarea propoziție, este, de fapt, verificată de Strabo în "Strabo's Geography," Cartea XII, 6.5 (în care Quirinius este numit „Cyrinius“), după cum sa menționat și în cartea Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 243, by Sir William Mitchell Ramsay)

Above: Presentation of Jesus at the Temple, San Zaccaria, Venice (c. 1710 painting by Andrea Celesti, Oil on canvas, 314 x 261 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

59a Prin procesul de eliminare, atunci, așa cum Asinius Gallus este guvernatorul Asiei în cursul anului Î.E.c. 6-5 și Cn. Lentulus Augur este guvernatorul Asiei în Î.E.c. 2-1 plus Î.E.c. 1 până la 1 E.c., urmată de M. Plautius Silvanus în perioada 1-2 E.c. și Marcius Censorinus în 2-3 E.c., menționând probabilitatea ca Quiriniusul ocupat să fie în Armenia ca tutore al lui Gaius Caesar în 3 E.c., rămân doar pentru Termenul său de un an ca guvernator al Asiei: anii Î.E.c. 5-4, 4-3, 3-2 or (in E.c.) 4-5, 5-6. Apoi, în 6 E.c., în general acceptat pentru Quirinius ca guvernator al Siriei în timpul recensământului acestei perioade, după cum sa menționat mai sus (la punctele 5-7 și 5-8), Quirinius este asociat cu siguranță cu acel recensământ în special. Cea mai serioasă întrebare pe care o puteți formula pentru a ajuta la înțelegerea exactă a acestei situații (adică. un Oficiul Guvernatorului deținut de Quirinius anterior) poate fi:

> Ar concluziona o persoană rezonabilă că recensământul definitiv de Quirinus în 6 E.c. are vreunul în legătură cu dacă Quirinius a guvernat Siria la un moment dat anterior?
> (Întrebare importantă.)

59b Acest lucru mi se pare că sunt un subiect atât de important încât să solicite o considerație atentă și așa că le dăm. O corelație fascinantă se combină acum cu ceea ce am prezentat pentru a ne ajuta cu aspectul de sincronizare.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

510a În acest sens, domnul Ramsay se bazează pe „autoritatea supremă“ în astfel de chestiuni, pe care el crede că este M. Waddington, și cine (spune că domnul Ramsay) subliniază: intervalul normal dintre titlurilor oficiale titlu de consul și proconsulat din Asia în timpul Domniei lui Augustus a fost de numai cinci sau șase ani ... singurul

interval lung [de la Domnia lui Augustus] doisprezece ani, Viz., în cazul Cn. Lentulus Augur, care a fost consul B.C. [viz., Î.E.c.] 14 și proconsul din Asia B.C. [viz., Î.E.c.] 2. Astfel, după cum se încheie domnul Ramsay: „Prin urmare, nu este probabil ca proconsulat lui Quirinius să fie amânate într-un interval atât de lung ca șaisprezece ani“, Î.E.c. 12 la 4 E.c., dar Quirinius „probabil“ guvernat Asia între Î.E.c. 5 și Î.E.c. 2: astfel, cel mai târziu, Î.E.c. 3-2.[1]

510b Din moment ce proconsulul său asiatic este probabil Î.E.c. 3 cel târziu, și un al doilea guvernator al Siriei și a feniciei este indicat pentru oficialul anonim din titulus Tiburtinus, primul său mandat în Siria precede de asemenea Î.E.c. 3, dacă îi permitem lui Quirinius să fie acest oficial anonim, astfel primul său mandat în Siria atunci când luptă cu homonadențele poate fi datat Î.E.c. 5-3 sau mai devreme, pe baza celor două supplicationesca și cei doi ani că Quiriniusul reînnoiește guvernarea Siriei [2]. Dar din consulsia sa în Î.E.c. 12 (vezi mai sus), avem aproximativ Î.E.c. 12-3, de acord cu Luca 2: 2 că momentul în care Quirinius a guvernat Siria era când sa născut Isus. Anul în Î.E.c. 6, anul nostru pentru nașterea lui Isus, funcționează bine, în ciuda perplexității, de obicei, generat de acest război:

> Probabil că nu există nici un război care, în sine, este de o importanță secundară, care este legată de atât de multe întrebări atât de importante ale interesului istoric ca și războiul Hanandensian. Aceasta va apărea în continuare a prezentului articol. Numele specific al Comandării Generale, Viz. Quirinius, aduce toate întrebările încurcate și dificile care apar din aluzia istorică la el în Evanghelia lui Luca II. 2. Literatura care implică această aluzie este enormă și extraordinară în ceea ce privește diferența de opinie între cercetătorii de înaltă calitate.
> ("Studies in the Roman Province Galatia: I. The Homanadeis and the Homanadensian War," The Journal of Roman Studies Vol. 7 (1917), pp. 229-283, W. M. Ramsay [accentuează a noastră, Ed.])[3]

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 232-233, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid., p. 236)
[3]("Studies in the Roman Province Galatia: I. The Homanadeis and the Homanadensian War," The Journal of Roman Studies Vol. 7 (1917), pp. 229-283, W. M. Ramsay)

Above: The Adoration of the Magi, Historisches Museum, Bamberg
(1674 painting by Jan De Bray, Oil on canvas, 41 x 159 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

511a Că există două ocazii pe care o singură persoană a servit ca guvernator al Siriei la acest moment este sugerată de unii savanți, datorită unei inscripții descoperite în 1764 E.c.-- the titulus Tiburtinus.[1,2] Numele demnitar este lipsesc din această inscripție. Cu toate acestea, Quirinius a fost cu siguranță implicat. Argumentele sunt prea multe și au variat că ne folosesc, având în vedere că avem mărturia lui Luca. Nu există nici o îndoială, istoric, că Quirinus a trăit. În plus, puțini alții se pot potrivi inscripția citată. De asemenea, și așa cum am avut ocazia de a observa înainte, este o greșeală de a pune textul deteriorat în fragmente de piatră ca superior unui manuscris biblic complet, conservat [3].

511b Simplul fapt că titulus Tiburtinus ar putea fi în vreun fel o confirmare a lui Luca este un punct major. [4] Printre savanți, totuși, domnul Ramsay este singurul care deține mărturia lui Luca ca cea mai înaltă autoritate și, de asemenea, să sugereze plasarea nașterii lui Isus ca în Î.E.c. 6. El menționează, totuși, că Dl R. S. Bour a fost de acord în unele

fui Isus ca în Î.E.c. 6. El menționează, totuși, că Dr R. S. Boul a fost de acord în unele Aceste puncte într-o publicație prezentată în 1897 E.c. [5,6]

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 227, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2]("The Honorand of the Titulus Tiburtinus: C. Sentius Saturninus?," Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik Bd. 105 (1995), pp. 21-36, by Nikos Kokkinos)
[3](The Crucible of Credible Creed (2012), Part 2, capitolul 11, paragraf 9-b, by Ward Green et al.)
[4](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 227-230, by Sir William Mitchell Ramsay)
[5](Ibid., pp. 239-244)
[6](Ibid., p. 248, nota de subsol *)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

512a Există doar un alt punct pe care s-ar putea crede că este logic în completarea acestei examinări, iar acesta este un punct făcut de domnul Emil Schürer, că numai un guvernator ar putea duce la război într-o provincie și provinciile în care erau homonadensienii Se găseau în Munții Taurului, angajând probabil "„Asia, Pamphylia, Galatia, Cilicia sau Siria“, dintre care primii trei nu s-au putut califica, fără a avea legiuni cu care să salveze orice război. De asemenea, deoarece Cilicia se află în această perioadă o parte a Siriei sau nu o provincie consară (de asemenea adevărată pentru Pamfilia și Galatia) și „un consul nu a fost niciodată trimis într-o provincie preetoriană“, care este administrată de un pretor, spune el, de asemenea aici, în timp ce „Quirinius a condus războiul împotriva omondensienilor ca fiind cel care fusese consul“, acționa ca consul în acest război și ca guvernator al Siriei [1]. Mai mult, domnul Schürer adaugă că, din moment ce războiul precede anul 3 E.c., când Quirinius a fost numit în Armenia ca consilier al C. (Viz. Gaius) Caesar, implică un guvernator al Siriei înainte de cele 6 E.c., când Quirinius guvernează Siria, așa cum a fost obținut de la Iosephus. [2]

512b Quinctilius Varus guvernează Siria în Î.E.c. 7-4, dar nu ca lider militar, un post pentru care Quiriniu este potrivit. Putem respinge noțiunea că Luca a numit guvernatorul greșit prin apelarea la dovezile deja prezentate în concluzând că Quirinius a guvernat Siria, în timp ce domnul Ramsay propune, în același timp cu Varus (nu după el, așa cum conchide domnul Schürer), într-o Capacitatea militară, observată în alte cazuri de practică imperială romană [3].

512c Cel mai important dintre toate, am constatat că timpul dat de evenimentele din viața lui Quirinius permite, în egală măsură, cu orice altă dată pe care o luptă cu homonavanses în Î.E.c. 6, chiar anul în care Isus sa născut în propriul nostru BG. De asemenea, aș adăuga un articol al domnului Mark Smith, în 2000, d.Hr., datează „campaniile din Cyrenaica și împotriva homoneadenților din Asia Mică“, de Quirinus, cândva înainte de 6 B.C.E. (ca Î.E.c. 6), citând pentru acest domeniu atât pe Tacit Annales, cât și pentru Florus Epitome, plus două lucrări mai moderne (și anume R. E. Brown în "The Birth of the Messiah" (1993) 551, A. N. Sherwin-White, "Roman Society and Roman Law" (1960-61, 1963) 164-65). [4] Acest lucru ar fi de acord cu recensământul care a fost inițiat de Roma chiar înainte de nașterea lui Isus, permițând recensământului să fi fost făcută într-o perioadă de un an. [5] În cele din urmă, "The Purpose and Plan of the Gospel of Luke", de Ernest de Witt Burton, nu oferă nici o „obiecție serioasă pe baza altor date“ la nașterea lui Isus, așa cum a fost declarată de domnul Ramsay împreună cu noi, în Î.E.c. 6. [6]

[512d] S-ar putea să începem acum să luăm în considerare problema înscrierii în Imperiul Roman și cum poate fi corelat aici chiar cu anul nostru, așa cum discută domnul Ramsay în cartea sa. În timp ce următorul capitol al prezentului articol poate oferi un sprijin foarte considerabil pentru precedent și este util pentru o discuție dedicată și aprofundată a acestuia, cititorul poate alege să renunțe la citirea capitolului 6 pentru moment și să meargă fără prejudecăți, la capitolul 7 . Timpul permis, o citire aprofundată a capitolului 6 ar fi luminantă, pentru a sprijini punctele anterioare.

[1](A History of the Jewish People in the Time of Jesus Christ, Part 1, Volume 1 (1896), pp. 352-353, by Emil Schürer)
[2](Antiquities, XXVIII, capitolul 1, sec. 1, by Josephus. Aici este folosit „Cyrenius“ pentru Quirinus.)
[3](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 238-239, by Sir William Mitchell Ramsay)
[4]("Of Jesus and Quirinius," The Catholic Biblical Quarterly Vol. 62, No. 2 (April 2000), p. 279, by Mark D. Smith)
[5](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 134, by Sir William Mitchell Ramsay)
[6]("The Purpose and Plan of the Gospel of Luke," The Biblical World Vol. 16, No. 5 (Nov., 1900), p. 350, by Ernest De Witt Burton)

end of Capitolul 5: Ramsay, de principiu, oferă o poveste foarte încurajatoare

Capitolul 6: Recensămintele romane, Augustus, Luca

Above: Augustus of Prima Porta, Vatican Museums (1st century statue by unknown artist, white marble, height: 204 cm (80.3 in))

Pornește de la o margine a cerurilor și merge până la cealaltă margine a lor. Nimic nu se poate ascunde de căldura lui.
(Psalmii 19:6/Rus 18:7, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

от края небес исход его, и шествие его до края их, и ничто не укрыто от теплоты его.
(Псалтирь 18:7, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

[61a] Ar fi foarte ușor să ne compromităm credința ca și cei care au făcut în interpretarea Evangheliei lui Luca, prin admiterea posibilității de referință la guvernatorul Quirinius în Siria ca referire la recensământul ulterior. Pentru întreaga lume științifică recunoaște că, în anul Î.E.c. 6, Quirinius este guvernatorul Siriei și prezidează un recensământ sancționat de Roman Caesar Augustus.

61b Lipsa dovezilor supraviețuitoare a unui recensământ anterior în (11 ani mai devreme) nu dovedește (deoarece lipsa probei nu este o dovadă a lipsei) nu a avut loc. Dar există multe evenimente pentru care nici o dovadă nu este încă existentă, dar despre care credem că au avut loc, pentru că există înregistrări, știm că lipsesc și nu toate sunt înregistrate. Este adevărat că nu fiecare înregistrare civică este păstrată deoarece este, de asemenea, adevărat că multe lucrări literare sunt greșite sau au pierit, în ciuda faptului că sunt cunoscute din referințe. În cazul în care o lucrare literară nu a supraviețuit, dar este menționată în altă literatură antică, susținem vreodată că scriitorul referitor la acesta a fost greșit? În mod clar, aceasta este noțiunea cea mai absurdă imaginabilă, deoarece aceasta neagă principiul comunicării ca fiind paramount. În cazul Cuvântului Divin al lui Dumnezeu, cu toate acestea, a fost considerată o mare provocare, iar cei care comentă pe ea au văzut o astfel de mare oportunitate de a-și continua propriile opinii, că tentația de a face o remarcă pentru a consolida orice îndoială a fost irezistibil.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

62a Trebuie să rezistăm vreunei ispită a acestor tipuri, deoarece nu se poate repeta de prea multe ori că cuvântul lui Dumnezeu a fost justificat timpul și timpul din nou de descoperirile făcute după îndoielile exprimate în astfel de cazuri. Din aceasta este Ponțiu Pilat dar un exemplu, când istoricitatea sa a fost pusă la îndoială și mai târziu dovedit istoric de o asemenea descoperire. [1] Domnul Nelson Glueck a apărut pe coperta revistei Time în 1963, în calitate de arheolog renumit din lume, care a declarat în cartea lui Rivers in the Desert (1959):

> Nici o descoperire arheologică nu a controvertit vreodată o referință biblică.
> (Rivers in the Desert (1959), 1st Printing, p. 31, by Nelson Glueck, [accentuează a noastră, Ed.])[2]

62b Încă, să nu ne confundăm că este foarte tentant să permitem urmărirea noastră de dovezi care pot corobora Biblia să ia mai mult decât importanța meritată. Tindem să uităm că Biblia a fost motivul pentru care am început să căutăm în primul rând căutarea dovezilor [3]. Sincer, numai pentru că Biblia este cuvântul inspirat al lui Dumnezeu că avem vreun interes să-l verificăm. [4] Cu umilință, este o ambiție greșită care conduce unul în credința că orice dovezi pot dovedi Cuvântul lui Dumnezeu.

[1](Piatra Pilat este singura inscripție contemporană cunoscută care menționează numele „P[on]tius Pilate“, care este altfel cunoscut din Biblia Noului Testament ca guvernator al Iudeei (de exemplu, Luca 3:1, Matt 27:3).)
[2](Rivers in the Desert (1959), 1st Printing, p. 31, by Nelson Glueck, [emphasis ours, Ed.])
[3](cf. Isaia 49:15)
[4](2 Timotei 3:16)

Above: Garden of Eden, Galleria Doria Pamphilj, Rome (1570-1573 painting by Jacopo Bassano, Oil on canvas, 77 x 109 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

63a Ca praf pe o balanță, argumentele noastre se ridică la puțin. [1] Cu toate acestea, datorăm existența noastră către Iehova, creatorul nostru, așa că nu-i datorăm și eforturile noastre de a-și verifica cuvântul? Dacă Isus sa născut în 6 E.C., nu ar fi fost de aproximativ 30 de ani, așa cum ne spune Luca, dar la vârsta de 20 de ani, când a fost botezat (adică anul 15 din Tiberius) [2]. Așadar, vedem că orice raționament de-a lungul acestor linii pare a fi o plecare majoră din textul biblic însuși. Cu toate acestea, o astfel de plecare face ca toate cercetările viitoare să fie inutile. Căci dacă Biblia este neadevărată, nu este nevoie de mai multe teste. Acesta este motivul pentru care este greșit să testați Cuvântul lui Dumnezeu. [3,4]

63b În momentul în care sa născut Isus, așa cum pare a fi unanim printre cercetători, avem un acord că Caesar Augustus a fost Împăratul roman al puterii și că, la un moment dat, în timpul Domniei sale, a instituit înscrieri obligatorii [5]. Astfel de înscrieri au fost descoperite de cercetări de la un moment dat înainte de 1898 E.c., de vreme ce domnul Ramsay îl declară în cartea sa din 1898, numind trei cercetători diferiți care în același timp, și independent, au anunțat „descoperirea că au fost făcute înscrieri periodice în Egipt sub Imperiul Roman“, care a avut loc în mod regulat într-un ciclu „nu de 15 ani, ca în sistemul ulterior al indicațiilor, dar“ mai degrabă unul de 14 ani.[6] Clement din Alexandria este cel care a trăit în Egiptul c. 150 până la 215 E.c. și cine este citat de domnul Ramsay, dând opinia expresă că sistemul de înscriere în Siria „a început cu cel“ care se întâmplă la nașterea lui Hristos [7].

[1](Isaia 40:15)
[2](Luca 3:1)
[3](Luca 4:12)
[4](Matei 4:7)
[5](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 123-130, by Sir William Mitchell Ramsay)
[6](Ibid., p. 131)
[7](Ibid., p. 129)

Above: Adoration of the Magi, The Hermitage, St. Petersburg (1567-1569 painting by Francesco Bassano, Oil on canvas, 98 x 129 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

64a Anii ciclului din Egipt, care pot diferi de Siria, sunt date de domnul Ramsay ca în Î.E.c. 23, Î.E.c. 9, 6 E.c., 20, 34, 48, 62, 76, 90, 104, 118, 132, 146, 160 ... 328 E.c. [1] Ei încep în Domnia lui Augustus (Î.E.c. 27 la 14 E.c.). În cazul Siriei, înscrierile încep mai târziu de Î.E.c. 23, așa cum sugerează Clement, și domnul Ramsay constată că fragmentele lucrărilor de recensământ egiptean au descoperit în momentul cărții sale nu au fost datate înainte de „20 E.c.“. [2,3] Dar în măsura în care Clement indică sau reprezintă opinia predominant în Egipt la sfârșitul secolului al II-lea, Caesar Augustus a fost cel care a început-o. [4]

64b Cel mai vechi exemplu al unui recensământ este de asemenea 20 E.c., în timpul Domniei Tiberius Caesar, a fragmentelor existente, așa cum este citată mai sus, deși există o coincidență a începutului proiectat al ciclului de recensământ în Î.E.c. 23, de asemenea, cu primul an al titlului imperial al lui Augustus, care a început 27 iunie Î.E.c. 23, care arată că ciclul de înscriere nu a fost inițiat în Egipt, nici pentru Egipt. [5] Acest lucru este mai adevărat de la Augustus guvernează Egipt de la 29 august Î.E.c. 30, astfel, ciclul de 14 ani începând cu șapte ani după această dată, evident, nu este doar egiptean, dar apare logic în întregul imperiu. [6]

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 134, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid., Preface, p. x, fund, Postscript, by Sir William Mitchell Ramsay)
[3](Ibid., p. 129)
[4](Ibid., pp. 129-130)
[5](Ibid., p. 140)
[6](Ibid., p. 141)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

65a Pe baza unor astfel de concluzii, se pare că primul an de înscriere instituit de Augustus a fost început la 14 ani după ce anii lui imperiali încep mandatul tribunicia potestas din Î.E.c. 23, al cărui exemplu este mai întâi într-o serie de împărați romani pentru a-și calcula în acest fel anii Regali, Împăratul din acest moment și după ce a primit puterea care îl constituie „campionul comunelor“ [1] Organizația necesară pentru prima

înscriere poate fi propusă (așa cum spune domnul Ramsay) ca motiv pentru întârzierea de 14 ani de la începutul anului anii mandatului, până când „decretul a ieșit“ în anul Î.E.c. 9 (vezi Luca 2:1). [2] Luca afirmă: „Acest prim recensământ...“ [3]

65b Că Î.E.c. 9 a fost primul an de înscriere este văzută prin utilizarea unui „stil diferit“ de hârtie de înscriere pentru Egipt în anii Î.E.c. 19-18, care ani sunt neobișnuite. [4,5] O astfel de neobișnuit este în acest fapt Că anii ciclului de 14 ani (23, 9 din anii Î.E.c. years) nu coincid cu 19 sau 18 Î.E.c., și un astfel de recensământ cu 10 ani înainte de Î.E.c. 9 poate fi reconciliat cu ușurință, pentru că precede începerea ciclului. Printr-o astfel de logică, domnul Ramsay sosește la același punct la care a sosit Clement, ca la un început în anul Î.E.c. 9, care este ciclul cel mai apropiat de data nașterii lui Hristos [6].

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 140, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid., p. 141, by Sir William Mitchell Ramsay)
[3](Luca 2:1,2)
[4](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 139, by Sir William Mitchell Ramsay)
[5](Ibid., p. 141, by Sir William Mitchell Ramsay)
[6](Paragraf 6-3 și 6-4a, mai sus)

Above: Landscape with the Parable of the Tares among the Wheat, Walters Art Museum, Baltimore (1624 painting by Abraham Bloemaert, Oil on canvas, 100 x 133 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

66 De la data la care a fost dată pentru prima înscriere a Î.E.c. 9 se bazează bine pe anul Î.E.c. 23 pentru primul an în calculul oficial al Principatului constituțional roman al Împăratului Augustus și un ciclu de 14 ani, este „concludent“ că a fost Augustus care a inițiat-o. [1] Este consecutiv în Egipt pentru anii 90 la 230 E.c., cu un exemplu din anul 20 E.c., după cum am reținut mai sus. [2] Există, de asemenea, un exemplu de la 62 CE, de la Nero.[3] Ideea înscrierii gospodăriei este, totuși, probabil cu mult mai in varsta decât Augustus în Egipt - el a adoptat-o doar. [4] Ciclul de 14 ani a fost inițiat de Augustus. Concluzia de mai sus este, într-adevăr, destul de compatibilă cu declarația lui Luca că decretul era de Augustus. [5] Singurul lucru care a rămas să fie determinat este cum este că înscrierea a avut loc în Î.E.c. 6 și nu Î.E.c. 9.

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 140, by Sir William Mitchell Ramsay--menționând că primul an oficial al puterii tribunician a început cu Augustus, în Î.E.c. 23.)
[2](Paragraf 6-4a, mai sus)
[3](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 135-136, by Sir William Mitchell Ramsay)
[4](Ibid., pp. 138-139)
[5](Luca 2:1)

Above: An Angel Telling Joseph in a Dream to Flee to Egypt, Szépművészeti Múzeum

Above: An Angel Telling Joseph in a Dream to Flee to Egypt, Szépmuvészeti Muzeum, Budapest (c. 1650 painting by Rembrandt Harmenszoon van Rijn, Oil on canvas, 105 x 83 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

67 În primul rând, nici o teorie nu merită să recomandă recomandăm dacă nu poate explica, în esență, toate evenimentele observate. Totuși, avem aici o discrepanță de nici o lovitură mică. Deși un decret al Caesar Augustus a fost făcut în Î.E.c. 9 pot fi permise să se încheie în Î.E.c. 8, putem reconcilia mai mult de o indemnizație de un an pentru înregistrarea în sine? Suntem foarte îndatorați domnului Ramsay, un savant distins, pentru eforturile sale de a rezolva această nealinienţă. Unii savanți ar putea fi dispuși să accepte că aceasta este o problemă suficientă pentru a fi rezolvată fără dispută. Alți cercetători observă în mod obișnuit activitatea domnului Ramsay. Opinia lui este preeminentă între ei pentru un motiv bun. Dl Ramsay afirmă că Palestina nu a devenit o parte a Imperiului Roman până la cel de-al doilea Oficiul Guvernatorului deținut de Quirinus în 6 E.c. (Anno Domini) a încorporat-o (înainte de cea de-a doua înregistrare, ca implicit și de referința efectuată la Luca 2: 2 la recensământul „primul“). [1]

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 143, by Sir William Mitchell Ramsay)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

68a Ne-am confruntat, aici, cu o dificultate aproape insurmontabilă, cu excepția faptului că alegerea unei interpretări alternative a lui Luca 2: 2 este supărătoare. [1] Această primă înregistrare, în cuvintele unui martor cel mai fiabil, medicul Luca, a avut loc atunci când Quirinius a fost guvernatorul Siriei care, pentru a evita dificultățile cauzate de alte interpretări, putem însemna doar că Augustus a ordonat prima înregistrare, pentru toți Pământul locuit în timpul timpului înainte ca Palestina să devină parte a Imperiului Roman, prin urmare, cuvintele lui Luca: „Toată populația“. Luca nu ar fi putut să-și dea seama în ziua sa că înregistrarea civică a acestei „primele înregistrare“, care eventual este cunoscută de mulți din timpul său, ar putea fi mai târziu pierdută, pentru noi.

68b Multe înregistrări civice lipsesc încă mai pot fi găsite și trebuie să permitem toate posibilitățile de la credința noastră. [2] Pliny menționează că în 48 E.c. Caesar Claudius a fost capabil, folosind înregistrări de recensământ, pentru a verifica vârsta unui cetățean care a pretins la vremea de 150 years of age.[3] Palestina a fost considerată parte a Siriei în anii Augustus, ceva timp mai devreme, dar Împărăția lui Iudeea cu capitala sa la Ierusalim a fost excepțională, în faptul că israeliții de la Iehova au rezistat autorității romane [4]. În cele din urmă, acest lucru a condus la războiul roman-evreiesc, în 66 E.c., culminarea urii pe care evreii le-au simțit pentru Roma. Regele Irod a fost Regele evreilor de la Ierusalim de la cucerirea acelei din acele orașe în Î.E.c. 37, așa cum am observat. [5]

[1](Paragraf 6-3a, de mai sus)
[2](Romani 14:23)
[3](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 156, 163-164, by Sir William Mitchell Ramsay)
[4](Ibid., p. 175)
[5](B4 Chronology- History of Babylon (2015), capitolul 3 paragraf 6b, by Ward Green et al.)

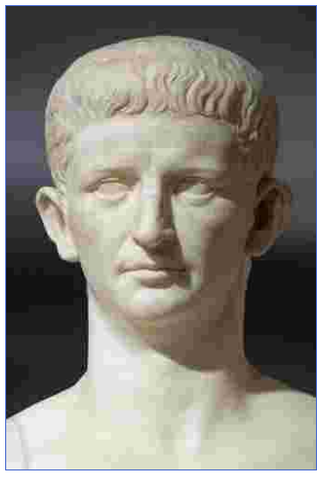

Above: Claudius, Roman Emperor, Musée du Louvre, Paris
(c. 40 CE statue by unknown artist, marble, height 80.7 in)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

69a Aici, domnul Ramsay determină, din moment ce anul observat oficial în provincia Siriei (din care Iudeea a fost o parte), „a început în primăvară, anul periodic a fost probabil 9-8 B.C., iar numerotarea efectivă va avea loc în acest an 8-7 B.C.“ (B.C. = Î.E.c.) dar se califică acest lucru în lumina evenimentelor din Palestina care indică o întârziere. [1,2] Ceea ce nu este considerat de domnul Ramsay în tratamentul său splendid al tuturor aspectelor din această perioadă de timp, este efectul cauzate de o inițiere a unui nou recensământ.

69b În timp ce ne putem aștepta ca acest lucru să fie deosebit de adevărat pentru Palestina, în cazul în care o ură pentru administrația romană a fost predominantă, este întotdeauna adevărat că noua legislație necesită timp pentru punerea în aplicare, iar clemența este adesea necesară pentru o încurajare a acceptării sale depline. Pentru evrei, ar putea fi că forțarea unui recensământ roman asupra lor ar putea incita mândria națională și să încurajeze rebeliunea:

> Cu condiția ca Irod a respectat ordinele lui Augustus că trebuie să se încheie o înscriere, ar fi în întregime în concordanță cu spiritul în care au fost tratați aceste subiecte, că modul de a face înscrierea ar trebui lăsată la discreția autorității responsabile, adică Regele.
> (Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 186, by Sir William Mitchell Ramsay)[3]

69c Pe baza celor de mai sus, nu apare deloc dincolo de domeniul posibilităților, că a avut loc o întârziere sau că a fost permisă o perioadă mai mare de timp pentru înscriere.

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 185, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid., p. 174-185)
[3](Ibid., p. 186)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

610a Evreii nu erau singurii rezidenți din Palestina, dar romii aflați sub Augustus a trebuit să fie conștienți de necesitatea ca subiecții străini, să facă indemnizații pentru obiceiurile naționale și diverse sentimente asociate:

> Succesul minunar al administrației provinciale romane sa datorat priceperii și tactului cu care oficialii se cazau la prejudecățile populației subiecte; Și acesta a fost clar un caz în care ar putea fi luate în considerare susceptibilitățile evreiești în ceea ce privește modul de numerotare.
> (Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 186, by Sir William Mitchell Ramsay)[1]

610b După ce a redus intervalul de timp pentru acest recensământ la Î.E.c. 8-7, pentru executarea sa, suntem doi ani mai devreme decât Î.E.c. 6, data nașterii Domnului nostru. Dar poporul evreu au fost unici în detaliu despre modul de numerotare, așa cum notează domnul Ramsay de mai sus. O diferență a fost că o înscriere trebuia să se datoreze întotdeauna orașului corespunzător tribului și familiei.[2] Inconvenienta de a avea fiecare familie de călătorie în acel oraș din genealogia familiei lor și timpul le-a luat pentru o astfel de călătorie, precum și orice pierdere a salariilor, par să validez posibilitatea unei întârzieri de câțiva ani.

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 186, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Ibid., p. 188)

Above: Christ Among The Doctors, Private collection
(1640-1645 painting by Leonaert Bramer, Oil on panel, 51 x 38 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

611a Circumstanța dificultății în care Regele Irod sa găsit deja cu Augustus observăm mai sus. [1] Nu există nici o autoritate superioară decât Iehova Dumnezeu însuși, și de aceea un om, cum ar fi Regele Irod, care fusese crescuți ca evreu și evreii înșiși, ar suferi o mare durere la gândirea de supunere față de legea romană. Pentru creștini, până în prezent, Biblia rămâne cea mai mare autoritate cu privire la tot ceea ce privește omenirea. [2] Palestina este o țară relativ mică, deși Augustus a decretat că se iau un recensământ, se pare că noua recensământului nu ar costa acești oameni tribali să fie inconvenientă mai puțin decât cea de a fi temporar dezrădăcinată, suspendată din traiul lor, astfel atunci când fiecare Tribul i se atribuie doar două luni în care să finalizeze sarcina, se adaugă până la doi ani.

611b Dacă această înscriere a avut dreptul să aibă loc în perioada de câțiva ani, așa cum pare rezonabil din motive de evitare a greutății economice sau dacă a avut loc o întârziere în realizarea acestui prim recensământ, datorită dorinței de a preveni rebeliunea, S-ar putea să vedem acum cum data nașterii lui Isus în Î.E.c. 6 pare să se potrivească.

[1](Paragraf 5-6, de mai sus)
[2](Daniel 4:25)

612a În timp ce Saturninus ar fi putut fi guvernatorul sirian în apropierea timpului lui Augustus, și atât ca domnul Ramsay, cât și Tertullian, recunoaște, totuși ca Quinctilius Varus reușește pe Saturninus, poate fi faptul că Publius Sulpicus Quirinius se luptă sau în curând pentru a lupta împotriva homoneadenților (ca Am investigat în capitolul 5). [1,2] Quirinus poate astfel să fi reprezentat Siria ca guvernator, în această capacitate militară, în momentul în care Isus sa născut. Totuși, acest lucru nu poate fi dovedit cu autoritate superioară decât cuvântul lui Dumnezeu însuși, dat în cartea lui Luca. [3] După cum statele domnule Ramsay, Quirinius nu și-ar fi putut câștiga victoriile împotriva Homonadenses după Î.E.c. 3, conform p. 236, dar ar fi putut face acest lucru mai devreme, care este în întregime compatibil cu Luca 2: 2 și Î.E.c. 6. Domnul Bour este de acord că Quirinius se lupta cu bătăliile în Î.E.c. 7-6, și a ținut o poziție în acel moment egal cu guvernatorul sirian, aparent, ceea ce face punctul. [4]

612b Din nou, autoritatea Bibliei a fost găsită pentru a armoniza foarte bine cu înregistrările civice fragmentare și vine să primească încă mai multă atenție ca cuvântul inatacabil al lui Dumnezeu! Lucrarea domnului Ramsay este un semn foarte amplu al acestuia. [5] Timpul când Isus se naște, găsim și mai sigur!

[1](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), p. 182, by Sir William Mitchell Ramsay)
[2](Adversus Marcionem, Book 4, Chapter 19, v. 10, by Tertullian)
[3](Luca 2:2)
[4](Was Christ Born at Bethlehem?: A Study on the Credibility of St. Luke (1898), pp. 240-241, by Sir William Mitchell Ramsay)
[5](cf. Galateni 1:8)

end of Capitolul 6: Recensămintele romane, Augustus, Luca

Above: Rest during the Flight to Egypt, Pinacoteca, Vatican
(Painting by Francesco Mancini, Oil on canvas, 136 x 100 cm)

Capitolul 7: Creștinii se ocupă de Roma în mărturie securizată

Above: The Expulsion from the Garden of Eden, Cappella Brancacci, Santa Maria del Carmine, Florence
(1426-1427 painting by Masaccio, Fresco, 208 x 88 cm)

Legea lui Iehova este perfectă și înnoiește puterea. Aducerile-aminte ale lui Iehova sunt demne de încredere și îl fac înțelept pe cel fără experiență.
(Psalmii 19:7/Rus 18:8, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

Закон Господа совершен, укрепляет душу; откровение Господа верно, умудряет простых.
(Псалтирь 18:8, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

71 Am văzut cum anul Î.E.c. 6 ca anul în care Isus se naște poate găzdui ceea ce este cunoscut din timpul primului recensământ roman până la distrugerea lui Ierusalim. Recensământul din 6-7 E.c., care este bine cunoscut, nu reconciliază anul nașterii lui Isus cu alte date cunoscute. Quirinius este guvernatorul Siriei de înregistrare în 6-7 E.c., încă Î.E.c. 6 am arătat că este data corectă. Un recensământ anterior este corelat cu Quirinius, în Siria și, astfel, în Betleem, la momentul nașterii lui Isus. Acesta este momentul în care Quirinius este implicat în îndatoriri militare. Nașterea Mesia ajută la consolidarea datei răstignirii, astfel încât afectează profeția lui Daniel. De asemenea, afectează anul botezului lui Isus, pentru că, la următorul Paștele (Ioan 2:20) ni se spune că au trecut 46 de ani de construcție a templului și Isus a fost în acea perioadă de 30 de ani (Luca 2:23), în 27 E.c. Regele Irod a început să construiască templul despre Î.E.c. 20. Dar, în toate acestea, am făcut socotul înapoi de la 70 E.c. [1]

[1](Paragraf 1-9, de mai sus)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

72 Știm uimitor de puțin despre secolul I E.c., timpul în care a început religia creștină. Cu toate acestea, avem Evangheliile și scriitorii Bibliei. Biblia este preocupată de profeția și promisiunea mesianică a lui Iehova pentru a salva omenirea de la păcat și de moarte. Aceasta susține că este Cuvântul lui Dumnezeu și oferă adevărul. [1] Nu există lucrări seculare comparabile care să pretindă o astfel de autoritate, iar acest lucru atrage o mulțime de critici față de Biblie. [2] Există Tacit istoricul roman, ca o comparație. Sa născut în 56 E.c. și a murit c. 120 E.c. la vârsta de 64 de ani, și așa sa născut după ce Isus a fost ridicat de la moarte. Orosius (c. 375 până la 418 E.c.) trăiește mult mai târziu și este un teolog și istoric, student al lui Augustin. Tertulian (c. 155-c. 240 E.c.) Este un apologist creștin care scrie în limba latină, pe teologie și împotriva ereticilor. Iosephus Flavius este un scriitor romano-evreu din secolul I, care înregistrează istoria romană și evreiască din Palestina.

[1](Ioan 17:17)
[2](1 Petru 4:4)

Above: Flavius Josephus
(Works Translated by William Whiston - 1879 - Frontispiece)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

73a Tacit scrie că creștinii în vremea lui Nero sunt supuși ororilor, fiind „acoperite de piei sălbatice de fiare și sfâșiate până la moarte“, fixate pe cruci, apoi: „au fost arse pentru a servi ca lămpi noaptea.“ Tacit verifică „secta“ a fost fondată de „Christus“, care a fondat mai devreme numele creștin și care a primit pedeapsa morții în zilele lui Tiberius [1]. Era comună a Convenției de dating (= AD găsite în notația BC / AD) este stabilită de Dionysius Exiguus din Scythia Minor in 525 E.c., astfel încât Oosius datează acest sacrificiu de la data înființării Romei (aparent Î.E.c. 753) ab urbe condita to 767 AUC + 16 ani:

767 - 753 + 16 = 14 + 16 = 30 E.c. (răstignirea lui Isus)

73b de la scrierea lui Paulus Orosius că evreii au luat viața lui Isus în anul 17 din Tiberius,

datată din moartea lui Augustus în 767 AUC (14 E.c.), 30 E.c. este (după cum arată, de asemenea, de mai sus), astfel, data crucificării, dintr-un an convențional de înființare a Romei, Î.E.c. 753. [2] Caesar Augustus moare în 14 E.c. (sau 767 - 753), care începe, de asemenea, un an 1 al regulii unice din Tiberius. Al 17-lea an după 14 E.c. (+ 16) = 30 E.c. (Epoca comună).

[1](The Annals, 15.44, by Tacit)
[2](The Seven Books of History Against The Pagans, Book 7, by Paulus Orosius, transl. by Roy J. Deferrari (1964), pp. 290-291)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

74a Dl F. F. Bruce (1910-1990), un savant prolific, Noul Testament de vremuri mai recente, care a scris despre viața și slujirea apostolului Pavel, dă același an în „toate lucrările sale“ 30 E.c., ca asta Anul lui Isus moare. [1] Dl Bruce este respectat foarte mult de cercetătorii biblici. [2] În 2-5 de mai sus, ne relaționăm modul în care domnul Bruce datează foametea profețată de Agabus ca fiind „probabil“ la 44-48 CE [3-6] referința de către Iosephus la „procurators“ (plurau, mai degrabă decât singular) în întâlnirea cu acest lucru Foametea arată că calendarul este la mai puțin de 44 CE, după cum a subliniat mai sus, și corespunde acestui an, Regele Irod Agrippa am murit. [7,8] Dl Rainer Riener (1998) pixuri: „Monedele care se extind la al optulea an de Domnia Agrippa ([de la 37 EC]) confirmă, de asemenea, 44 [CE,]“ ca moartea lui Irod [9] Dl Riesner, așa cum facem, datează răstignirea în 30 E.c.:

> Anul a 30 [E.c.] este, aparent, în opinia majorității cercetătorilor contemporani, departe și departe de data cea mai probabilă a răstignirii lui Isus.
> (Paul's Early Period: Chronology, Mission Strategy, Theology (1998), p. 58, by Rainer Riesner, transl. by Doug Stott)[10]

74b Dl Riesner este de acord cu domnul Bruce la data foametei:

> Cele mai puternice atestări pentru un timp de stres sever în Iudeea indică anii A.D. 44-46 [E.c].
> (Ibid., p. 134)[11]

74c A lăudat ca o lucrare magisterială care va rămâne mult timp investigația principală a acestui subiect puternic discutat, cartea domnului Riesner merită un studiu. [12]

[1]("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, Volume 54:4 (2016), by Jeffrey R. Chadwick)
[2](Ibid.)
[3]("Christianity Under Claudius," Bulletin of the John Rylands Library 44 (March 1962): 309-326. p. 309, by F.F. Bruce)
[4](Faptele 11:28)
[5](Antiquities, XX, capitolul 5, sec. 2, by Josephus)
[6](Antiquities, XX, capitolul 1, sec. 1, by Josephus)
[7](The Cambridge History of Judaism, Volume 3, The Early Roman Period (2008), Chronological Table, p. xxxvi. It states the year of death of Herod Agrippa I as 44 E.c.)
[8](Paragraf 2-5, de mai sus)
[9](Paul's Early Period: Chronology, Mission Strategy, Theology (1998), p. 117, by Rainer Riesner, transl. by Doug Stott)
[10](Ibid., p. 58)
[11](Ibid., p. 134)
[12](Declarația lui Martin Hengel pe coperta frontală, așa cum sa menționat în revizuirea foarte pozitivă în: "Reviewed Work: Paul's Early Period: Chronology, Mission Strategy, Theology by R. Riesner," Review by: James D. G. Dunn, Novum Testamentum Vol. 42, Fasc. 3 (Jul., 2000), pp. 296-297)

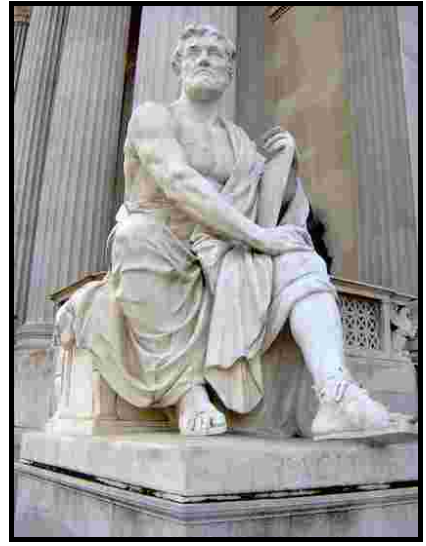

Above: Tacitus, Austrian Parliament Building, Vienna
(Dec 05 2009 photo of statue by unknown artist, white)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[75a] Eu citesc aici domnul Chadwick, care citează domnul Brown, iar domnul Brown citează studiul din 1969 al domnului Joseph Blinzler, care a constatat că: 53 din 100 de cercetători "susțin că AD 30 [E.c.] trebuie să fie data morții lui Isus." [Din 100:]

> Între una și trei au optat pentru anii 26, 27, 28, 31, 32 și 36. Treisprezece a optat pentru 29 [E.c.], cincizeci și trei de 30, și douăzeci și patru pentru 33 [E.c.]. ("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, Volume 54:4 (2016), by Jeffrey R. Chadwick, care citează:The Death of the Messiah, 2 vols. (New York: Doubleday, 1994), 2:1375, by Raymond E. Brown)[1]

[75b] „Este clar că o majoritate absolută a cercetătorilor intervievați de sprijin AD 30 [E.c.], și există o preferință mai mult de doi la unu de AD 30 [E.c.] față de AD 33 [E.c.],“ comentarii Dl. Chadwick , cu „majoritatea absolută“ a cercetătorilor chestionați sprijinirea a 30 E.c., și a unui patru la unu înclinat la 30 E.c. peste 29 E.c. [2,3]

[75c] În traducerea în limba engleză a lui Der Prozess Jesu, de Dl Blinzler, a numit The Trial of Jesus, și care conține studiul din 1959 privind pp. 72-73, există unele diferențe în numere, dar numărul mai mare (36) de savanți „declară“ pentru 30 E.c., cu 20 dintre aceștia care optează pentru 33 E.c., și 10 dintre aceștia pentru anul 29. [4] Nouă alegeți pentru un alt an decât acestea, oferind un total de 75 de cercetători (36 + 20 + 10 + 9 = 75), dintre care 36 sunt în favoarea de 30 E.c. (sau 48%), 20 (27%) favorizând 33 E.c. Nu am văzut studiul din 1969, dar totuși opinia mea proprie a traducerii în limba engleză, prezentată implică faptul că 30 E.c. este într-o ușoară minoritate (36/75), dar este încă 80% mai favorizată decât E.c. (36 = 1.8 x 20; 1.8 = 100% + 80%). Ediția anterioară este de susținere, ca în ambele cazuri un număr semnificativ mai mare de cercetători dețin timp de 30 E.c.

[1]("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, Volume 54:4 (2016), by Jeffrey R. Chadwick, who cites:The Death of the Messiah, 2 vols. (New York: Doubleday, 1994), 2:1375, by Raymond E. Brown)
[2]("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, Volume 54:4 (2016), by Jeffrey R. Chadwick [emphasis ours, Ed.])
[3](Der Prozess Jesu (1969), pp. 101-102, by Josef Blinzler, cited in: "Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, Volume 54:4 (2016), by Jeffrey R. Chadwick)
[4](The Trial of Jesus (1959), pp. 72-73, by Josef Blinzler, transl. from the second revised and enlarged edition by Isabel and Florence McHugh)

Above: Elohim Creating Adam, Tate Gallery, London
(1795 painting by William Blake, Watercolour, 420 x 535 mm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[76] Data precisă a răstignirii dobândește o importanță din cauza profeției lui Daniel 9: 24-27, așa cum am găsit. [1-4] Astfel, nu este doar nici în nici un fel câștigat de majoritate. Cu toate acestea, este liniștitor pentru a vedea sprijinul științific. Așa cum este, oamenii de știință nu pot reprezenta viziunea populară. Aceasta explică modul în care 30 E.c. nu este întotdeauna prezentată, chiar dacă pare să fie cea mai bună dată sau adevărata dată. Dl Blinzler însuși favorizează, de asemenea, 30 E.c. pentru această dată. Dl Chadwick ia notă de faptul că, de când opera acestui cărturar german, a fost adăugat alți cercetători proeminenți la lista celor care favorizează 30 CE, așa cum a știut, de asemenea, cărturar Raymond Brown, iar acest lucru susține cazul. Așa cum am menționat în articolul meu, True, trebuie să găsim doar „o“ cale posibilă către adevărata istorie, ceea ce ne permite să confirmăm adevărul istoric al evenimentelor. [5]

[1](Paragraf 4-11, de mai sus)
[2](Paragraf 4-8, de mai sus)
[3](Paragraf 2-11b, de mai sus)
[4](Paragraf 2-9, de mai sus)
[5](True (2018), capitolul 8 paragraf 5, by Ward Green)

Above: Adam and Eve in the Garden of Eden, Royal Collection, Windsor
(1610s painting by Jan Brueghel The Elder, Oil on copper, 48.6 x 65.6 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[77] În cazul lui Isus, Iosephus se referă la el de două ori, în Antiquities, deși referirea sa la Isus ca Mesia este adesea suspectată de amendament creștin. Iosephus, ca Tacit, se naște după învierea lui Isus, dar el cunoaște Scriptura pentru că este evreu. Este mai demn de remarcat faptul că un evreu se referă la Mesia, văzând că evreii au fost învățați în Vechiul Testament pentru a aștepta eliberarea de la un Mesia, succesor la Moise. [1,2] În plus, este absurd să acuzați creștinii sau evreii de minciună, Deoarece ambii primesc comanda împotriva ei. [3,4] Este mult mai obișnuit ca mincinoși să fie cei care nu au fost instruiți de Scriptură și au devenit egoist. [5] Imperfecțiunea umană evidențiază nevoia de Mesia și sacrificiul lui care a luat păcatele de la om. [6,7] Chiar și fără conturile Evangheliei pe care le avem mărturie. [8] În 1838, sa afirmat că lucrările lui Iosephus sunt „sursa principală," lângă propriul cuvânt al lui Dumnezeu, „pentru istoria și antichitățile din Palestina." [9]

[1](Deuteronomul 18:15)
[2](Isaia 9:6)
[3](Exodul 20:16)
[4](Iacov 3:14)
[5](2 Timotei 3:13)
[6](Iov 33:24)
[7](2 Corinteni 5:14-15)
[8](Revelația 5:6)
[9](Biblical Researches in Palestine, and in the Adjacent Regions (Journal of Travels in the Year 1838) (1838), Anexa I, vol. 2, p. 533, by E. Robinson and E. Smith)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Above: Johannes Kepler (1610 painting)

78 Remarca de mai sus este pentru Biblie, mai mult decât Iosephus. De fapt, spune că Biblia este, de fapt, cea mai bună sursă pentru întregul studiu istoric al Palestinei.
Două dintre conturile Evangheliei din viața lui Isus, Matei și Ioan sunt de fapt conturile ochilor-martor ale evenimentelor! [1,2] din aceste conturi și cărțile lui Luca și Marcu, precum și primul capitol al Faptele (de către Luca), avem cea mai exactă înțelegere cu privire la acest Isus. Anii noștri din epoca comună sunt acum 2020 E.c., pe care epocă în sine este socotit de la un an aproape de anul de naștere; anul poate să greșească, dar a fost fondată să-și marcheze timpul. Dionysius Exiguus, în 525 E.c., a declarat că acel an să fie de 525 de ani de la încarnarea Domnului nostru. Până astăzi, contabilizăm ani de la aceeași estimare. Aceasta poate fi cea mai bună dovadă că Isus a fost Mesia. Dar Biblia oferă multe dovezi ale aceluiași fapt. Totul profețit în Biblie a trebuit să fie împlinit despre Mesia, dar toate aceste lucruri au fost împlinite de Isus, rezultatul fiind sfârșitul templului evreiesc și al serviciilor sale. [3-5]

[1](Matei)
[2](Ioan)
[3](Matei 5:17)
[4](Romani 10:4)
[5](Matei 24:2)

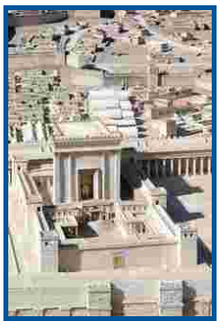

Above: Model of Herod's Temple in Jerusalem, Shrine of the Book exhibit at the Israel Museum, Jerusalem
(Nov 09 2008 photo)

79a Bineînțeles, în anii de când Isus a venit pe Pământ, rezistenți ai creștinismului în preoția evreiască s-au aventurat pentru a perpetua credința într-un Mesia încă de a veni. În 30 E.c., după învierea lui Isus, mulți evrei care au văzut pe Isus înviat sau au auzit de ea au devenit credincioși. [1] În timpul slujirii sale, Isus a făcut oferta celor care credeau în el să se alăture cu el într-un nou legământ, ca să devină conducători în ceruri, să judece Israelul. [2] Acest lucru sa extins la cele ale ucenicilor săi care au rămas cu Isus în timpul

dificultăților Sale, numerotate în Cartea Revelația ca 144.000 care cântă o cântare nouă. [3] In Revelația 4:4, 24 de bătrâni sunt așezați pe 24 de tronuri. [4] Dar a existat, de asemenea, o mare mulțime, de profeție, ca să fie nenumărată, din toate națiunile și triburile și popoarele și limbile, recunoscute pe pământ, în 1935. [5,6]

[9b] De atunci „mulțimea mare“ a crescut în număr. [7] Suporterii evrei necredincioși sunt încă favorizați de Dumnezeu să se întoarcă și să fie poporul său ales așa cum au fost inițial. [8] Dar alte națiuni sunt, de asemenea, invitate începând cu 33 E.c. [9]

[1](Faptele 2:41; 4:4; 5:14; 6:7)
[2](Luca 22:29)
[3](Revelația 14:1-5)
[4](Revelația 4:4,10; 5:8; 11:16; 19:14)
[5](Revelația 7:9,10)
[6](Martorii lui Iehova— Proclamatori ai Regatului lui Dumnezeu (1997), capitolul 12, pp. 159-171, Marea mulţime va trăi în cer sau pe pământ?)
[7](The Watchtower, Dec 15 1982, Love as a "Bond of Union", Proves to Be "Perfect," pp. 17-22, par. 6)
[8](Romani 11:24)
[9](Paragraf 2-10b, de mai sus)

Above: St. John the Baptist, City Art Gallery, Manchester (c. 1676 painting by Baciccio, Oil on canvas, 184 x 119 cm)

[10a] Israelul este adevărata rădăcină a creștinismului și a pierdut doar ocazia de a face întregul copac când au eșuat ca o întreagă națiune de a accepta Mesia, Isus. [1] Prin urmare, nu ar trebui să fim mulțumiți de „poziția noastră“. [2] Căci toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu (Romani 3:23),dar Iehova ne iubește atât de mult încât ne-a permis să alegem dacă vom face acceptați darurile iubitoare lui. [3] Unul dintre aceste daruri este acela al sacrificiului de răscumpărare, dacă îl vom accepta, că îndepărtează tot păcatul nostru. [4] Dumnezeu dă tuturor, chiar și celor care nu cred. [5,6] În mod similar, dăm tuturor, dar mai ales celor noștri. [7] Dorim să fim cetățeni cu credincioșii lui Dumnezeu. [8] Diavolul este cel care înșeală și induce în eroare întregul pământ locuit. [9-11]

[7]10b Sperăm că vom reuși să respingem tauntele lui Satan. [12] Iehova vrea să binecuvânteze toate națiunile,prin intermediul sămânței lui Avraam. [13] Isus oferă acele binecuvântări pentru noi ca o sămânță a lui Avraam. [14,15] Uneori ne putem simți singuri, dar putem avea frați. Ilie a simțit așa și a învățat că a fost unul din 7.000.

[1](Romani 11:17-20)
[2](Romani 3:9)
[3](Romani 3:24)
[4](Romani 3:29)
[5](Matei 5:45)
[6](Psalmii 145:16)
[7](Galateni 6:10)
[8](Efeseni 2:19)
[9](Revelația 12:9-10)
[10](Ioan 8:44)
[11](Matei 4:1)
[12](Iacov 4:7)
[13](Geneza 22:18)
[14](Galateni 3:16)
[15](Matei 1:1-16)
[16](1 Regi 19:18)
[17](Romani 11:5)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[7]11a Gratificarea temporară nu ne oferă o cea mai mare bucurie. [1-5] Pavel a fost unul care a fost dispus să sufere mult în propria sa slujire, pentru că a făcut multă plăcere să-l slujește pe Hristos [6]. El a făcut-o pentru a ajuta pe alții, nu pentru a obține aprobarea însuși. [7]

[7]11b Petru știa că era mai bine să suferi în a face bine. [8] Multe sunt necazurile celui drept, dar Iehova îl scapă din toate. [9]

7 11c Isus a spus adepților săi că ei vor experimenta necazul în lume, dar că a depășit-o. [10] În privința lui Iehova, acum Iehova a făcut cerurile. Măreție și splendoare sunt în prezența sa, putere și bucurie sunt în locașul său. [11]

[1](Galateni 3:3)
[2](1 Petru 4:2)
[3](Romani 13:14)
[4](Geneza 3:6)
[5](Faptele 20:35)
[6](2 Corinteni 11:23; 12:10)
[7](2 Corinteni 13:7)
[8](1 Petru 3:17)
[9](Psalmii 34:19)
[10](Ioan 16:33)
[11](1 Cronici 16:26-27)

Above: Rest during the Flight to Egypt, Pinacoteca, Vatican
(Painting by Francesco Mancini, Oil on canvas, 136 x 100 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

7 12a Importanța lui Mesia este la fel de ceva oferit tuturor omenirii să se recupereze de la păcatul lui Adam și Eva ceea ce au pierdut, care este speranța vieții veșnice. Timpul sosirii lui Mesia a fost în plus față de alte mijloace de identificare furnizate în Biblia anterioară. Profeția lui Daniel 9: 24-27 ne asistă în învățământ că anii 26 E.c. și 30 E.c. cel mai bun se potrivesc anilor care erau așteptați pentru botezul și răstignirea sa, dar opiniile prezentate de alți cercetători sunt numeroase și modifică una sau mai multe dintre datele pe care le-am descoperit. [1]

7 12b Un exemplu este că unii cărturari consideră slujirea lui Isus ca fiind doar doi ani și jumătate și preferă 46 de ani întregi pentru acea perioadă după anul 18 lui Irod până la prima Paște a slujirii lui Isus, ultima dată pe care o plasează în 28 E.c., ceea ce înseamnă că acceptă al 18-lea an al Regelui Irod ca târziu în Î.E.c. 20 sau începutul Î.E.c. 19. Printre acestea vedem atât domnul Chadwick, cât și domnul Blinzler. [2,3] Raționamentul lor nu afectează anul 30 e.n., acceptat atât de ei, cât și de noi ca anul crucificării, dar oferă posibilitatea de a lua anul 1 din Tiberius ca 14 E.c. [4,5] „jumătate din săptămâna“ lui Daniel este mai bună în opinia noastră cu 26 E.c. și 30 E.c. ca începutul și sfârșitul slujirii sale, care pune primul Paștele evreiesc în 27 E.c., și nu 28 E.c.

7[12c] Nu pare să existe niciun argument științific, și încă nevoia de împlinire a lui Daniel dorește să fie privită ca primară pentru acceptarea lui Mesia, iar dovezile sunt că Isus a fost crezut, de fapt. Acest lucru este crucial pentru povestea mesianică și orice motiv de a respinge un concurent prevalează peste unul pentru a-l accepta. Astfel, credem că Iehova împărtășește punctul nostru de vedere, aici, pentru că „jumătatea săptămânii“ este de trei și jumătate și nu două și jumătate, deci un credincios optează pentru prima.

7[12d] Ignorarea „jumătății săptămânii“ lui Daniel nu este preferată, deoarece o împlinire a acestei profeții, ca și a tuturor profețiilor mesianice, este crucial pentru noi ca credincioși. [6] Încercarea de a spune că detaliile nu contează eșuează. Cercetătorii continuă să studieze acest lucru, chiar și atunci când sunt de acord. Bursa care vine dintr-un punct de vedere la îndoială este falsă, deoarece cei care se îndoiesc nu pot chiar să creadă propriile rezultate. [7,8] Logică „în mod obișnuit acceptată“ din timpul lui Eusebius (c. 260-c. 340 E.c.) până la 1905 E.c. (sau un mileniu și jumătate) este un minister al lui Isus care depășește trei ani. [9] Nu este nici rezonabil, nici posibil să respingeți toate opiniile potențiale sau populare contrare - am primit voință liberă, noi toți, indiferent dacă vrem sau nu. [10,11] Briciul lui Occam suportă orice logică care este pur și simplu strălucitoare . [12,13]

[1]("The Chronology of Jesus' Public Ministry," The Biblical World Vol. 26, No. 6 (Dec., 1905), pp. 425-430, p. 425, by Clyde Weber Votaw)
[2]("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, Volume 54:4 (2016), by Jeffrey R. Chadwick)
[3](The Trial of Jesus (1959), p. 74, by Josef Blinzler, transl. de la cea de-a doua ediție revizuită și extinsă de Isabel and Florence McHugh)
[4]("Dating the Death of Jesus Christ," BYU Studies Quarterly, Volume 54:4 (2016), by Jeffrey R. Chadwick)
[5](The Trial of Jesus (1959), p. 73, by Josef Blinzler, transl. de la cea de-a doua ediție revizuită și extinsă de Isabel and Florence McHugh)
[6](Daniel 9:27)
[7](Romani 14:23)
[8](Iacov 1:6)
[9]("The Chronology of Jesus' Public Ministry," The Biblical World Vol. 26, No. 6 (Dec., 1905), pp. 425-430, p. 428, by Clyde Weber Votaw)
[10](Iosua 24:15)
[11](Ioan 7:17)
[12](Matei 6:22)
[13](Luca 11:34)

end of Capitolul 7: Creștinii se ocupă de Roma în mărturie securizată

Above: Adam and Eve, Kunsthistorisches Museum, Vienna (c. 1485 painting by Hans Memling, Oil on oak, 69.3 x 17.3 cm (each))

Capitolul 8: Dumnezeu îl amintește pe nou-născutul lui Avraam pentru totdeauna

Ordinele lui Iehova sunt drepte și înveselesc inima, porunca lui Iehova este curată și face să strălucească ochii.
(Psalmii 19:8/Rus 18:9, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

Повеления Господа праведны, веселят сердце; заповедь Господа светла, просвещает очи.
(Псалтирь 18:9, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

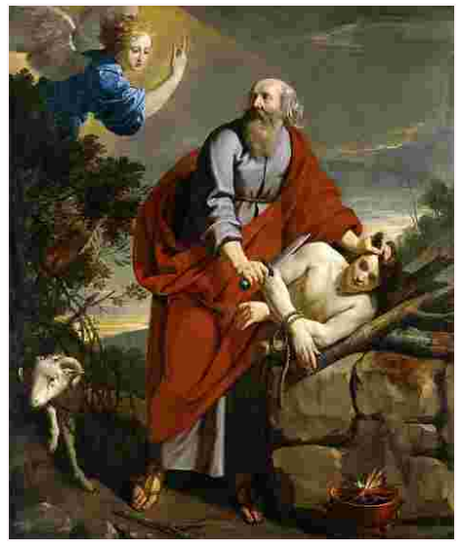

Above: The Sacrifice of Isaac, Private collection (17th century painting by Philippe De Champaigne, oil on canvas, 70.7 x 58.8 in)

81 Când Avraam urma să-i sacrifice pe fiul său Isaac, chiar dacă porunca lui Iehova ia spus să facă acest lucru, a apărut că i sa acordat o amânare de către îngerul. [1] Isus ca un descendent al lui Avraam a devenit jertfa. [2-7] Învierea lui Isus de către Iehova ia dat viața veșnică și ia acordat o putere subordonată numai lui Dumnezeu. [8-15] Ioan a scris că cuvântul a devenit carne , pentru că Isus este Cuvântul lui Dumnezeu care sa născut singur din Iehova și creatura Duhului de la care sunt create toate celelalte lucruri. [16,17] Biblia ne învață că Isus sa umilit, până la moarte, devenind o răscumpărare pentru toată omenirea pentru păcatul lui Adam. [18-20] Ca și Matei și Ioan, Petru era un alt martor ocular la măreție lui Isus, așa cum observă în Epistola două. [21] „Profeția n-a fost niciodată adusă prin voința omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, fiind impulsionați de spiritul sfânt.“ [22] În zilele Regelui David și-a adus aminte de promisiunea la Avraam, care a inclus darul țării Canaanului. [23,24] David a fost un fiu al lui Avraam, prin care a venit să se nască mama lui Isus, care a fost promis un Rege de la linia sa. [25-27] Jesse a fost tatăl lui David din ciot de care un vlăstar a fost profețit de Isaia a fi fructuoasă. [28,29] Profetul Ieremia a fost de acord că un vlăstar ar fi ridicat până la David care ar fi drept și neprihănit. [30]

[1](Geneza 22:11-12)
[2](Geneza 21:12; 22:18)
[3](Romani 9:7)
[4](Evrei 11:18)
[5](1 Petru 3:18)
[6](Evrei 9:28)
[7](Isaia 53:6)
[8](1 Petru 3:22)
[9](Matei 28:18)
[10](1 Corinteni 15:25)
[11](Efeseni 1:21)
[12](Filipeni 2:9)
[13](1 Corinteni 15:24-25)
[14](Psalmii 110:2)
[15](Daniel 2:44)
[16](Ioan 1:14)
[17](Coloseni 1:16)
[18](Filipeni 2:8)
[19](Matei 20:28)
[20](1 Corinteni 15:22)
[21](2 Petru 1:16)
[22](2 Petru 1:21)
[23](1 Cronici 16:15-18)
[24](Geneza 15:18)
[25](Psalmii 89:4)
[26](Psalmii 132:11)
[27](Luca 1:32)
[28](Isaia 11:1,10)
[29](1 Samuel 17:58)

[30](Ieremia 23:5; 33:15)

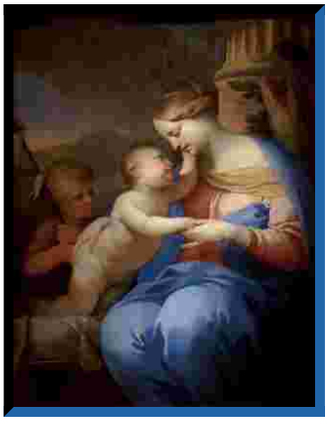

Above: The Virgin with the Infant Jesus and St. John the Baptist, Musée des Beaux-Arts, Rennes (Painting by Lubin Baugin, Oil on canvas, 120 x 93 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

82 Zaharia a numit profetic un slujitor Vlăstarul. [1] În îndeplinirea acestor Scripturi, Isus este ridicat în orașul Nazaret, ceea ce înseamnă: „Orașul Vlăstarul”. [2] Profetul Micah a indicat că Mesia va veni din Betleem, care este locul de naștere al lui Isus și apostolul Ioan a scris despre confuzie în acest sens. [3-5] Osea 11: 1 a profețit că Mesia trebuia să fie chemată din Egipt , care a fost realitate pentru Isus când Irod a făcut părinții săi să fugă în Egipt când Isus a fost un prunc, întorcându-se mai târziu, când au auzit că Irod a murit. [6,7] Ieremia a profețit despre uciderea copiilor, care este împlinită de Masacrul făcut de Regele Irod. [8,9] Prin identificarea Arhelausului ca fiu al lui Irod, la 2:22, Matei face clar că „Irod“ care se conduce la momentul nașterii lui Isus este Irod cel Mare. Isus a fost conceput de spiritul sfânt care a venit și a acoperit-o cu umbră Maria, mama lui, încă o fecioară, deoarece Isaia a profețit și nașterea lui Mesia la o tânăra. [10,11] Că Isus ar putea îndeplini toate aceste profeții și de asemenea să facă minuni, acest lucru l-a identificat ca fiind Mesia. [12,13] Am afirmat și mai presus de acei astrologi, care călătoresc de la est, au văzut o „Stea“ și au venit la Ierusalim lângă momentul în care Isus sa născut și a crezut în el. [14]

[1](Zaharia 3:8)
[2](Matei 2:23)
[3](Micah 5:2)
[4](Matei 2:1,6)
[5](Ioan 7:42)
[6](Osea 11:1)
[7](Matei 2:15)
[8](Ieremia 31:15)
[9](Matei 2:17-18)
[10](Luca 1:34)
[11](Isaia 7:14)
[12](Matei 11:5)
[13](Ioan 21:25)
[14](Paragrafe 3-8a; 3-10, 3-11; 3:12a,b)

Above: Adam and Eve, Kunsthistorisches Museum, Vienna (c. 1485 painting by Hans Memling, Oil on oak, 69.3 x 17.3 cm (each))

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[83] Că Mesia a ajuns în mileniul 6 după ce crearea lui Adam a fost ceva așteptat printre evreii care au înțeles conceptul de o săptămână de șapte zile, cu o zi egală cu o mie de ani (Psalmiii 90: 4), dar Isus a fost respins de liderii evrei, în ciuda sosirii sale la naștere în Î.E.c. 6, în BG 5544 de ani după Adam, sau 77 x 72 de ani baza modului în care au fost adăugate anii. Acești 5544 de ani sunt aproape de timpul așteptat al punctului de la jumătatea distanței din mileniu al 6-lea (Anno Mundi) pentru ca Mesia să ajungă în „Ziua“ sau Millennium înainte de a 7-a zi a „Săptămânii“, care este Ziua Domnului, sau o „zi“ de odihnă, numită Sabatul săptămânii obișnuite. Deoarece evreii au respins pe Isus, deși el era unul dintre oamenii lor și a arătat toate semnele profeția despre Mesia, au fost puse într-o poziție ciudată în ceea ce privește timpul sosirii sale, care era și foarte aproape de când se așteptase lui Mesia, astfel au fost forțați în mintea lor să-și schimbe Scripturile, așa cum au fost documentate în articolul Preservation.[1] Ei au făcut-o prin schimbarea anilor patriarhilor pentru a scurta generațiile sau timpul dintre nașterea fiilor din seria succesivă, astfel încât în textul Masoretic al emisiilor ulteriori diferă de Septuaginta greacă, care este o traducere exactă în greacă a versiunii anterioare și ebraice.

[1](Preservation (2019), by Rolf Ward Green)

Above: Summer (Ruth and Boaz), Musée du Louvre, Paris (1660-1664 painting by Nicolas Poussin, Oil on canvas, 118 x 160 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[84] Anul creației lui Adam, Î.E.c. 5550, este egal cu produsul divin surprinzător de 7 și 1/7 ori 777, pentru un motiv numai Iehova știe, deoarece designerul epocii comune nu avea cunoștință de 5550, dacă nu a fost el. Noua lume care a inceput cu dinastia Habsburg in anul 1452 E.c., cand Frederick III a fost încoronat, devine fara dependenta de acest punct de referință de 1 E.c. a fi de 7000 de ani după Adam, cu niciun an „zero“ și o creație după 19 martie Î.E.c. 5550 pentru Adam, oferindu-ne finalizarea „săptămânii“ divine de 7000 de ani la aproximativ 1452 E.c., la 1000 de ani după invazia lui Attila Hun a început atacul că a condus la sfârșitul Imperiului Roman când Constantinopolul a căzut, În 1453. Căderea Imperiului de Vest a început în jurul aceluiași an ca Attila, în 452 E.c., a invadat Italia, iar ultimul Împărat al Italiei a fost în curând deposedat în 476 E.c. Ziua Domnului sau Ziua Judecății, în Biblie, este dată ca o perioadă de 1000 de ani, a șaptea zi a săptămânii de 7000 de ani, cu Mesia care sosesc în a șasea zi. Ziua Domnului este considerată duminică în creștinătate, ca prima zi a unei săptămâni noi după ziua de sâmbătă sa încheiat săptămâna evreiască ca a șaptea zi, de odihnă. Isus a declarat că tatăl său a continuat să lucreze, așa că este, de asemenea, în concordanță cu această ființă înaintea Sabatului. [1] Isus a făcut minuni în ziua Sabatului, ceea ce a înfuriat pe vrăjmașii săi printre liderii evrei. Dar pentru scara de 1000 de ani mai mare, nu a fost Sabat.

[1](Ioan 5:17)

Above: Enea Silvio Piccolomini Presents Frederick III to Eleonora of Portugal, Fresco Piccolomini Library, Duomo, Siena, Italy (1502-1508 painting by Pinturicchio, Fresco, detail)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[85] În sensul profetic, Mesia trebuia să facă niște lucrări de vindecare în a șasea zi, înainte ca sfârșitul sistemului de lucruri să ajungă sau să înceapă Sabatul. Sabatul de 1000 de ani sau Ziua Judecății, ar putea fi astfel luată în considerare (așa cum am văzut în Joseph and

On) ca o perioadă care începe la aproximativ patru sute de ani după Isus. După acel Sabat Millennial, a început „Renașterea“. În 1452 E.c. Leonardo da Vinci sa născut și a reprezentat Renașterea poate mai mult decât oricine din acel moment. Attila a murit în 453 E.c., cu 1000 de ani înainte de 1453 E.c., când orașul Byzantium (Constantinopol, Istanbul) a căzut. Sistemul evreiesc de închinare la Templu sa încheiat în 70 E.c., așa cum am văzut și congruența generală a evenimentelor și cronologia însăși ne arată că Isus este Mesia. Învierea sa, ca fiind importantă, este o garanție pentru faptul că Isus va fi în viață pentru totdeauna pentru a ne ajuta și că vine o înviere după care toți vor fi judecați. [1,2] La fel cum sa încheiat sistemul evreiesc, așa și răul Sistemul lumii de astăzi trece de un incendiu spiritual. [3] Această speranță ne întărește și ne aduce bucurie ca creștini. [4]

[1](Faptele 17:31)
[2](Faptele 24:15)
[3](2 Petru 3:12)
[4](2 Corinteni 12:10)

Above: Moses Striking the Rock, Metropolitan Museum of Art, New York (1596 painting by Abraham Bloemaert, Oil on canvas, 80 x 108 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[86] Scripturile evreiești sunt pline de lucruri care au un eveniment echivalent în viața pământească a lui Isus, iar Scripturile grecești au fost scrise pentru a documenta astfel de adevăruri. Îndeplinirea Scripturilor anterioare (ebraice) au multe de-a face cu cât de bine ar putea fi identificată Mesia. Dar această înregistrare în sine, în special Evangheliile, permite oamenilor de astăzi să examineze pentru ei aceste fapte. În zilele lui Moise, când Israelul a rătăcit timp de 40 de ani în pustie, Isus a fost acolo pentru a le conduce sub forma unui „stâlp de nor“ în timpul zilei și „stâlpul focului“ noaptea până când au ajuns în țara promisă. [1-4] Chiar și când Moise sa apropiat de sfârșitul vieții, același stâlp a continuat cu ei, servind ca un ghid prin care Iehova le-a vorbit, atât pentru a le ierta și de a executa „răzbunarea împotriva faptelor lor notorii“, și a fost a Masa de stâncă spirituală reprezentând Hristos însuși. [5-7] Wilderness rătăcire sa încheiat în Î.E.c. 1452, așa cum am prezentat anterior în cronologia noastră BG, și acesta este un punct direct vizavi de epoca comună a Regelui Frederick III a Habsburgilor care au condus de la 1452 E.c. În „oglinda“ a erei comune, atunci Isus devine un lider care corespunde în mod direct lui Frederick III, în acel Frederick moare în 1493 E.c. În timp ce Isus ca un stâlp de nor a început să conducă Israel în Î.E.c. 1493, când în cronologia noastră BG, Moise ia condus în Exodul. [8-11]

[1](Exodul 13:21,22)
[2](Exodul 14:24)
[3](Numerele 14:14)
[4](Neemiah 9:12,19)
[5](Deuteronomul 31:15,16)
[6](Psalmii 99:7,8)
[7](1 Corinteni 10:4)
[8](The Crucible of Credible Creed (2012), Ch. 11 paragraf 7, by Ward Green et al.)
[9](Joseph and On (a.k.a. On, a.k.a. Poseidon) (2010), by Ward Green)
[10](Phoenix (a.k.a. Redemption of the Phoenix), by Ward Green and A. R. Rutledge)
[11](Joseph (a.k.a. Joseph, Ruler of Egypt) (2009), by Rolf Ward Green)

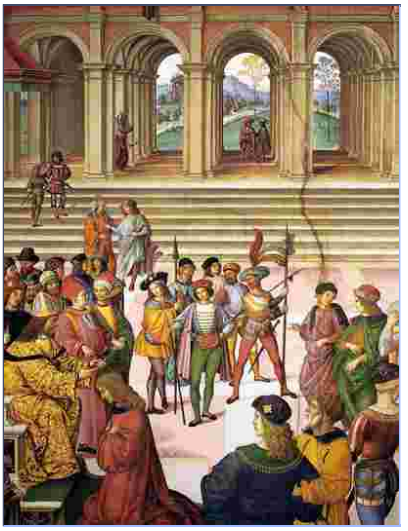

Above: Frederick III Crowning Enea Silvio Piccolomini with a Laurel Wreath, Fresco Piccolomini Library, Duomo, Siena, Italy (1502-1508 painting by Pinturicchio, Fresco, detail)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[87] Cele de mai sus arată că este important ca cei credincioși să-și dea seama cum Isus în existența sa pre-umană a jucat un rol semnificativ în relațiile lui Iehova cu omenirea. Potrivit lui Proverbe 8:30, Isus pre-uman a avut un rol și mai important cu mult mai mult înainte ca Israelul să existe ca o națiune și înainte ca Adam să fie creată, servind ca un constructor de maestru cu Iehova și creând toate lucrurile. [1,2] Proverbe 8:22 împreună cu Coloseni 1:15 arată că Isus este primul născut din toată creația și el este cel mai devreme dintre realizările lui Iehova de mult timp. El a primit numele „Isus“ sau echivalentul său ebraic „Yehoshua“, numai când sa născut la mama sa umană. De asemenea, el este cunoscut sub numele de Arhanghelul Michael care învinge Diavolul la Revelația 12: 7 și este menționat și în Daniel și Iuda ca cel mai puternic înger al lui Iehova. [3,4] El este Regele anti-tipic pentru care Solomon a servit ca tip, și cu Regele Solomon fiind un Rege foarte înțelept asupra lui Israel, la înălțimea gloriei pământești a lui Israel (un timp de mare importanță pentru poporul lui Dumnezeu, pentru că este momentul în care a fost construit primul Templu al lui Iehova), este clar că este clar că el prefigurează pe Mesia într-un sens. [5,6] Cu alte cuvinte, Regele Solomon este un tip profetic pentru un Rege de o importanță mai mare, anti-tipic, care a fost speranța lui Israel.

[1](Proverbe 8:22-30)
[2](Coloseni 1:16)
[3](Daniel 12:1)
[4](Iuda 9)
[5](1 Regi 3:8-4:34)
[6](1 Regi 6:1)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Above: Holy Family with St. Elisabeth and the Infant St. John the Baptist, Christian Museum, Esztergom, Hungary (c. 1550 painting by unknown master, Oil on canvas, 170 x 106 cm)

88 Naşterea lui Isus, aşa cum am văzut mai sus, a avut loc într-o perioadă foarte apropiată de Î.E.c. 6, care este în Binecuvântată Greenealogie de asemenea, la aproximativ 1000 de ani după anul de finalizare a primului templu de către Regele Solomon (de la 1 Regi 6:37,38, templul lui Solomon a fost terminat în luna 8 a anului 11 al Regelui, Î.E.c. 1017 fiind anul 1 în cronologia noastră BG, astfel încât Î.E.c. 1007 este anul). Calendarul secular evreiesc are un an începând cu cea de-a 7-a lună (Tishri), astfel încât anul în Î.E.c. 1007 pot fi, de asemenea, luate ca încheietoare la Tishri a anului în Î.E.c. 1006, şi acest lucru pune anul naşterii lui Isus de 1000 de ani de la sfârşitul finalizării templului, foarte exact. Importanţa perioadei este dată de 1000 de ani, aşa cum sa discutat deja, de la ideea săptămânii de şapte zile formată din 1000 de ani, unde se aşteaptă ca Mesia să se pronunţe pentru una din acele zile, dar nu se aşteaptă să sosească până în a şasea zi a săptămânii. Deci, Solomon, ajungând aşa cum face (în Î.E.c. 1007) aproximativ 4500 de ani după ce Adam în cronologia noastră nu este în mod evident Mesia, dar el simbolizează Regula lui Mesia. În articolul Green am scris despre împăraţii din Etiopia care a izvorât din unirea căsătoriei lui Solomon cu Regina lui Sheba, care este datată în Î.E.c. 975 pentru Regele Menelik, fiul lui Solomon, datând din Ethiopian Kings List, lista regilor etiopiani, o listă „completă până la vremea lui Hristos“ (în medie 16 ani pe Domnie). [1,2] Timpul exact al Domniei lui Solomon este fix, aşa cum sa menţionat şi în articolele anterioare (de la începutul lui Joseph) de alinierea axei templului (în funcţie de activitatea domnului Relinger), dar şi prin data distrugerii templului (Î.E.c. 587, B4 Chronology Capitolul 1) pentru a socoteală cu fidelitate anii exacţi ai împăraţilor lui Israel şi Iuda, aşa cum se vede în Scriptură. [3]

[1](1 Regi 10:1-13 and 2 Cronici 9:1-12 este menţionată Regina lui Sheba, dar nu cu nici o indicaţie despre Mennelik)
[2](Green (2009), by Rolf Ward Green)
[3](1 Regi 11:42-2 Regi 25:10; 1 Cronici 28:6, 2 Cronici 9:30-36:11)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

89a Timpul sosirii lui Isus ca Mesia este astfel în multe feluri văzute pentru a se potrivi cronologiei aşteptate pentru el. Cu toate acestea, există un alt mod în care se demonstrează momentul sosirii lui Isus ca Mesia la credincioşii în profeţie. Aceasta este profeţia „de

șapte ori“, o profeție din capitolul 4 al Cartei lui Daniel (da, o altă profeție din acea carte), bazată pe un vis de Nebucadnețar. Când un „timp“ este luat pentru a fi un an profetic de „360“ zile, și o „zi“ este luată pentru a fi un an, „de șapte ori“ devine de 7 ori 360 de ani, ceea ce este doar „2520 de ani“, reprezentând „Timpurile neamurilor“ ca o perioadă de timp când poporul lui Iehova a suferit „regulă neamurilor“. Această perioadă de regulă a gentilului este un concept politic și înseamnă o perioadă de mare greutate pentru poporul lui Iehova. În ziua lui Nebucadnețar, a fost însă aplicată la „de șapte ori“ (probabil „ani“) în timpul căreia a pierdut puterea și a devenit ca o fiară, consumând vegetația și lăsându-și părul și unghiile să crească necontrolate, departe de omenire.

[89b] Dar cu cea mai mare împlinire a acestei profeții a aplicat poporului lui Iehova Dumnezeu și puterea lor guvernamentală. Regatul Israelului care a început cu Regele Saul ca Rege israelit autonom pentru Iehova în 1100 Î.E.c. a ajuns la un capăt cu aproximativ 490 de ani mai târziu, când Regele Iosia, printr-o pierdere în lupta la Faraon Necho al II-lea din Egiptul la Megiddo în Palestina în Î.E.c. 609, a pierdut acea autonomie israelită. Timpul acestui eveniment este foarte cunoscut, atât de la data distrugerii Ierusalimului în Î.E.c. 587 precum și din cronologia egipteană, în timp ce importul său a venit să fie un început al Timpurile neamurilor.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Above: The Garden of Eden, Städelsches Kunstinstitut, Frankfurt (c. 1410 painting by unknown master, German, Tempera on wood, 26 x 33 cm)

[810a] Dacă „moartea“ autonomiei împărăției lui Israel pe pământ poate fi semnificată prin numărul „86“, a fost de asemenea de 7 ori (602) ani mai târziu, când Isus a venit pe Pământ:

609 - 7 x 86 = Î.E.c. 7
(„de șapte ori“ 86)

Astfel, „de șapte ori“ a neamurilor avea în Isus o împlinire parțială în momentul nașterii sau concepției lui Mesia, deși Isus nu a restabilit împărăția lui Israel în acel moment (așa cum a explicat urmașilor). [1] Am văzut, dimpotrivă, cum templul utilizat de evrei în timpul lui Isus a fost distrus doar 40 de ani de la răstignirea și învierea Lui, lăsând speranțele evreiești pentru o împărăție pământească în dezordonare în acel moment.

Ierusalimul a fost distrus în 70 E.c., venit la 40 de ani de la învierea lui Isus Hristos dat ca 30 E.c.

810b Prima distrugere a Ierusalimului a avut loc în Î.E.c. sau cu 616 de ani înainte de răstignire în 30 E.c., și aici am putea vedea o altă împlinire de „de șapte ori“. „De șapte ori“ optzeci și opt sunt șase sute șaisprezece.

7 x 88 = 616 = 587 + 30 - 1
(„de șapte ori“ 88)

Când Isus a urcat la cer în 30 E.c., a avut loc o restaurare foarte reală a puterii Regatului pentru credincioși. Deci, „de șapte ori“ al neamurilor poate fi văzută a fi împlinită în mai multe moduri decât una, așa cum este adesea profeția.

[1](Faptele 1:6)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

811a Mai departe spre acest cuvânt profetic, poporul lui Iehova a observat o modalitate foarte mare în care „de șapte ori“ s-ar putea împlini în deceniile anterioare 1914, când sa observat în revista The Watchtower că împlinirea Timpurile neamurilor era de așteptat în anul 1914 E.c. [1,2] Marele război, așa cum a fost cunoscut la acea vreme, a fost o împlinire remarcabilă atunci când a izbucnit în 1914, prin faptul că a sugerat că lumea „cunoscută“ sa încheiat. [2] Din acel moment, annihilarea în masă sa strecurat peste noi. Pentru creștini, totuși, ea însemna sfârșitul sistemului. [3] Dar a existat o altă împlinire a aceleiași profeții, după cum sa menționat la articolul 17, Preservation. [4]

811b Națiunea evreiască a Israelului a fost restaurată într-o poziție de putere lumească pe 14 mai 1948, un eveniment care marchează prima dată de la Î.E.c. 608, un interval de „de șapte ori“ 365 (= 2,555 zile) ani, că Israelul a avut puterea mondială [4]. După ce Iosia a fost ucis de Faraon Necho al II-lea, Egiptul a fost în controlul Regatului lui Israel, până când Nebucadnețar din Babilon a preluat controlul în anul 3 al lui Ioiachim, iar împărații persani și succesivi au controlat guvernatorii lui Israel, apoi Regii Seleucid (cu excepția regulii Hasmoneans pe scurt), urmată de Roma, califații islamici, otomani (toate înainte de Israel în 1948 E.c.).

811c Excepția în această perioadă de 2,555 de ani este de aproximativ 47 de ani de la Î.E.c. 110 până la 63 în timpul căreia dinastia Hasmoneană a câștigat independență sub rezerva aprobării Imperiului Roman și, astfel încât perioada poate să nu fie privită ca independentă, sub Iehova. Cu toate acestea, nici declarația Israelului din 1948, cum ar fi să fie fără asistență pământească, când în 1917 E.c. a declarație britanică cunoscută sub numele de Declarația Balfour a fost emisă pentru a sprijini o tara natala evreiască din Palestina. Când numărăm timpul de la Î.E.c. 608 la Domnitorul Hasmonean John Hyrcanus în Î.E.c. 111, aceasta vine la „de șapte ori“:

608 - 7 x 71 = 608 - 497 = 111

(„de șapte ori“ 71)

Perioada de la Î.E.c. 111 până la 1948 E.c. este de 2058 de ani, care este de trei ori un număr divin în factori de "șapte ori":

7 x 7 x 7 x 6 - 111 + 1 = 2058 - 110 = 1948 E.c.
(„de șapte ori“ [de trei ori] ori 6)

811d Se vede întreaga perioadă de la Î.E.c. 608 până în 1948 E.c. la fel de:

7 x 365 - 608 + 1 = 2555 - 607 = 1948 E.c.
("de șapte ori" 365)

[1](God's Kingdom Rules! (2014) p. 15, paragraf 10, The Watchtower Bible and Tract Society)
[2](The Watchtower Announcing Jehovah's Kingdom (May 01 1982) p. 13, par. 7, The Watchtower Bible and Tract Society)
[3](Matei 24:3)
[4](Be. 'Preservation' (2019), capitolul 11 paragraf 11, by Rolf Ward Green)

Above: A morte de Judas Macabeu, Bahia Museum of Art, Salvador, Bahia, Brazil (18th-19th century painting by José Teófilo de Jesus, Oil on canvas, 48 x 64 cm)

812a Cu „anul profetic“ de 360 (12 luni de 30 de zile fiecare) zile, „de șapte ori“ calculat de la Î.E.c. 608 a fost:

7 x 360 - 608 + 1 = 2520 - 607 = 1913 E.c.
(„de șapte ori“ 360)

Certitudinea noastră despre anul în Î.E.c. 608 nu este atât de sigur pentru a exclude complet Î.E.c. 607 de la luarea în considerare ca începutul nostru pentru Timpurile neamurilor. Deci, putem vedea anii ca fiind suficient de acord.

812b Cu Primul Război Mondial începând cu luna iulie 1914, mulți dintre cei credincioși sau studenți bibliții au văzut-o ca dovadă că Isus a început să domnească din ceruri. După cum sa explicat la Revelația 12: 9, „balaurul cel mare“, Satana însuși, era la un moment

dat aruncat din cer pentru a fi o influență rea, pentru a induce în eroare națiunile de pe Pământ. Marele război ar putea fi văzut ca dovadă a acestui eveniment.

[8]12c Ca Mesia și Rege al Împărăției cerești a lui Iehova, Isus înviat are un rol important în profeția Timpurile neamurilor, notăm. Începerea acestor Timpurile neamurilor în Î.E.c. 608 a fost primul an al lui Ioiachim, profeția din Ieremia, care a indicat că 70 de ani ar începe din nou pentru servitudinea lui Israel către neamuri, care ar fi un moment de pustiu pentru Israel din acele zile, pentru că Regele divin al lui Israel a fost luat de la ei. [1-3] Este astfel evident că Timpurile neamurilor a început sau poate fi considerat că a început și în acest an, de asemenea. Doar 69 de ani mai târziu, Cyrus a capturat Babilonul, făcând capăt celor 70 de ani de profeție a Ioremiei cu anul 1 din Cyrus, începând cu Î.E.c. 538 (608 - 70 = 538), și o declarație a acestuia în anul 1 Î.E.c. 538 a eliberat Israelul, terminând un timpuri de miniatură Timpurile neamurilor (70 de ani ca 7 x 10).

[8]12d După cum sa menționat de apostolul Pavel la Romani 9: 8, intenția promisiunii făcute de Iehova lui Avraam era în scopul alegerii lui Dumnezeu, astfel încât „copiii promisiunii sunt considerați ca sămânța“ (nu doar descendenții săi). [4] Deși Mesia a venit ca un descendent literal din sămânța lui Avraam, prin linia mamei lui Isus Hristos,

binecuvântarea era de a fi la „toate națiunile". [5] Iehova a arătat acest lucru prin alegerea lui a liniei de semințe care conduce semințele la Hristos, permițându-i fiului mai tânăr la Iacov să îl trucească pe Esau din dreptul său de naștere, așa cum a prezis și el [6]. Așa că era doar de bunătatea lui Iehova, că o sămânță a fost oferită în Hristos, pentru a binecuvânta toate națiunile. Nu este doar sămânța lui Avraam, care este binecuvântată de promisiunea lui Avraam, dar toate națiunile, ca astăzi. Regele David ca fiu al lui Avraam a vorbit despre creșterea sa: [7]

> Nu este la fel și casa mea înaintea lui Dumnezeu? El a făcut cu mine un legământ veșnic, bine întocmit în toate privințele și sigur. Întrucât acest legământ înseamnă toată salvarea mea și toată plăcerea mea, oare nu de aceea face el să prospere casa mea?
> (2 Samuel 23:5)[7]

8 12e Isaia mai târziu a profețit despre creșterea numărului de credincioși, așa cum am văzut-o având începutul în 1914: [8]

> Cel mic va deveni o mie și cel neînsemnat, o națiune puternică. Eu, Iehova, voi grăbi lucrul acesta la timpul lui.
> (Isaia 60:22)[8]

8 12f Puterea este dată poporului lui Dumnezeu, așa cum a scris din nou Isaia: [9]

> Dar cei ce speră în Iehova își înnoiesc puterea. Se înalță ca și cum ar avea aripi de acvilă. Aleargă și nu se istovesc, umblă și nu obosesc.
> (Isaia 40:31)[9]

[1](Ieremia 25:11, A New English Translation of the Septuagint (2007; a doua imprimare cu corecții și ediții, 2009), Edited by Albert Pietersma and Benjamin G. Wright: „Ei vor fi sclavi printre națiuni șaptezeci de ani".)
[2](Ieremia 25:11, English translation of the Septuagint (1851), by Sir Lancelot Charles Lee Brenton (1807-1862): „Ei vor servi printre neamuri șaptezeci de ani".)
[3](Paragraphs 9-2b and 9-5, de mai jos)
[4](Romani 9:8, New World Translation (1984))
[5](Geneza 12:3; 22:18; 26:4; 28:14)
[6](Geneza 25:23)
[7](2 Samuel 23:5, Traducerea lumii noi (2019, 2020))
[8](Isaia 60:22, Traducerea lumii noi (2019, 2020))
[9](Isaia 40:31, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

Above: Resurrection of the Hof Altarpiece, Alte Pinakothek, Munich
(1465 painting by Hans Pleydenwurff, Mixed technique on pine panel, 177 x 112 cm)

end of Capitolul 8: Dumnezeu îl amintește pe nou-născutul lui Avraam pentru totdeauna

Above: The Adoration of the Magi (Bargello Diptych), Museo Nazionale del Bargello, Florence
(1380s painting by unknown master, Tempera on wood, 50 x 31 cm)

Capitolul 9: Neamurile au observat scurte întâlniri

Above: Presentation of Jesus at the Temple, Pinacoteca di Brera, Milan
(1529 painting by Girolamo Romanino, Oil on canvas, 188 x 140 cm)

Teama de Iehova este pură și ține pentru totdeauna. Hotărârile judecătorești ale lui Iehova sunt adevărate, întru totul drepte.
(Psalmii 19:9/Rus 18:10, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

Страх Господень чист, пребывает вовек. Суды Господни истина, все праведны.
(Псалтирь 18:10, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

91 Până în perioada 4 a Regelui Ioiachim, sau Î.E.c. 605 în cronologia noastră BG, profetul Ieremia a profețit timp de 23 de ani, iar Regele Nebucadnețar al Babilonului a început să domnească în același an, potrivit lui Ieremia 25: 1. Din History of Babylon, articolul nostru 2015, Anul 1 al Regelui Nebucadnețar a fost stabilit de toate înregistrările de afaceri și, de asemenea, prin astronomie ca Î.E.c. 604. Anul 1 al Regelui Iosia din Iuda am luat ca Î.E.c. 639, și, astfel, la Ieremia 25:3 Anul 13 al lui Iosia este Î.E.c. 627 și acest lucru este, de asemenea, foarte apropiat de 23 de ani înainte de Î.E.c. 604. De la aderarea unui Rege a avut loc cu un an înainte de primul său an oficial de regulă, nu există nici o dificultate. Dacă 639 este exactă pentru Iosia, este posibil ca Ieremia să predice timp de 22 de ani și câteva luni, iar acest lucru nu ar cauza nici o problemă, deoarece utilizarea ordinului (23) a fost adesea înlocuită de cardinal (23), în limba ebraică antică, așa cum găsește în mod obișnuit.

Above: Prophet Jeremiah, Museo dell'Opera del Duomo, Florence, Italy (1423-1426 statue by Donatello, Marble, height 191 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

92a Insistența la exactitate nu este neapărat înțeleaptă în examinarea sistemelor din calendar antic, despre care nu avem cunoștințe exacte, dar ar părea că este important să privim mai degrabă coerența. În profeția Timpurile neamurilor, am arătat o întâlnire foarte aproape de Î.E.c. 608 pentru începutul acesteia cu datele rezultate din 1913 și 1948, E.c. fiind realizări ulterioare ulterioare corespunzătoare începutului războiului mondial 1914 E.c. și declarația proprie a Israelului în 1948 E.c. [1] Este mai simplu să se ia în considerare diferența de la un calcul exact decât pentru a apela toate numerele o aproximare. După ce Timpurile neamurilor a început în Î.E.c. 608, așa cum îl considerăm în Binecuvântată Greenealogie noastră, a existat un început de probleme pentru Iuda la Ierusalim, în deplină acord cu ceea ce Ieremia a profețit (2 Regi 24: 2) în anul 4 din Ioiachim la Ieremia 25:11, în ceea ce privește 70 de ani. [2]

92b Recordurile Regale ale Babilonului arată că Regele Babilonului, Nebucadnețar al II-lea, Ierusalimul capturat în Î.E.c. 597, cu Regele Zedechia (care nu este încă văzut după nume în aceste înregistrări), din textele biblice, fiind plasat pe tron. Acest lucru a fost numit an 7 al lui Nebucadnețar, în acord cu Anul Nebucadnețarului 1 fiind Î.E.c. 604 (cu aderarea sa Î.E.c. 605, la moartea tatălui său). Din moment ce Ieremia a profețit la Ieremia 25:11 in Î.E.c. 605 în ceea ce privește cei 70 de ani de dominație de către națiunile străine sau neamuri care ajung la un capăt la Babilon, și pentru că Regele persanilor Cyrus a cucerit Babilonul în Î.E.c. 539, cu câțiva ani mai puțin de 70 de ani după Î.E.c. 605, putem vedea că perioada de dominație a neamurilor a început în Î.E.c. 608 după Regele lui Iuda, Iosia, a fost ucis în luptă. Deși fiul său, Ioahaz la succedat pe tron, egiptenii au intervenit după trei luni și au pus pe Ioaiakim pe tronul la Ierusalim ca Rege al lui Iuda. Deci, Ioiachim era în esență un Rege al neamurilor și a slujit ca Rege al lui Iuda, în timp ce a început Timpurile neamurilor. Ioiachim a fost urmat de fiul său, Ioiachin, care a fost Regele capturat în mod evident de Nebucadnețar, în 597. [3]

[1](Paragraphs 4-12a, 8-11, și 8-12, de mai sus)
[2](2 Regi 24:2)
[3](2 Cronici 36:5-10)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

93 Astfel, înregistrările Bibliei sunt completate perfect de Înregistrările Regale Babilonene în această perioadă, în timp ce distrugerea Ierusalimului a avut loc în Î.E.c. 587, care este anul 18 (604 - 17 = 587), marcând începutul a ceea ce Iosephus a reprezentat ca o perioadă de 50 de ani în care Templul de la Ierusalim stătea pustiu. [1] La 2 Cronici 36:21 am citit că declarația lui Ieremia despre cei 70 de ani a fost îndeplinită, cu versetul 22, adăugând că Regele Cyrus a ajutat la facilitarea acestei împlinite, când în primul său an ca Regele Babilonului a comandat că templul Ierusalimului va fi reconstruit asupra lui site-ul. Cu toate acestea, nu ar fi finalizat până în anul 6 al Darius (despre Î.E.c. 517), 70 de ani de la distrugerea ei. [2] Iosephus recunoaște că Ierusalimul era pustiu din timpul distrugerii sale „în timpul intervalului de 70 de ani“, înainte de a menționa „obscuritatea“ de 50 de ani. [3,1] Deci, contul lui Iosephus ne ajută să armonizăm aceste dovezi cu contul biblic inspirat. Istoricul persan și babilonian sunt detaliate aici și atât de precise încât să confirme multe detalii Scripturale.

[1](Against Apion, Book I, Section 21, by Flavius Josephus, de la lucrările autentice ale Istoricii Evreiești Iosephus Flavius, tradusă din Grecia originală, potrivit ediției exacte a lui Havarcamp, care conține douăzeci de cărți ale antichităților „evreiești“ Cu apendicele sau viața lui Iosephus, scrisă de el însuși: șapte cărți ale războiului evreiesc: și două cărți împotriva apionului, de William Whiston (1737))
[2](Ezra 6:15)
[3](Against Apion, Book I, Section 19, by Flavius Josephus, from The Genuine Works of Flavius Josephus the Jewish Historian, translated from the original Greek, according to Havercamp's accurate Edition, containing Twenty Books of the „Jewish“ Antiquities, with the Appendix or Life of Josephus, written by himself: Seven Books of the Jewish War: and Two Books against Apion, by William Whiston (1737))

Above: The Prophet Jeremiah, Musées Royaux des Beaux-Arts, Brussels
(c 1445 painting by Master of the Aix Annunciation, Oil on panel, 152 x 86 cm)

94 În ceea ce privește B4 Chronology punctul 1-8a, conturile atât ale lui Ptolemeu cât și ale lui Berossus sunt de acord cu aceste date pentru Regii Babilonului și în contul lui Iosephus. [1] În al doilea an al Darius i, care a fost Î.E.c. 521 sau foarte aproape de ea, Zaharia 1: 1,7 și 12 notează că 70 de ani de denunțarea lui Iehova a poporului său a fost

încă în curs de desfăşurare, ceea ce înseamnă că cei 70 de ani menționați aici nu au început până la sau în Î.E.c. 591, prin urmare, implică 70 de ani ca având o a doua aplicație după Î.E.c. 591. Ezra 6:15 arată că templul a fost finalizat mai târziu în al șaselea an al Darius I, care era aproape de Î.E.c. 517 astfel încât să coincidă cu astfel de 70 de ani așa cum a început în Î.E.c. 587. Israelul nu a fost supus Babilonului în ultima parte a acestei perioade de la Î.E.c. 539 dar încerca să reconstruiască templul din Ierusalim și avea probleme. Dl Jonson discută și aceste lucruri în cartea sa, unde propune caderea Asiriei la Babilon, în Î.E.c. 609, eventual a început cei 70 de ani „pentru Babilon". [2,3] Există, astfel, cel puțin două cazuri de 70 de ani.

[1](See also B4 Chronology, paragraf 1-5)
[2](The Gentile Times Reconsidered (2004), Fourth Edition, pp. 191-233, by Carl Olof Jonson)
[3](The Gentile Times Reconsidered (2004), Fourth Edition, p. 233, by Carl Olof Jonson)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

95 La scurt timp după Regele persane Cyrus a capturat orașul și Regatul Babilonului în Î.E.c. 539, profetul Daniel a luat act de împlinirea „70 de ani" ai Ieremiei, care, așa cum am observat, a prezis că cei 70 de ani se vor sfârși în Babilon. Această profeție a lui Daniel a fost menționată mai sus la 4-12a din prezentul articol și este citat din Daniel 9: 2. Acolo Daniel numește cei 70 de ani împlinirea „devastărilor" sau „pustiirii" Ierusalimului, ceva adecvat pentru a descrie perioada Î.E.c. 587-517, deși menționarea sa despre profetul Ieremia arată că el vede sfârșitul celor 70 de ani care au începu Î.E.c. 608 sau Î.E.c. 605. [1] „Devastarea" poate fi astfel interpretată ca o supunere a Ierusalimului față de puterile neamurilor și sfârșitul „devastări" ca Î.E.c. 539/538 când Cyrus a luat Babilonul, la 70 de ani după ce Babilonul a avut dominația peste Asiria. Daniel a văzut că devastările urmau să se încheie în curând, iar acest lucru la făcut să caute pe Iehova în rugăciune pentru a ajuta la aducerea lui Israel în starea favoarei sale. Ar fi încă 20 de ani sau mai mult înainte ca templul de la Ierusalim să fie complet reconstruit, deși ar fi doar o perioadă scurtă de timp înainte ca evreii să întreprindă acea muncă. [2]

[1](Ieremia 25:1,11; 27:1,6,7)
[2](Ezra 1:1-3; 3:8)

Above: Daniel In The Lions' Den

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[96] Profeția Ieremia în al patrulea an al lui Ioiachim, poate fi datată ca spanning 70 de ani Î.E.c. 608-538 cu condiția ca data de anul 1 din Cyrus să fie Î.E.c. 538. [1] Deoarece aceste date sunt derivate din istoria seculară și nu numai din Biblie, Cronologia BG sau cea mai fiabilă dating seculară trebuie să fie cronologia noastră. Regii babilonieni de la Nebucadnețar sunt în detaliu elaborate și datate, așa cum este convențional, numai pentru că datele convenționale erau bine întemeiate. Datele convenționale pentru Regele Solomon nu sunt convenite de cineva care înțelege cronologia noastră BG, deoarece anii Regnali ai Bibliei sunt corupte de convenție. Data de Î.E.c. 608 este agreabil, iar Solomon a fost cel mai bine calculat folosind Biblia și Domnii sale detaliate. Există 430 de ani de Regii care se întorc de la Î.E.c. 587 (distrugerea Ierusalimului) către Solomon Anul 1, Î.E.c. 1017. [2] Există, de asemenea, 850 de ani sau 17 jubileide 50 de ani fiecare în durată de la „intrarea" lui Israel în Palestina după timpul în care au plecat din Egipt inainte de distrugerea Ierusalimului în Î.E.c. 587. [3] Din aceasta ajungem la data intrării lor în Palestina ca Î.E.c. 1437, aproximativ 15 ani după ce au ajuns peste Iordan, comparabil cu cei 14 ani din tradiția talmudică. [4]

[1](Ieremia 25:11; 27:1,6,7)
[2](1 Samuel, 2 Samuel, 1 Regi, 2 Regi, 1 Cronici, 2 Cronici)
[3](Jewish Encylopedia (1906), Sabbatical Year and Jubilee, subsection "Talmudic and Samaritan Calculation of Jubilees")
[4](Ibid.)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[97] Anul 4 al Regelui Solomon este legat de data de Exodul până la anul 480, menționat la 1 Regi 6:1. Anul Exodul este astfel hotărât să fie Î.E.c. 1493 (1014 + 479 = 1493), și înființarea Zilei Sabatului 1 găsite la Exodul 16: 1,22 stabilite pentru o sâmbătă în anul Exodul este un meci în an Î.E.c. 1493 pentru 01 iunie și 08 iunie (sâmbătă). [1] În plus, cronologia egipteană a stabilit în mod independent o dată de Î.E.c. 1493 pentru moartea unuia dintre faraonii (Thutmose I), un detaliu necesar din contul Bibliei pe care un faraon se înecat în Marea Roșie. [2] Teoria lui Erwin Reidinger că templul lui Solomon aliniat la soare pe 18 aprilie în anul fondatorului său a fost considerat ca fiind în concordanță cu o dată Nisan 15, Î.E.c. 1014. [3] Anul 1 al Regelui Solomon Î.E.c. 1017 este de 430 de ani înainte de Î.E.c. 587, astfel este de acord cu anii biblici ai împărați lor. [4] Anul în Î.E.c. 587 pentru distrugerea Ierusalimului determină astfel anul 1 al Regelui Solomon destul de precis ca fiind Î.E.c. 1017, iar anul 587 în sine este cunoscut cu un grad foarte ridicat de precizie din documentele de afaceri ale Babilonului, care numărul în mii de a dovedi că tocmai 83 de ani scurs între anul 1 din Nebucadnețar și anul 1 al Regelui persan Darius: [5,6]

587 + 430 = Î.E.c. 1017
(Anul 1 Solomon)

604 - 17 = Î.E.c. 587

(Anul 18 Nebucadnețar, Ierusalimul distrus)[6]

604 - 83 = Î.E.c. 521

(Anul 1 Darius I)[5]

[1](Rita Gautschy (gautschy.ch), prima vizibilitate 18 mai, împrejurări 1493, Heliopolis, Egipt, de la care ajungem la Iyyar 22 ca 31 - 18 + 8 = 21 zile mai târziu, cu 18 mai cât de sâmbătă, Iyyar 01 și 19 aprilie 19 ca vineri, nisan 01 și echinocțiul vernal fiind 03 APR în Î.E.c. 1493.)
[2](Exodul 14:23,28)
[3](Joseph (2009), „Alignment of the 1st Temple axis“, by Rolf Ward Green. Folosind Rita Gautschy (Gautschy.ch) pentru Heliopolis, Egipt, Apr 04 Î.E.c. 1014 este prima vizibilitate și astfel 18 aprilie este Nisan 15 și Equinoxul Vernal fiind Mar 31 în Î.E.c. 1014.)
[4](430 de ani este suma anilor totali dată pentru Domnia fiecărui Rege în cărțile biblice ale lui Samuel, Regii și cronici, așa cum se arată în articolul "Moses Part 1 (2010), by Rolf Ward Green and A. R. Rutledge," în cazul în care textul citește: „Solomon's rule to the siege of Jerusalem“.)
[5](B4 Chronology, paragraf 3-4b)

[5](B4 Chronology, paragraf 3-4b)
[6](Paragraphs 1-8, 9-1, and 9-2b, de mai sus)

Above: Martyrdom of St. Philip, Museo del Prado, Madrid, Spain (1639 painting by Jusepe De Ribera, Oil on canvas, 234 x 234 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

98 Dintre aceste documente de afaceri din Babilon, pentru perioada de timp Î.E.c. 627-539 se crede că numără 50.000. Din aceste comprimate actiuni, se estimează că în fiecare an este acoperit de sute de sute de ele, astfel încât atunci în fiecare an al fiecărui Rege este cunoscut.[1] Peste 10.000 din aceste comprimate din perioada de la Nabopolassar la Darius (Î.E.c. 627-485) au fost publicate în formularul textual înainte de 1991, adică pur și simplu să nu fie nicio îndoială că Cyrus a cucerit Babilonul, dar 48 de ani de la data distrugerii de către Nebucadnețar al Ierusalimului. [2] La câțiva ani după ce Cyrus a luat Babilonul că acești 50 de ani de obscuritate menționați de Iosephus au fost încheiați pentru templul evreiesc, deoarece evreii s-au mutat pentru ao reconstrui. [3] Dar Iosephus nu poate fi niciodată considerat atât de demn de încredere ca documentele de afaceri Babilonian, care sunt atât de mari în număr. Prin intermediul ambelor cronologia neo-babiloniană a fost asigurată, și astfel acceptăm cronologia convențională în acest moment. Siguranța istoriei seculare este ceea ce ne permite să verificăm îndeplinirea profeției cu o mare precizie. Prin urmare, este important să aveți o cronologie exactă. Cronologia convențională nu este împărțită pentru această perioadă de timp, deoarece este pentru perioadele anterioare de timp și este, de asemenea, în armonie perfectă cu Scriptura, după cum am arătat mai sus.

[1](B4 Chronology, paragraf 3-4b)
[2](587 - 539 = 48)
[3](Paragraf 9-3, de mai sus)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

99 Cu excepția cazului în care ne poate oferi un eveniment astronomic care să ofere alinierea sau un alt eveniment absolut dat, cu care să se alinieze evenimentele, nici o

Scriptură nu ne poate oferi o confirmare independentă a propriului său epocă cronologică. Deci, dacă este o confirmare independentă pentru care căutăm, suntem obligați să o găsim dintr-o istorie seculară. Problema este astfel că cerem să confirmăm cuvintele adevărate (Cuvântul lui Dumnezeu) folosind mult mai puțin anumite fapte. În acest studiu, trebuie să fim atenți să credem în adevărul Cuvântului lui Dumnezeu atunci când diferă de o sursă mai puțin fiabilă de informații și să dea prioritate lui Dumnezeu. Unii frați au avut dificultăți în crederea cronologiei convenționale seculare, deoarece au găsit mai mult adevăr într-o înțelegere specială a unei Scripturi în sine. Ei nu sunt mai puțin interesați de adevăr decât suntem. Nimeni nu acceptă aceeași cronologie în toate detaliile, dacă nu acceptă în general aceeași istorie seculară. O astfel de istorie este plină de dezacord între cercetători. Având în vedere alții ca fiind superioară față de noi, și știind că două sunt mai bune decât una, putem fi înțelepți să fim păziți. [1-3] Principalul lucru este că valorile Scripturale iau primatul. [4] Unul știe profeții „prin fructele lor“, așa cum a învățat Isus. [5]

[1](Filipeni 2:3)
[2](Eclesiastul 4:9)
[3](Eclesiastul 7:9)
[4](2 Timotei 3:16)
[5](Matei 7:16)

Above: The Garden of Eden with the Fall of Man, Mauritshuis, The Hague (c. 1615 painting by Jan Brueghel The Elder, Oil on panel, 74 x 115 cm)

9[10] Încercând să înțeleagă Scripturile în ceea ce privește o cronologie completă, am fondat Binecuvântată Greenealogie, care se bazează pe Scripturi înapoi la Adam și Eva. Acest lucru a fost acoperit în articole eliberate anterior [1]. Se poate ruga doar ca alții să citească aceste articole și să fie de acord că cronologia prezentată este convingătoare. Cititorul ar trebui să țină cont de faptul că toți cronografii diferă de obicei în chestiuni de cronologie și că în BG Septuaginta greacă a fost folosită pentru numere. În articol The Ark of Urartu în 1-2 observăm că Potopul (de Noe) este datat la Î.E.c. 3282. Aceasta este de acord cu toate cele mai bune fapte mai bune decât orice altă cronologie care poate fi găsită și este convingătoare. Asta nu înseamnă că este singura interpretare. Cu toate acestea, dacă este corect, va purta fructe bune. Astfel de fructe este demonstrată de ceea ce sa constatat în articolul True la 2-6, în care pot fi demonstrate fazele lunare corespundând bine cu calendarul egiptean și cu data legendară a lui Hathyr 17 (pentru Osiris). Consecințele bune

ale acceptării Septuagintei asupra textului Masoretic, pentru că sunt foarte mulți, dovedesc că textul Masoretic menționat a fost corupt în numerele sale. [2]

[1](Joseph (2009) prin Preservation (2019))
[2](Preservation (2019), "corruption")

Above: The Adoration of the Magi (Bargello Diptych), Museo Nazionale del Bargello, Florence (1380s painting by unknown master, Tempera on wood, 50 x 31 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

9[11] Știm în credință că motivul pentru corupția textului masoretic de către evrei, care, făcând asta, coruperea textului lor sfânt, trebuia să nege pe Isus locul potrivit ca Mesia în sistemul lor de credință. Numai în versiunea Septuagint se poate găsi o explicație completă a întregii istorie de la Adam. Cu umilință, nu am face dreptate lui Isus Hristos, prin urmare, dacă cineva a negat că a avut loc o astfel de corupție. Este o realizare foarte dureroasă, văzând ca Scripturile sacre au fost întotdeauna privite ca infailibile, dar trebuie să recunoaștem că există o serie de manuscrise ale Bibliei, în care predomină diferite cronologii. Oamenii umili sunt interesați doar de adevărata versiune și nu în evitarea consecințelor pentru unele Mesia. Dimpotrivă, nu sunt solicitanți umili ai adevărului dornici să-i dau lui Mesia locul său de drept în istoria noastră? Evreii care îl urăsc în mod clar nu trebuie să aibă încredere în a lua cele mai bune decizii cu privire la această chestiune importantă.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

9[12] În timp ce datele pentru nașterea și răstignirea lui Isus sunt legate de profețiile biblice (70 de săptămâni) prin numere cuprinse în acele profeții și la datele istorice seculare, de asemenea, datele istoriei seculare sunt considerate a fi cele mai problematice , în timp ce numerele profetice sunt văzute ca inspirate. Una dintre cele mai importante dificultăți este tentația de a folosi scripturile profetice pentru a revizui istoria. Istoricul secular nu sunt adesea scrise de profeții inspirați care înregistrează tot ceea ce este sincer. Din acest motiv, istoria seculară este de obicei dezbătută. Prin aceasta, vreau să spun că datele însele sunt îndoielnice. Pe de altă parte, deși versiunile biblice, cum ar fi septuaginta, masoretic și

samaritan, prezintă diferențe numerice pentru vârstele patriarhale, așa cum a discutat, există și adevărata problemă a traducerii textuale. [1] Chiar și pentru profeția lui Ioremia (Jer 25:11) am descoperit că depinde de înțelegerea începutului perioadei de 70 de ani și de puterile naționale, iar versiunile diferă în națiunile care sunt servite. [2] Astfel, diferențele subtile în traducere pot face cu siguranță o diferență în modul în care profeția este văzută sau intenționată. Acesta este motivul pentru care este esențial să se țină cuvintele veridice. [3]

[1](Preservation (2019), capitolul 1, by Ward Green)
[2](Paragraf 9-2b, de mai sus)
[3](Titus 1:9)

end of Capitolul 9: Neamurile au observat scurte întâlniri

Above: The Expulsion of Hagar and Ishmael, Private Collection (1638 painting by Abraham Bloemaert, Oil on canvas, 150 x 184 cm)

Capitolul 10: A prezis o încălcare a neprihănirii universale

Above: Nave vault, Fresco Il Gesu, Rome (1672-1685 painting by Baciccio, Fresco, ceiling)

Sunt mai prețioase decât aurul, decât mult aur pur, mai dulci decât mierea, decât mierea care picură din faguri.
(Psalmii 19:10/Rus 18:11, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

они вожделеннее золота и даже множества золота чистого, слаще меда и капель сота.
(Псалтирь 18:11, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

10[1] Cartea Tesalonicenienilor, Capitolul 2, Versetele 2-3 le spune creștinilor credincioși că nu trebuie să fim confuzi rapid, nici nu deranjat de nicio afirmație inspirată, prin nici un mesaj sau scrisoare verbală, cum ar fi o scrisoare de la supraveghetorii creștini, spunând că „ziua lui Iehova este aici“. Versetul 4 explică motivul pentru acest lucru: nu ar trebui să ne confundăm de motivul că Ziua Domnului va fi precedată de „omul de nelegiuire“ apostat, care se va ridica peste fiecare persoană considerată sfântă și se va arăta în mod public în Templul lui Dumnezeu ca „un zeu“. În articolul 01 februarie 1990 Watchtower Magazine, p. 11, articolul „Identifying «the Man of Lawlessness»“ lăsați-i pe cineva să știe că este clerul creștinătății. La al 2-lea 2: 7-8 observăm că „mister“ acestui rău a fost „[deja la lucru]“ în ziua lui Pavel și că va continua până la manifestarea prezenței lui Hristos. [1] Dar dacă prezența lui Hristos nu a fost până în 1913-14, cum ar putea acest „om al nelegiuirii” să fie doar un om literal? Deci, el este aparent un om figurativ al „clerul“.

[1](2 Tesaloniceni 2:2-8)

Above: Triptych with the Adoration of the Magi (central panel), Rijksmuseum, Amsterdam (c. 1560 painting by Pieter Aertsen, Oil on panel, 190 x 73 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

102a Multe au fost făcute de clerici ai creștinătății de a câștiga puterea prin „nelegiuirea“ de cand răstignirea lui Isus. Am discutat despre modul în care Împăratul roman Tiberius a căutat „îndumnezeirea“ lui Isus la Roma după învierea, devenind „nelegiuit“ până la punctul de a ucide opoziții [1]. Orosius scrie despre modul în care Tiberius a devenit mai violent: [2]

> Apoi, treptat, că cea mai laudabilă moderare a lui Tiberius Caesar sa schimbat într-o dorință de a pedepsi Senatul pentru opoziția sa, pentru că împăratul a avut o pasiune de a face tot ce dorea și de la un conducător mai ușor, a izbucnit ca o fiară cea mai crudă.
> (The Seven Books of History Against The Pagans, Book 7, by Paulus Orosius, transl. by Roy J. Deferrari (1964), p. 291, sus)[2]

102b Acum, se pare că Tiberius poate fi primul nostru exemplu de creștinătate apostată, pentru că adevărul învierii lui Hristos creează pasiune în oamenii imperfecți, care fără o conștiință bazată pe Biblie apără creștinismul printr-un fel de violente reale asupra adversarilor lui Hristos, prin corupție și „nelegiuirea“.

[1](Paragrafe 2-6, 2-7a, de mai sus)
[2](The Seven Books of History Against The Pagans, Book 7, by Paulus Orosius, transl. by Roy J. Deferrari (1964), p. 291, top)

Above: The Great Flood, Private collection (Painting by Bonaventura Peeters I, Oil on oak panel, 19 x 34 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

10₃ Astfel, chiar și de la cel mai vechi exemplu de creștinătate în Împăratul roman Tiberius, vedem teribil „fărădelege“ și vedem Tiberius ca „omul de nelegiuire“ care în cazul său particular „devine dezvăluit“ pentru prima dată acum, îndeplinind scrisul apostolului Pavel, care este asta că ziua lui Iehova nu ar veni până după ce omul de nelegiuire nu este dezvăluit, ca fiu al distrugerii. [1] Tiberius se potrivește deosebit de bine cu împlinirea acestei profeții, pentru că armatele romane au fost extrem de eficiente la anihilarea totul în calea lor, așa cum a prezis Daniel 2:40, când descrie cea de-a patra putere mondială după Nebucadnețar. [2] Desigur, Tiberius a fost dezvăluit chiar și în acel moment ca o persoană violentă care fusese, am văzut, dar moderată mai devreme. [3] Cu toate acestea, „omul de nelegiuire“ din Scriptură a avut o identificare mai tipică cu Nero din cauza persecuțiilor violente pe care le-a făcut creștinilor și pentru că Ierusalimul a fost distrus la scurt timp după el. [4-6] Revelația ultimului oră în ceea ce privește Tiberius, este în armonie cu revelația în curs de desfășurare din Scriptură. [7,8]

[1](2 Tesaloniceni 2:3)
[2](Paragraph 10-2, de mai sus)
[3](Daniel 2:40)
[4](Paragraph 7-3a, de mai sus)
[5](The Reign of Antichrist (1974), citând diverse lucrări: p. 4 (Prat (1927)), p. 8 (attr. LeFrois (1951)), p. 113 (attr. Lactantius (c. 310)), p. 115 (attr. Sulpicius Severus (396)), p. 136 (attr. John of the Cleft Rock (1340)), pp. 202, 209-210 (Berry (1921)), by Gerald Culleton)
[6](The Apocalypse of St. John (1921), [Numerele paginii lipsesc], by E. Sylvester Berry)
[7](Psalmii 19:2)
[8](Proverbe 4:18)

Above: The Alba Madonna, National Gallery of Art, Washington (1511 painting by Sanzio Raffaello, Oil on canvas, diameter 98 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

104 În The Apocalypse of St. John, domnul Berry a scris: [1]

> Nero a fost vreodată considerat unul dintre principalii antihriști.
> (The Apocalypse of St. John (1921), [page numbers lacking], by E. Sylvester Berry)[1]

Apostolul Ioan, la 1 Ioan 2:18 și 2 Ioan 7, scrie celor în grija lui de înșelătorii el numește „anticriști.“ El afirmă în ambele versete că erau deja mulți înșelători sau antihriști în momentul în care a scris. „Omul de nelegiuire“ din 2 tesalonice, despre care a scris

apostolul Pavel, se opune lui Iehova și așa este și un „anticrist“, pentru că Isus Hristos este cu Iehova! [2] „Omul de nelegiuire„““, totuși, provine din apostazie, ceea ce înseamnă că el ca un „om“ compozit a fost anterior în adevărul. Acesta este modul în care știm că trebuie să fi fost la început creștin.

[1](The Apocalypse of St. John (1921), [page numbers lacking], by E. Sylvester Berry)
[2](God's Kingdom of a Thousand Years Has Approached (1973), p. 371, the Watchtower Bible and Tract Society)

Above: Flemish Nativity, Museum Mayer van den Bergh, Antwerp
(c. 1400 painting by unknown master, Tempera on wood, 33 x 21 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

105 Aplicabilitatea acestei profeții cu privire la „omul de nelegiuire“ pe o perioadă lungă de timp este sigură, deoarece Scriptura tinde să aibă o împlinire multiplă, iar creștinul este prezent astăzi cu învățăturile sale false. „Omul“ este un om compozit, deoarece viața unui om este mai scurt decât timpul de când Isus a umblat pe pământ. „Prezența fără lege“ este prin operațiunea lui Satana cu fiecare lucrare puternică și cu semne și minuni înșelătoare, așa cum scrie Pavel la 2 Tesaloniceni 2: 9. Astăzi avem biserici de creștinism, aderând la doctrine nescripturale, cum ar fi Focul Iadului, Celibacy, Trinity, Preoți (numit Reverend, Tatăl). Acestea trebuie să fie „dezvăluite“ înainte ca Ziua lui Iehova să ajungă, așa cum spune Pavel, dar înainte de această revelație, cel care acționează ca o „reținere“ trebuie să fie, de asemenea, „să fie în afara drumului“. [1] Totuși, Pavel a sfătuit pe colegii creștini să nu fie „repede agitați“ ca și cum a venit ziua lui Iehova. [2] Lucrul „acționând ca o reținere“ în ziua lui Pavel, care a împiedicat dezvăluirea „omului de nelegiuire“ a creștinătății, a fost trupul apostolilor vie din Isus. Prin apostolii săi credincioși, Isus a fost constrângerea împiedicând semnele de închinare falsă, cu alte cuvinte.

[1](2 Tesaloniceni 2:7)
[2](Paragraf 10-1, de mai sus)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

106a În timp ce Isus a trăit încă, a fost într-adevăr o reținere puternică împotriva învățăturii false, prin adevărata sa învățătură. Isus a învățat că drumul care duce la viață era îngust, în timp ce drumul care duce la distrugere a fost unul larg. [1] Aceasta ar fi într-adevăr o

încurajare față de reținerea în alegerile în viață, spre a fi foarte selectivă. Evitarea alegerilor greșite în viață înseamnă alegerea căii care a dus la viață în timp ce este energică în căutarea ei. Acest lucru este văzut din predica de pe muntele dat de Domnul nostru Isus, unde a prefatat cuvintele Lui despre drumul spre viață fiind îngustă cu sfatul: „Continuați să cereți și vi se va da... continuați să bateți și vi se va deschide... căci oricine cere primește.“ [2] Înainte de asta, el a spus despre ipocrizie: „cum poți să-i zici fratelui tău: «Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău», când iată că în ochiul tău este o bârnă?“. [3] În timp ce el a învățat mulțimile, au fost uimiți, pentru că vorbea ca o persoană care avea autoritate. [4] O înregistrare mai scurtă a acestei predicări se găsește la Luca 6:20.

10 6b Unul dintre conceptele din ambele conturi ale acestei predici este acela de a construi o casă pe stâncă, mai degrabă decât nisip, astfel încât o furtună de ploaie nu va spăla fundația. [5,6] Într-un sens spiritual, Hristos este el însuși fundația sau rocă pe care credincioșii își construiesc credința. [7] Prin aceasta și multe alte ilustrații Isus le-a instruit. Nelegiuirea creștinătății poate fi înțeleasă prin ilustrația pe care Isus a învățat-o despre un dușman care a însămânțat buruieni în câmpul de grâu fin al unui bărbat și când a încolțit, a devenit cunoscută că un dușman a însămânțat buruieni. Totuși, după ce i s-a spus, cererea gospodarului către slujitorii săi a fost să-i lase pe amândoi să crească împreună până la seceriș, apoi să-i separe și să distrugă buruienile, ca nu cumva o plivire anterioară să afecteze grâul fin. [10]

[1](Matei 7:13,14)
[2](Matei 7:7,8)
[3](Matei 7:4,5)
[4](Matei 7:28,29)
[5](Luca 6:48-49)
[6](Proverbe 2:18)
[7](Luca 6:46-47)
[8](Matei 13:34)
[9](Marcu 4:34)
[10](Matei 13:24-30)

Above: Adoration of the Christ Child, Galleria Borghese, Rome (1548 painting by Pellegrino Tibaldi, Oil on canvas, 159 x 106 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

107a Ilustrația grâului și a buruienilor se aplică bine la creștinătate ca „omul de nelegiuire“ în mijlocul culturii de grâu amendă a credincioșilor adevărați, astfel încât să putem lua de la ea că treaba noastră ca creștini nu este de a dezrădăcina falsii adepți ai creștinătății, ci de a cultiva credința în câmp până la seceriș. Sclavul fidel și prevăzător oferă mâncăruri spirituale în acest scop, de la însămânțare până în ziua de azi. Isus ia cerut ucenicilor Săi: „Cine este cu adevărat sclavul fidel și prevăzător, pe care stăpânul său le-a numit peste domestici, să-i furnizeze mâncare la momentul potrivit“? [1,2]

107b Corpul de guvernare al bătrânilor din Ierusalim a fost trupul creștinilor care au hrănit turma după ce Isus a urcat. Regulamentele pe care le-au aprobat pentru noua congregație erau să se abțină de la sânge, de la lucruri sugrumate, de ceea ce era sacrificat idolilor și, ca înainte, pentru a evita curvia. [3,4] Acesta a fost un set foarte redus de reglementări comparativ cu legea mozaică, conținut în Cinci cărți ale lui Moise. Creștinii au fost astfel încredințați cu un grad mai înalt de responsabilitate sub noul legământ, darAcum erau liberi de Legământul Legii prin moartea lui Isus. Când Isus a murit, a ucis vechiul legământ. [5,6] A făcut așa, el a împlinit ceea ce a fost profețit de Ieremia la Ieremia 31:31, cu privire la un „nou legământ“, care nu ar fi ca fostul legământ au primit când au ieșit din Egipt.

[1](Matei 24:45)
[2](Luca 12:42)
[3](Faptele 15:28,29)
[4](Faptele 21:25)
[5](Evrei 10:10)
[6](Romani 10:4)

108 Legământul Legii dat prin Moise a fost ca un blestem, deoarece era greu de păstrat toate regulile. [1] Singura soluție a fost aceea de a avea un om perfect care urma să îndeplinească legea și apoi să fie ucis să o îndepărteze cu ea, ceea ce ar deschide ușa altor națiuni să intre. [2] Noul Legământ nu a insistat asupra cetățeniei evreiești. [3,4] Isus a servit, de asemenea, ca o răscumpărare pentru Adam și toți oamenii. [5] El trăiește pentru totdeauna pentru a administra noul legământ și nu mai este nevoie să oferim sacrificii. [6] Acest lucru se datorează faptului că sacrificiul de răscumpărare al lui Isus a plătit în întregime pentru tot păcatul, prin moartea Lui „o dată pentru totdeauna“. [7-10] Libertatea adevărată de păcat de aici vine din credința în Isus. [11] Oferta pentru păcat a fost făcută o dată, după cum este necesar pentru plata păcatului lui Adam, astfel încât creștinii după răstignire și până acum au un statut special, ceea ce este o condiție de a rămâne liberă de păcatul lor. Acest lucru oferă credincioșilor o bucurie de cea mai mare amploare. Credința în Hristos aduce libertatea glorioasă de păcat. [12] Acest lucru este chiar înainte ca ziua lui Iehova să ajungă, în același timp cu o corupție gravă în Pământ. Această credință în Isus îi ține pe credincioși pentru rezistență. [13] Noul legământ este, prin urmare, mai binecuvântare decât un blestem.

[1](Galateni 3:10)
[2](Efeseni 2:15,16)
[3](Geneza 22:18)
[4](Galateni 3:8)
[5](Ioan 3:17)
[6](Evrei 10:12; 7:25-27)
[7](Evrei 7:27)
[8](1 Petru 3:18)
[9](Romani 6:10)
[10](Evrei 9:28)
[11](Ioan 8:36)
[12](Romani 8:21)
[13](2 Corinteni 12:10)

Above: The Expulsion of Hagar and Ishmael, Private Collection (1638 painting by Abraham Bloemaert, Oil on canvas, 150 x 184 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[10][9] Pe baza succesului noului legământ cu privire la numărul de congregații din cadrul creștinătății în comparație cu diferite credințe din întreaga lume, cât de absurd este să pretindă că Isus nu este Mesia oferită de Dumnezeu? Din păcate, marea majoritate a acestor congregații nu sunt grâul fin, dar au fost semănați cu corupție. Știm acest lucru, pentru că lucrurile pe care le învață nu sunt în armonie cu scripturile, dar încalcă înțelegerea corectă a Cuvântului Sfânt și dau roade rele. Implicarea clericilor cu o afacere mare este un caz în punct, și există alții cu o semnificație mai mică. Armamentele au fost cea mai mare afacere de ceva timp și știm cum clerul a încurajat oamenii în război. O altă afacere uriașă este drogurile, iar societatea noastră din lumea occidentală este evident sub controlul acestora. Companiile de droguri publică peste tot într-o încercare condamnabilă de a păcăli oamenii în gândirea medicamente sunt inteligente. În realitate, acestea sunt substanțe periculoase care nu vindecă nici o boală în măsura în care sunt otravă nenaturală. Susținătorii unor astfel de tratamente cred în mod evident în propriul lor intelect ca fiind superior organismului uman. Această aroganță îi face să creadă că o pot îmbunătăți.

Above: St. John Preaching in the Wilderness, Private collection (c. 1600 painting by Jan Brueghel The Elder, Oil on copper, 26 x 35 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

10[10] Din 1914, poporul lui Iehova a crezut că trăim vremea secerișului pentru creștinii adevărați. Acest lucru a provocat angajamentul unei lucrări la nivel mondial de predicare a vestei bune a Împărăției lui Iehova în credință. Milioane de credincioși au fost învățați de Iehova. Ei simbolizează dedicarea lor prin botez în apă, așa cum a făcut Isus la începerea slujirii sale pământești. Așa cum Isus avea ambii urmați și persecutori, adevărații creștini sunt astăzi supus persecuției de la cei răi. Adesea, o astfel de persecuție provine de la familie sau de clerici. Cei care au învățat să facă schimbări pozitive în viața lor, au exercitat presiuni asupra valorilor culturale în ochii altora. Pentru că acestea se tem să se îndepărteze de tradițiile strămoșilor lor sau încăpățânați, ei exercită presiune înapoi pe cei credincioși, în încercarea de a le face să renunțe. Exemplul fin al învățăturii adevărate a lui Isus va fi apreciat de mulți ca fiind un lucru foarte de dorit. Cinstea este doar una dintre numeroasele „fructe bune“ pe care le poartă. Angajatorii apreciază adesea această calitate, chiar dacă este adevărat că angajații creștini nu pot fi cauzați să mintă. Furtul de către credincioșii cinstiți nu se întâmplă.

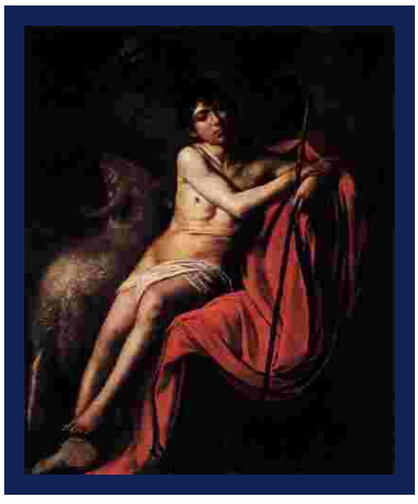

Above: St. John the Baptist, Galleria Borghese, Rome (1610 painting by Caravaggio, Oil on canvas, 159 x 124 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

10[11] Oamenii smeriți recunosc că creația este a lui Iehova și, prin înțelepciunea sa, este superioară oricărui lucru pe care îl gândește omul. Cel mai bun om pe care omul îl poate face este să se subjugați sub mâna puternică a lui Iehova Dumnezeu și să încerce să învețe cum să armonizeze cât mai mult posibil cu toate învățăturile adevărate. Omul nu a creat corpul uman și nu-l poate îmbunătăți. Cu toate acestea, se poate îmbunătăți sănătatea cu ajutorul lui Dumnezeu prin rugăciune și studiu, dacă corpul nu are ceva, sau dacă cineva ia în toxine în cantități semnificative. Rugăciunea ajută la ajustarea practicilor dietetice. Umilința este necesară pentru a învăța ce să se adapteze. Organismul își comunică nevoile atunci când unul este atent. Atenția trebuie să continue în fiecare zi și persistă. O persoană are capacitatea de a cunoaște corpul propriu mult mai bun decât oricine altcineva poate cunoaște vreodată corpul altui lucru. Acesta este motivul pentru care este atât de important să învățăm despre sine. Nici două corpuri nu sunt și la fel de asemănătoare, așa că trebuie să studiem, dar apoi să experimentăm și cu propriile noastre corpuri. Complexitatea organismului uman este atât de subtilă încât se asigură că nimeni altcineva nu poate studia mai bine organismul nostru mai bine decât noi și că vom avea probleme variate. Prin urmare, cu atât mai repede începem să-l studiem cu atât mai bine.

Above: Samson Captured by the Philistines, Metropolitan Museum, New York (1619 painting by Guercino (Giovanni Francesco Barbieri))

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

10[12a] Corpurile noastre sunt câmpuri figurative în cultivare, așa cum sunt și mințile noastre cultivabile prin utilizarea alimentelor spirituale. Calitatea este mai importantă decât cantitatea în căutarea ambelor domenii de cultivare, așa cum este logică. Cu substanțe nutritive, ne gândim la vitamine și minerale (și elemente) care sunt esențiale pentru organism, alimentele ecologice cultivate în solul de cea mai bună calitate și evitarea toxinei. În chestiuni spirituale ne gândim la Cuvântul lui Dumnezeu, căci nu există mâncare mai bună decât cea a scripurului sfânt inspirat. Cei care mănâncă alimente nenaturale și mai puține decât cele mai sănătoase se află pe drumul larg spre distrugere,

așa cum este și „omul nelegiuirii” creștinătății, care își ia îndrumarea din alte surse decât Sfânta Biblie a lui Dumnezeu. În cele din urmă înseamnă moartea, ca fiind fizică sau veșnică. În timp ce mâncarea fizică a corpului nu a produs, în general, o soluție la problema morții, Biblia oferă hrană spirituală care este de un fel veșnic.

10[12b] Timp de multe secole după învierea lui Isus, clerul creștinătății a păstrat Biblia inaccesibilă, păstrând-o numai în limbile străvechi cunoscute preoților. Oamenii de rând erau astfel înfometați de hrană spirituală. Odată cu războiul troian care s-a încheiat în 88 î.Hr., „a 7-a vară care [a purtat pe Enea] un rătăcitor” după aceea, în Eneida lui Virgil, datează de la c. 881 î.Hr., în care an se spune că Dido a rostit aceste cuvinte, care este cu 7^4 de ani înainte de Reforma din 1521. [1] Martin Luther a fost excomunicat în 03 ianuarie 1521 E.c. (în calendarul Julian) într-un moment în care traducerile biblice tocmai începuseră să fie tipărite în masă în limbi moderne, după inventarea presei de imprimare 1440. Valoarea nutrițională a Cuvântului lui Dumnezeu a asigurat întotdeauna că martorii se interesează de tehnologiile moderne care îi pot ajuta să ajungă mai bine la publicul lor. Noul Testament în limba engleză a lui William Tyndale a fost tradus la finalizare în 1525 CE și a fost publicat în 1526 CE. Aceasta este prima sa traducere în limba engleză publicată, pentru care domnul Tyndale a fost executat prin a fi strangulată, corpul său, fiind apoi ars (atât public) în 1536 E.c.

[1](Căci aceasta este acum cea de-a șaptea vera care te poartă un rătăcitor peste tot pământul și mare. (Aenid, by Virgil, 1885 edition, first written 29-19 Î.E.c., translated by J. W. Mackail))

end of Capitolul 10: A prezis o încălcare a neprihănirii universale

Capitolul 11: Istoria în totalul anilor reformați

Above: Amenemhat III (12th Dynasty Egypt)

Slujitorul tău a fost avertizat prin ele, respectarea lor aduce o mare răsplată.
(Psalmii 19:11/Rus 18:12, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

и раб Твой охраняется ими, в соблюдении их великая награда.
(Псалтирь 18:12, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

11[1] Apreciem pe deplin oportunitatea pe care ni se oferă acum să citim Biblia în propria noastră limbă astăzi? În timpul Reformei, care a fost un moment de schimbare a tehnologiei odată cu inventarea tiparului, o lucrare majoră de traducere a fost începută de către credincioși precum Martin Luther (german) și William Tyndale (observăm mai sus, engleză) pentru a traduce Biblia în limbile moderne ale oamenilor obișnuiți de atunci, deși munca pe care o făceau era fără aprobarea majorității clerului. Dar care a fost precedentul acestei lucrări, dacă poate exista una, și cum ne afectează astăzi acest „precedent”? Când suntem sinceri, apreciem adevărul și oamenii care iubesc adevărul suficient pentru a supune toate celelalte lucruri acestuia. În același spirit, urăm ceea ce este rău sau nu este adevărat. [1,2] În același timp, trebuie să iubim „dușmanii” adevărului. [3] Porunca de a ne iubi dușmanii a fost dată de Isus și nu implică compromis, ci folosirea principiilor biblice. De exemplu, plecarea înainte de izbucnirea unui argument. [4]

[1](Amos 5:15)
[2](Psalmii 97:10)
[3](Luca 6:27)
[4](Proverbe 17:14)

Above: Martin Luther, Buccleuch Collection, Boughton House, Kettering (c. 1532 painting by Lucas Cranach The Elder, Watercolour on parchment, 219 x 191 mm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

11[2] Iisus a trăit cu aproximativ 1500 de ani înainte ca reformatorul protestant Martin Luther să-și publice Noul Testament în limba germană, o lucrare care în 1522 E.c. a fost prima Biblie germană bazată în principal pe ebraica și greaca originale, și nu pe latină. Persecuția împotriva muncii lui Luther de către clerul Bisericii Catolice a asigurat că angajamentul său față de opera sa de traducere a Bibliei era neapărat de un ordin suficient de înalt pentru a reuși în ciuda opoziției bisericești. [1] Domnul Luther credea că numai credința era necesară pentru mântuire, care nu depindea de fapte și nu a încercat să oprească papalitatea, nici susținătorii islamului, să li se permită să își continue învățătura. [2] La câțiva ani după publicarea de către domnul Luther a Noului Testament german în 1522 E.c., în 1526 E.c. dl Tyndale și-a publicat pentru prima dată Noul Testament în limba engleză. Invenția tiparului la aproximativ nașterea lui Leonardo Da Vinci a făcut din publicarea unor astfel de Biblii nou traduse o oportunitate masivă. Anul a fost 1452 E.c., când s-a născut domnul Da Vinci și un Sfânt Împărat Roman pe nume Frederic al III-lea a devenit primul Împărat al Casei Hapsburg, o dinastie.

[1](cf. Evrei 12:3,8)
[2](Romani 3:28 cf. Iacov 2:20)

Above: God speaks to Noah after the Flood, Galleria Palatina (Palazzo Pitti), Florence, Italy (c. 1578 painting by Jacopo Bassano, Oil on canvas, 93 x 124 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

113 De la răstignirea lui Isus la începutul Regelui Domnia lui Frederick III există 1421 sau 49 x 29 ani, un număr care deține doi factori divini de 7 (7 x 7 = 49). Dacă este publicarea Noului Testament a domnului Luther (1522, E.c.) luate ca începutul reformei protestante, atunci acesta este 7 x 10 = 70 de ani după ce Frederick a fost încoronat, și 1522 E.c. este, de asemenea, de 1526 de ani de la octombrie E.c. 6 (nu „0“ Anul), care este egal cu 2 x 7 x 109 ani (factor de „7“). De la Templul lui Solomon finalizat (Î.E.c. 1007) (în luna a 8-a din anul 11 al lui Solomon cu anul 1 ca 1017) până la nașterea lui Iisus (Î.E.c. 6) au trecut 1001 = 143 x 7 ani. [1] Rețineți, de la Templul lui Solomon (noiembrie Î.E.c. 1007) până la trecerea lui Luther (septembrie 1522 E.c.) în 2527 = 7 x 19 x 19 ani. De la începutul Anului Nou Î.E.c. 1006, după anul în care Templul lui Solomon a fost finalizat, până când s-a născut Hristos în Î.E.c. 6, există 1000 de ani, ceea ce pare o reprezentare tipică a celor 1000 de ani (ai Judecății) date în Cartea lui Revelația Capitolul 20, și adică Ziua Judecății în timpul învierii omenirii, după care Satana și necredincioșii vor fi judecați. Așadar, tipul care apare atunci când Isus s-a născut și a murit pentru păcatele omenirii este, de asemenea, o ilustrație potrivită pentru eventuala cucerire a lui Satan în ultima vreme.

[1](La concepția lui Isus de către mama sa Maria, cu toate acestea, a fost de 1000 de ani de la întârziere în Î.E.c. 1007.)

Above: St. John the Baptist in the Wilderness, Museo Lazaro Galdiano, Madrid (Painting by Hieronymous Bosch, Oil on panel, 48 x 40 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

114a Când Regele Solomon a plecat de la credința conținută în Cuvântul lui Dumnezeu de caii săi acumulați foarte mult și luând multe neveste pentru sine din națiunile străine, și prin care faptele au părăsit și Legea lui Iehova, sa întâmplat după el o împărțire a împărăției două părți, Israel și Iuda, separate și nu unite. [1-5] Deci, măsurarea unei zile de judecată împotriva Israelului, după cum a început la finalizarea templului lui Solomon, pare potrivit datorită problemelor care au venit mai târziu. Dar există o altă perioadă de 1000 de ani că aceia dintre noi care citesc articolele Phoenix și Joseph and On, Redemption of the Phoenix au citit deja, care este perioada cuprinsă între 452-1452 E.c., numită căderea Imperiului Roman de Vest, destul de util.

114b Dynastia Habsburg care a început în 1452 E.c., uimitor odată cu dizolvarea Empirii Romani de Vest, sa încheiat cu nu-abdicare lui Charles I din Austria, 11 noiembrie 1918, care a fost și sfârșitul primului război mondial. Ca noi notă în articolule Moses article, această dată 1452 E.c. are un oglindă în dată Î.E.c. 1452, data BG a lui Iosua la Ierihon, așa cum Israel a luat Terenul Promis. Cei de 40 de ani și câteva luni pe care Israelul se rătăceau în pustie conectează Î.E.c. 1452 până la data Î.E.c. 1493, data Exodului, cu 40 de ani mai devreme [6].

[1](1 Regi 10:26,28)
[2](1 Regi 11:1)
[3](Deuteronomul 17:16)
[4](Deuteronomul 7:3,4)
[5](1 Regi 12:16-18)
[6](Joseph and On (a.k.a. On, a.k.a. Poseidon) (2010), by Ward Green)

115 Data lui Solomon, care a fost legată (de către Domnii Regilor din Scriptură) la distrugerea Ierusalimului în Î.e.C. 587 (o dată indicată în Biblie ca fiind anul 18 al lui Nebucadnețar), conform 1 Regi 6: 1 este legată de data Exodului. Astfel, Î.E.c. 1493 (Exodul) este conectat la Î.E.c. 1017 (anul 1 din Solomon,) care este conectat la rândul său la Î.E.c. 587 (Distrugerea Ierusalimului.) Înainte de Exodul, indicarea lui Exodul 12: 40,41 este că Israelul a început să „locuiască“ în Egipt cu 430 de ani mai devreme (Ex 12:41, „chiar în ultima zi“). Ziua plecării lui Israel în Exodul poate fi văzută direct din Numerele 33: 3, unde citim cum: [1]

> Au plecat din Ramses în luna întâi, în a 15-a zi a lunii. Chiar în ziua de după Paște, israeliții au ieșit plini de încredere sub privirile tuturor egiptenilor. (Numerele 33:3, Traducerea lumii noi (2019, 2020), Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania)[1]

[1](Numerele 33:3, Traducerea lumii noi (2019, 2020), Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania)

Above: Lot and his Daughters, Museo Thyssen-Bornemisza, Madrid (c. 1621 painting by Orazio Gentileschi, Oil on canvas)

116 În Egipt la Heliopolis, care este aproape de locul în care Israelul a reședința la momentul Exodului, prima zi de vizibilitate lunară (se crede cu fermitate că este prima zi a lunii evreiești, de asemenea), poate fi calculată folosind metode moderne. Are loc în mod obișnuit între o zi și la două zile după Luna Nouă. Prima vizibilitate (conform doamnei Gautschy) se constată că este 19 aprilie în Î.E.c. 1493. [1] Panoul nostru de acces Le-Ap (Lunar Ephemeris Access Panel) oferă o conjuncție lunară (adică Luna Nouă) ca fiind la începutul anului 18 aprilie. [2] Aceste lucruri sunt ajustate pentru localitatea Egiptului în acest caz, dar vă rugăm să rețineți că vizibilitatea lunară este, în general, nu foarte sensibilă la est / vest (sau longitudine), cu excepția oricărei ajustări ale fusului de timp care este necesară. [2] Ajustat pentru Heliopolis, Le-AP 15.3.7.1 dă 00:40:37 pentru o conjuncție devreme de dimineață pentru 18 aprilie Î.E.c. 1493. [3] Aceasta se numește Ziua Lunară 1 în calendarul egiptean, așa cum este definit de Richard Parker, în timp ce calendarul evreiesc folosește prima vizibilitate, după cum sa menționat deja, iar pentru luna particulară în discuție este 19 aprilie Ziua 1. Se întâmplă ca această zi să fie vineri, 19 aprilie, Julian.

[1](http://www.gautschy.ch/~rita/archast/mond/)
[2](Desigur, prima vizibilitate depinde de condițiile atmosferice precum norii, opacitatea, etc ... în special, Vernal Equinox este 03 aprilie în Î.E.C. 1493.)
[3](http://willofjehovah.com/main.htm, Le-Ap v. 15.3.7.1, Oct 12, 2020)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

117 Putem repeta acest calcul în plus și găsim același rezultat, că pentru Nisan 15 de Î.e.C. 1493, Israelul a plecat în aceeași zi, pe care o calculam ca vineri. Acum, când Iosif stătea în fața lui Faraon cu 430 de ani înainte de această dată, avea vârsta de 30 de ani (Geneza 41:46) și era un sclav adus din închisoare (casa șefului Gărzii), astfel nu avea oficial cetățenie. Când Faraon a numit-o pe Iosif conducătorul Egiptului, al doilea numai la Faraon, Iosif a început să locuiască oficial în Egipt. La vârsta de 30 de ani, atunci putem fi absolut siguri că Iosif a fost considerat cetățean, care trăia în Egipt. În capitolul 8 al articolului Crucible, graficul intitulat „Slave Prices In Ancient Times“ arată un sclav al Zilei lui Iosif, la 20 de shekels, pare să se potrivească Î.E.c. 1936. [1] Anul în care sa născut Iosif, vedem a fost determinat în articolul Joseph să fie târziu în Î.e.C. 1954, cu moartea sa în Î.e.C. 1843, în Domnia lui Faraon Moeris. Acest lucru este deosebit de important, deoarece Bahr Yusef (Canalul lui Iosif) a fost construit pentru a furniza apă de la Lacul Moeris de la râul Nilului doar de data aceasta (Amenemhet III). Detaliile timpului lui Iosif în Geneza par a fi, prin urmare, o potrivire foarte bună a perioadei din Regatul Mijlociu din Egipt.

[1](Geneza 37:28)

Above: Egyptian Pharaoh Senusret I Osiride Pillar, 12th Dynasty Egypt (c. Î.E.c. 1950)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[118] Cu Î.E.c. 1923 Anul pe care Iosiful a devenit al doilea conducător asupra întregului Egipt, acest lucru precede Exodul cu 430 de ani exact și Equinoxul Vernal din 07 aprilie Julian în Î.E.c. 1923 se pare că Nisan 15 este Fri 16 mai, cu prima vizibilitate potrivit lui Gautschy venind la 02 mai. Aceasta înseamnă că vineri Nisan 15 apare de două ori pe date separate cu 430 de ani, așa cum implică Exodul 12:41. Iosif fiind de 30 de ani în Î.E.c. 1923, apoi computăm înapoi folosind generațiile patriarhale ale Bibliei pentru a ajunge la Avraam născut în Î.E.c. 2206, și Noe Î.E.c. 3882. Cronologia vieții lui Avraam este legată de datele derivate din Cartea lui Jasher pentru Chedorlaomer (din Geneza 14), care cucerește Elamul în anul 6 și, prin urmare, pare să fie identificabil ca Gudea istorică, care este înregistrat în al șaselea an ca cuceritor al lui Anshan (în Elam), care din datele lui Avraam din BG este doar Î.E.c. 2141. Acesta este începutul Asiriei și îl identifică pe Ninus atât ca Chedorlaomer, cât și Gudea - toate una și aceeași. Cei 1360 de ani de împărați asiriani de la diodorus Siculus de la Î.e.C. 2141 capăt în Î.e.c. 781, în BG sfârșitul Domniei lui Arbaces (Eriba-Marduk) care a învins pe Asher-Dan III (Sardanapalus) în Î.e.C. 809 așa cum se vede în Crucible. Data 2141 Î.E.c. a fost derivată independent înainte de descoperirea modului în care se aliniază cronologia lui Avraam.

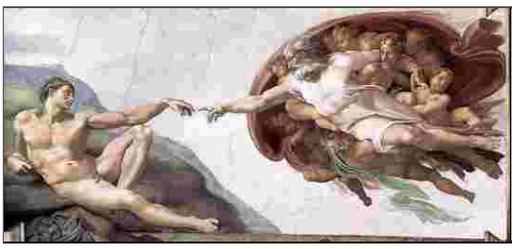

Above: Creation of Adam, Cappella Sistina, Vatican (1510 painting by Michelangelo Buonarroti, Fresco, ceiling)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

119a Cartea Jasher arată că Avraam avea 65 de ani când Chedorlaomer a cucerit Elam, ceea ce face ca data acelei cuceriri Î.E.c. 2141 și data Geneza 14: 4 Î.E.c. 2146, (de la Jasher) când Avraam avea 60 de ani. [1] Rebeliunea lui Chedorlaomer împotriva lui Amraphel Regele Shinarului după evenimentele din Geneza 14 chiar în anul vieții lui Avraam, care coincide cu începerea Împărăției Asiriei, combinată cu personajul lui Gudea, care cucerește și Elamul în „a 6-lea an“, și caracterul puternic, care identifică atât ca „Ninus“, (fondatorul Imperiului Assyrian) este greu de ignorat. [2] Sir Walter Ralegh pare să spună că Chedorlaomer era Ninus. [3]

119b Din Geneza 14, Chedorlaomer a fost cel care, împreună cu Amraphel și alți doi Regi, a fost victorios într-o bătălie împotriva altor cinci Regi, așa că, pentru a considera acest lucru ca Anul 1, pare cât de potrivit pentru Chedorlaomer, care s-a răzvrătit împotriva Domnului său Amraphel doar cinci ani mai târziu și a luat Elam. Coincidența pe care Gudea a luat-o pe Elam în propriul său an 6 pare prea mare pentru a trece la vedere, având în vedere faptul că ambele sunt datate în același timp, de asemenea că „Nanna“ a fost o Lună Dumnezeu (păcat) venerată de Gudea, soția lui Gudea a fost „Ninalla“, fiul său a fost „Ur-Ningirsu“, „Nin“ a fost un cuvânt pentru „doamna“, „doamne,“ „Fiul întâi născut“, și că Ninus fondatorul Asiriei a fost „fiul“ lui Belus (Belus a domnit 55 de ani și este identificat ca un Rege Akkadian, Sargon I, care a răsturnat arabii să devină fondator al

dinastiei Akkad), care („Ninus“) a cucerit Akkadienii Pentru a stabili Dinastia assyriană. [4-6] Dl Russell scrie: „Se știe că experții antice erau aproape unanimi în opinia lor“ că Avraam era contemporan al „fiului“ lui Belus. [7,8] Astfel, Chedorlaomer ca slujitor al lui Amraphel pare să-i însemne că Gudea era „Prințul“ lui Shar-Kali-Sharri, ultimul Rege (numit Nimrod) al dinastiei din Akkad. [9-11]

11[9c] Identitatea lui Sargon i cu Belus este, de asemenea, în concordanță cu comentariul domnului Jackson că Belus a fost urmat de patru dintre descendenții săi înainte ca Ninusul „fiul“ să fi luat putere. [6] Aceste înregistrări demonstrează că Avraam a trăit în vremurile împărați lor Akkadiană Naram-Sin și Shar-Kali-Sharri, precum și de succesorul lor Ninus sau Gudea (Chedorlaomer). Timpul Sargon I este determinat independent folosind anii 1903 de înregistrări astronomice obținute de slujitorul lui Alexandru cel Mare la Babilon, în Î.E.c. 330, obținându-se astfel anul Î.E.c. 2233 (1903 + 330 = 2233) ca dată de începere a acestor înregistrări astronomice importante, un an corespunzând îndeaproape Domniei lui Sargon I. [12] Chiar și cu Sargon I Anul 1 datate ca Î.E.c. 2282-2281 (cu gama de date folosite de noi în articole anterioare pentru Anul 1 Sargon fiind Î.E.c. 2302-2268), anii lui de Domnii, chiar dacă numai 50 pune ultimul său în Î.E.c. 2231, sau 2 ani după Î.E.c. 2233 The Observations of Bel.[9-15]

11[9d] Nu poate fi subliniat prea mult cât de bine se aliniază cronologia lui Avraam cu ceea ce se știe despre împărații seculari ai Akkad (de asemenea, cu întâlniri de meteorite). [16,12] Aceasta confirmă întâlnirea noastră de Iosif ca Î.E.c. 1923, Egiptul. Dar chiar și mai mult decât atât, oferă o dată de plecare pentru calculul înapoi la Potopul lui Noe. Folosind generațiile Patriarhale Septuagint, Noe sa născut în Î.E.c. 3882 În timp ce Potopul a fost Î.E.c. 3282. Data lui Noe este confirmată de cronologia de Epoca Bronzului, de prelucrarea timpurie a metalelor după Potop. Din Potop, generațiile de Septuagint sunt din nou utilizate pentru a calcula datele la crearea lui Adam. [17-20] Crearea lui Adam, sau anul 1, Î.E.c. 5550 = 7 1/7 x 777. Aici sunt 72 x 77 de ani de la Adam la nașterea lui Isus.

[1](The Ark Of Urartu (2010), capitolul 9 paragraf 3, by Rolf Ward Green and A. R. Rutledge)
[2](The History of the World: In Five Books, to which is added Sir Walter Ralegh's Voyages of Discovery to Guiana (1820), in six volumes, Vol. I, Book II, p. 214-5, by Sir Walter Ralegh)
[3](The Ark Of Urartu (2010), capitolul 9 paragraf 5, by Rolf Ward Green and A. R. Rutledge)
[4](Ibid., capitolul 9 paragrafe 6 and 10)
[5](În ebraică, numele „nin“ pare să aibă sensul „posterității, descendenților, strănunului“, precum și „har“ din acest lucru pare probabil că „nin“ este originea englezei Numele „Anne“ și numele ebraic „Hannah“, care înseamnă „Grace“)
[6](Chronological Antiquities (1752), vol. I, p. 238, by John Jackson)
[7](The Ark Of Urartu (2010), capitolul 9 paragraf 6, by Rolf Ward Green and A. R. Rutledge)
[8](A Connection of Sacred and Profane History (1865), Vol. I, p. 357, by Michael Russell)
[9](Book of Jasher 13:13)
[10](Preservation (2019), capitolul 6 paragraf 11, by Ward Green)
[11](Wild Road Ahead To History (2016), capitolul 5 paragrafe 2 and 3, by Ward Green)
[12](The Ark Of Urartu (2010), capitolul 3 paragraf 10, by Rolf Ward Green and A. R. Rutledge)
[13](Ibid., capitolul 9 paragraf 2)
[14](Ibid., capitolul 3 paragraf 10)
[15](Wild Road Ahead To History (2016), capitolul 5 paragraf 9, by Ward Green)
[16](The current paragraf 11:9a-c, above)
[17](Joseph (2009), by Rolf Ward Green, "Adam breathes")
[18](Moses Part 1 (2010), by Rolf Ward Green and A. R. Rutledge:
"(Arpachshad, the father of Cainan, is born 2 years after The Deluge, say, 3280 BCE)"
„(Arpachshad, tatăl lui Cainan, se naște la 2 ani de la Deluge, spun, 3280 Î.E.c.):
Nașterea lui Arpacșad (Arphaxad) la nașterea lui Iosif:
3280-135-130-130-134-130-132-130-79-70-100-60-91-6 Î.E.c. = 1953 Î.E.c.

[Arpacșad b. 3280, Cainan, Șelah, Eber, Peleg, Reu, Serug, Nahor, Terah, Avraam (Abraham), Isaac , Iacob (Israel), Iosif, 6 ani suplimentari]
Joseph (1954-1843) 30 de ani în 1923 Î.E.c.
`Aceşti sunt de acord suficient'.“)

[19](A Dissertation on Sacred Chronology (1856), by Nathan Rouse, p.8:
"De la Adam la inundații, septuaginta:
2262 ani "
"From Adam to the Flood, Septuagint:
2262 years")

[20](11-12 generații Adam la Arpacșad, cu o alocație de șase luni sau jumătate adăugată pentru fiecare dintre ele oferă 6 ani suplimentari pentru a adăuga la domnul Rouse 2262, astfel: 2262 + 6 = 2268 ani, Adam la Potop
11-12 generations Adam to Arpachshad, with six months allowance or half a year added for each of them gives 6 additional years to add to Mr. Rouse's 2262, thus: 2262 + 6 = 2268 years, Adam to the Deluge)

Above: Construction of the Tower of Babel, Villa Cornaro, Piombino Dese, Italy (1717-1718 painting by Mattia Bortoloni, Fresco)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[11][10a] Atunci când nu ne putem îmbunătăți pe Vechiul Regat Egiptean Î.E.c. 2686 ca data de începere, putem calcula anul 1 de Thoth, cu el domnind 27 de ani, ca 2686 + 27 = Î.E.c. 2713, iar în Eusebius Menes a condus timp de 60 de ani, care dă anul 1 pentru Menes ca 2713 + 60 = Î.E.c. 2773, care este un număr apropiat de ceea ce am găsit a fost începutul Ciclului Sothic. Motivul pentru că putem crede că Vechiul Regat a început în Î.E.c. 2686 este în continuare consolidată de cei 2365 de ani de Cronica Veche, dar care nu încep din anul 1 din Mestraim, care a fost un Rege pre-egiptean Nimrod în Shinar, dar de la anul 1 al Thoth în Î.E.c. 2713, care dă 2713 - 2365 = Î.E.c. 348 în Domnia lui Nectanebo, care este cu aproximativ 15 ani înainte ca Alexandru să domnească Egiptul, așa cum se spune în Cronica Veche în acord excelent. Apropo, Alexander a condus Egiptul de la aproape Î.E.c. 332.

[11][10b] De la Thoth Anul 1, care este într-adevăr începutul Egiptului, putem calcula Anul 1 Sargon, prin utilizarea celor 443 de ani „de generații de Cronica Veche ale Ciclului Sothic“ și scăzând acest număr din Anul 1 al Thoth, apoi adăugând 12 ani (Potrivit dlui Jackson la pagina 327) pentru a da 2713 - 443 + 12 = Î.E.c. 2282 Anul 1 al Sargon I. Astfel face Anul 1 Î.E.c. 2713 sunt de acord și cu Akkad. Kitab Al-Magall spune că Nimrod a murit după 69 de ani, care de la moartea lui Shem în Î.E.c. 2780, în BG, ar fi o moarte în Î.E.c. 2711, acordul aproximativ cu anul 1 Î.E.c. 2713 pentru Thoth, și nici un număr nu diferă prea mult de la Î.E.c. 2716 data utilizată de noi înainte. [1] Există soluții diferite probabile pentru această perioadă de timp, atât de devreme în Regatele Shinar și Egipt. [2] Dacă păstrăm Dispersia la Turnul Babel la Î.E.c. 2745, există 2745 - 2686 = 59 de ani, exact numărul de ani prezenți în Eratosthenes pentru Athothes al doilea Rege al „Thebes [Teba]“, Egipt (1 Menes, 62 de ani). [3,4]

[1](Moartea lui Shem este obținută folosind numerele patriarhale Septuagint înapoi de la Avraam.)
[2](Wild Road Ahead To History (2016), capitolul 8 paragraf 12, by Ward Green)
[3](Manetho, with an English translation (1940), Appendix II, p. 215, by W. G. Waddell)
[4](Wild Road Ahead To History (2016), capitolul 9 paragraf 1, by Ward Green)

Above: Djoser, Third Dynasty Egypt (c. 2686 Old Kingdom, limestone)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

11[11] Timpul înainte de Potop a fost un timp de avansare tehnologică mai mare decât am putea îndrăzni să ne imaginăm, ceea ce explică modul în care Noe ar putea construi Arca și să folosească aliaje metalice pentru nituri care merg mult dincolo de tehnologie recreată imediat după Potop. Motivul dispariției acestei tehnologii este în mod clar mai mult de făcut cu mineritul necesar pentru a obține, iar plantele de rafinare necesare procesării, mineralelor. Noe și fiii lui au găsit o cale de a procesa bronzul, care este posibil la o temperatură mult mai scăzută decât pentru fier. Cherestea folosită pentru a construi Arca era lemnul cultivat înainte ca ploaia să fie căzută pe Pământ și înainte de schimbări în temperaturile sezoniere făcute inele de copaci pe măsură ce vedem astăzi. Designul Arca a inclus o „piscină de lună“ pentru a minimiza tensiunile cauzate de valuri care acționează asupra părților centrale ale corpului, care ar putea ridica nava și o sparge în jumătate fără un loc pentru a accepta valurile în condiții de siguranță. Bărbații din cele mai vechi timpuri nu au fost primitive, dar au tehnologie foarte avansată care a fost pierdută când majoritatea au murit. Numai Noe și fiii lui și soțiile lor, opt oameni credincioși, au supraviețuit pentru a stabili Satul de opt. În apropiere se află pietre de ancorare s-au tăiat înainte de aterizarea lui Arca lângă vârfurile gemene de Mashu din apropiere. [1]

[1](Paisprezece pietre de ancorare au fost găsite între Kazan şi Naxuan, care sunt locul în care Noe a început să taie pietrele de ancorare libere şi locul în care au venit să locuiască, lângă locul în care arca a aterizat.)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

[11][12] Dacă Potopul nu a venit atunci când a făcut-o, și în Î.E.c. 3282, data lui Adam și a lui Noe nu ar fi venit la un moment dat care să permită sosirea lui Mesia în mileniul 6, după crearea lui Adam în Î.E.c. 5550. Aceasta este Binecuvântat Cronologie, laudă pe Iehova! Funcționează că există 2268 de ani de la Adam până la Potop, apoi o perioadă identică după aceea de 2268 de ani până când Templul Regelui Solomon în Î.E.c. 1014. Numărul 2268 este egal cu 36 x 63 sau 6,3 x 360, numărul de radiani (aproximativ 6,3) într-un cerc înmulțit cu numărul de grade (360) într-un cerc și luând numărul 6.3 împărțit la 2 x pi dă un număr care la ridicat la puterea de 360 oferă o valoare pentru fi. „Fi“ este „raportul de aur“, numărul invers al cărui este egal cu unul mai puțin decât el însuși; Aproximativ phi = 1.6180340. Valoarea fi obținută utilizând metoda alternativă descrisă mai sus este (6.3 / (2 x pi) ^ 360 = 1.6172499. Aceasta diferă cu 16 părți pe milion din valoarea fi observată în raportul mare de înălțime a piramidei: [1]

> Ei cântau cântarea lui Moise, sclavul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului: „Mari și minunate sunt lucrările tale, Iehova Dumnezeu, Cel Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile tale, Rege al eternității!
> (Revelația 15:3, Traducerea lumii noi (2019, 2020), Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania)[1]

[1](Revelația 15:3, Traducerea lumii noi (2019, 2020), Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania)

end of Capitolul 11: Istoria în totalul anilor reformați

Above: The Holy Night (The Nativity), Gemäldegalerie, Dresden (1650s painting by Carlo Maratti, Oil on canvas, 99 x 75 cm)

Capitolul 12: Având în vedere esenieni

Above: Holy Family, Statens Museum for Kunst, Copenhagen (1618-1620 painting by Giulo Cesare Procaccini, Oil on panel, 145 x 93 cm)

Cine poate să-și vadă greșelile? Declară-mă nevinovat de păcatele de care nu sunt conștient!
(Psalmii 19:12/Rus 18:13, Traducerea lumii noi (2019, 2020))

Кто усмотрит погрешности свои? От тайных моих очистименя.
(Псалтирь 18:13, Синодальный перевод, Russian Synodal Translation (1876))

121 O examinare aprofundată a conturilor Evangheliei duce la o situație aparent contradictorie cu privire la evenimentele din săptămâna importantă a răstignirii lui Isus. Nici o persoană înțeleaptă nu ar încerca să folosească singure Biblia pentru a determina dating-ul cronologic, ici Iehova nu a intenționat Cuvântul Său pentru a da date de calendar exacte, așa cum se vede de Geneza 1:14. Cu toate acestea, o persoană deschisă și credincioasă este justificată în mod corect în așteptarea ca un cont inspirat de Dumnezeu Iehova, cel Atotputernicul, va fi de acord întotdeauna cu astronomia. Dacă nu, astronomia ar intra în discuție, mai degrabă decât cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, care este mai fiabil. Noi, oamenii avem mintea lui Hristos și nu mintea lui Dumnezeu. [1] Adevărul că nu trebuie să ignorăm este că profeția nu are nici o putere, dacă nu este confirmată de realitatea obiectivă, iar astronomia este una dintre primele realități obiective [2]. Acest lucru nu înseamnă că profeția depinde de cronologie pentru validare, deși în mod clar implică interesele umane care au avut logic o corespondență seculară. Este posibilă în credință ca profeția să se împlinească chiar și atunci când cronologia este una diferită și un număr de ani au fost menționați în mod special în această profeție, pentru toate lucrurile sunt posibile cu Domnul și el o formează. [3-7] Fără o realitate obiectivă nu poate fi o profeție. [8-10] Când profeția este inspirată, dovezile ar trebui să o confirme independent, ceea ce înseamnă dovezi. [11,12]

[1](1 Corinteni 2:16)
[2](Geneza 1:1,14,15)
[3](Matei 19:26)
[4](Marcu 10:27)
[5](2 Petru 1:21)
[6](2 Regi 19:25)
[7](Isaia 37:26)
[8](Isaia 55:11)
[9](Iosua 23:14)
[10](Isaia 45:23)
[11](Ezechiel 33:33)
[12](Galateni 3:10)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

122a Oricine menționează un anumit an în istorie care nu a studiat că cronologia nu poate fi luată în serios. Nebucadnețar Anul 1 este Î.E.c. 604, o realitate incontestabila. Cei 70 de ani proorociți să se împlinească la Babilon au avut de-a face cu dominația mondială a Babilonului începută în Î.E.c. 608, și a anunțat așa cum este îndeplinit în Anul 1 Î.E.c. 538 din Cyrus. [1-3] Aceste date sunt, desigur, legate de datele Regelui Solomon și datele lui Isus, pe măsură ce citim deja, de mai sus. Acum, nu numai că scripturile sunt de acord cu istoria, dar sunt, de asemenea, în acord cu cultura și obiceiul sau cel puțin un credincios este justificat în așteptarea ca realitățile culturale să se manifeste într-un cont onestental. Scriitorii conturilor Evangheliei trebuie să fi cunoscut foarte bine obiceiurile evreiești, fariseii diferă de la saduchei, și amândoi din esenieni. Aceste secte au avut, așa cum credem noi, vehement dezacorduri unul cu altul și Isus a argumentat cu primele două. Pentru a fi clar, nu există nimic în cărțile Evangheliei despre esenieni în orice mod explicit pe care putem comenta. Asta înseamnă că Isus a fost unul dintre esenienii, sau că Isus a împărtășit unele dintre credințele Sale cu ei? S-ar putea să ne întrebăm.

122b Cu riscul de a fi acuzat de neglijență, ar trebui să ignorăm acum orice diferențe între aceste secte care nu luminează subiectul nostru, care este Răstignirea. Mai precis, suntem interesați de pasiunea lui Hristos, legată de Săptămâna de Răstignire. Prin aceasta, nu presupunem că Pasiunea este o săptămână completă în lungime, dar că săptămâna în care a avut loc această perioadă ar putea fi unic determinabilă. Suntem interesați de acest lucru, deoarece, dacă în această săptămână este, de fapt, unic determinabil, atunci putem identifica cu bucurie în mod exact anul răstignirii! După ce am considerat-o deja în lungime, știu deja ce cred că este răspunsul și caut doar să anunț „cuvintele încântătoare și corecte ale adevărului“. [4] Așa cum căutăm sfatul cronologilor atunci când fac o cronologie din Istoria seculară, una caută în mod corespunzător o perspectivă evreiască pentru a descifra sectele iudaismului sau, mai ales, „Paștele“ pentru sectele evreiești.

[1](Ieremia 25:1-13; 27:1-8; 29:1-13)
[2](2 Cronici 36:21,22)
[3](Ezra 1:1-4)
[4](Eclesiastul 12:10)

Above: Christ at the Sea of Galilee
(Painting by Jacopo Tintoretto)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

123a Un studiu amplu al literaturii online mi-a dat o multitudine de opinii diferite pe această

temă, de la care am avut de a desena foarte selectiv rezultatele. [1-3] Faptul emergent care a fost extras din foarte puține surse este că fiecare dintre ele aceste secte au ținut Paștele în mod diferit. Când rezultatul este văzut că confirmă datele noastre anterioare (vezi mai sus), aceste câteva surse pot fi considerate ca fiind adevărate. Cel mai important, scripturile sunt ținute ca inspirate. [4] Putem face față multor provocări în înțelegerea acestui fapt, dar simplitatea explicației ar putea fi convingătoare. În 30 E.c., Equinoxul Vernal din propria noastră aplicație Le-Ap a scăzut pe 23 martie (calendar iulian), la 5 ore după miezul nopții, în timp ce vedem de la Solex 12.0 un rezultat în termen de 30 de minute după miezul nopții, Mar 23, de Johnson 03:28 Mar 23 de la Equation of Time (site-ul web). Equinoxul mediu Vernal de Solex 12.0, în 25-36 E.c., cu toate acestea, este de aproximativ 17 minute după miezul nopții din 23 martie. Aceste numere sunt date pentru ora locală (la Ierusalim). Nu ne așteptăm ca acest calcul să fie foarte precis, astfel încât data de 22 martie ar fi la fel de probabilă. [5]

12[3b] De asemenea, nu știm dacă luna lui Nisan a început atunci când echinocți coincis cu conjuncție lunară, cu prima vizibilitate sau care au fost regulile în ceea ce privește această decizie. A fost ceva unic despre anul 30, E.c., care a fost că conjuncția lunară din 22 martie era aproape de Equinox. Lunar prima vizibilitate pentru 30 E.c. (de la Gautschy) a fost 24 martie, două zile după conjuncție și pare să garanteze că luna lui Nisan a început în martie, pentru acest an. Poate apărea că un caz de limită ca acest lucru poate să nu ne ofere nici o dovadă care să poată menține greutatea persuasivă. Cu toate acestea, Iehova știe toate lucrurile, iar cuvântul său sacru este ceea ce va determina dacă un argument este corect. Avem suficientă încredere în 30 E.c. pentru a continua acum. Cred că aceste lucruri

vor deveni mai clare mai târziu.

[1](Proverbe 15:22)
[2](Proverbe 11:14)
[3](Proverbe 24:6)
[4](2 Timotei 3:16)
[5](NASA dă echinocxul Vernal pentru toți anii 25 E.c. la 36 E.c. ca 20 martie. Echinoxul Vernal nu este un lucru ușor de calculat, deoarece timpul și, prin urmare, data depinde de încetinirea rotației Pământului, care nu este cunoscută cu precizie. Se crede suficient de precis bazat pe rapoartele Eclipse cu privire la timpul zilei acestor evenimente care sunt răspândite de-a lungul multor secole și nu s-ar alinia dacă Delta T nu au fost corecte (Delta T este estimarea încetinirii).
NASA gives the vernal equinox for all of the years 25 E.c. to 36 E.c. as Mar 20. The vernal equinox is not an easy thing to calculate, because the time and thus the date depends upon the slowing of the Earth's rotation, which is not precisely known. It is believed accurate enough based on the eclipse reports with regard to time of day of these events which are spread over many centuries, and would not align unless Delta T were correct (Delta T is the estimate of the slowing).)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

124 Cu Nisan 01 ca 24 martie la 30 E.c., Mar 31 a fost Nisan 08, iar Nisan 13 a fost de cinci zile mai târziu, miercuri, 05 aprilie. Pentru legea mozaică și saducheii, Paștele seara a început la sfârșitul lui Nisan 13 și Paștele Sabatul a fost Nisan 14, care în 30 E.c. A fost joi, 06 aprilie, vedem. Fariseii au început Paștele o zi mai târziu de 05 aprilie, deoarece au început-o la începutul lui (vineri) Nisan 15. Pentru evrei, apusul soarelui a fost începutul zilei următoare. Acum, fariseii au crezut că ar fi trebuit să fie foarte precis, căci au folosit momentul apusului de soare total, iar saducheii au folosit întunericul total sau amurgul ca punct final pentru ziua, ceea ce a dus la diferența de o zi a conceptului „între cele două seri“, după cum urmează: Din moment ce farisei au văzut sfârșitul zilei (cunoscută și ca „a doua seară“) ca momentul exact când soarele a dispărut complet și „prima seară“ ca fiind timpul când soarele În primul rând a atins orizontul, înțelesul „între cele două serate“ a fost sfârșitul zilei. Pe de altă parte, deoarece saducheii s-au bazat mai mult pe Scriptură, au văzut „prima seară“ ca apus de soare și, de asemenea, la sfârșitul zilei și „a doua seară“ ca și amurgul (care a fost deja parte a zilei următoare), „între cele două serate“ la saducees a fost începutul unei zile. Deci, „Nisan 14 dintre cele două serate“ a venit la sfârșitul lui Nisan 14 pentru fariseii și a venit la începutul lui Nisan 14 pentru saducees, astfel a existat o diferență de o zi. Paștele a fost o zi sfântă a ambelor secte, cât și Paștelui a avut loc Nisan 14 sau Nisan 15 în funcție de sectă.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

125 Au existat astfel două zile de paste consecutive pentru evreii care au prezidat templul de la Ierusalim, și au fost Paștele joi 06 aprilie și vineri 07 aprilie (în 30 E.c.). Paștele a fost o zi sfântă a evreilor și a fost evaluată de ei ca o zi de festival sau o zi specială, „Sabat“. O altă zi specială a fost „snopul ofrandei“ dată în ziua „Ziua după Sabat“, Leviticul 23:11. Aici pune o altă diferență de interpretări între fariseii și saducees, pentru fariseii au văzut „ziua după Sabat“ ca „ziua după Paște“, indiferent de ziua săptămânii pe care a căzut, în timp ce la saducheii „ziua după Sabat“ a însemnat „ziua după Sabatul săptămânal“ sau duminica după Paștele. Potrivit saducheilor, atunci, „snopul ofrandă“ nu sa putut întâmpla într-o sâmbătă, în timp ce fariseii ar fi făcut un spectacol impresionant,

într-un an când Paștele au căzut pentru ei vineri, oferind „snopul“ în ziua următoare, sau sâmbătă. Biblia menționează că în ziua de după răstignire, pe care a murit Isus, a fost „un mare Sabat“, pe care unii comentatori le interpretează într-un fel și alții într-un alt mod (ca Paște, urmat de un Sabat săptămânal, sau pe amândoi care se încadrează în aceeași zi), dar în 30 E.c. Joi, 06 aprilie a fost Paștele saducheilor (dacă avem Nisan 01 corect), atunci a doua zi a venit vineri 07 aprilie sau Paștele Fariseilor, și al treilea a venit sâmbătă 08 aprilie Sabatul săptămânal al ambelor secte, astfel încât În 30 E.c. au fost aparent trei „Sabate“ consecutive.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Above: Virgin of Humility, Fondazione Magnani Rocca, Mamiano di Traversetolo (1435-1440 painting by Pietro Di Giovanni D'Ambrogio, Tempera on panel)

126a În dimineața zilei de duminică după învierea lui Isus, ucenicii l-au găsit pe Isus înviat (lângă mormânt) [1-4] Sabatul menționat la Matei 28: 1 este ziua înainte de „prima zi a săptămânii“ (duminică), așa cum se specifică. Această duminică este singura zi a săptămânii oferite în conturile Evangheliei din întreaga săptămână a răstignirii. Dacă privim în anul corect în 30 E.c., nu ar trebui să vedem nici o contradicție în niciunul dintre faptele cunoscute [5]. Un astfel de fapt este că Ioan 19:14 plasează ziua răstignirii în ziua pregătirii Paștelui, aparent în contradicție cu Isus, mâncând Paștele în noaptea trecută cu cei 12 apostoli ai săi, și acest lucru nu depinde de anul acesta a avut loc, dar este scriptural. O explicație pe care am văzut-o mai sus, prin faptul că pasiunile din diferite secte au fost sărbătorite în zile diferite. [6-11] Marcu pune crucificarea ca fiind o zi înainte de „Sabat“, totuși, așa cum am văzut deja mai sus, Paștele este un „Sabat“. [12]

126b Vedem că ucenicii lui Isus au sărbătorit doar Paștele anterioare de la Luca 23: 54-56, pentru că au reușit să pregătească mirodenii în acea zi a răstignirii. [13] Dar dacă Isus a sărbătorit cu adevărat Paștele în acea noapte înainte de răstignire, atunci ziua răstignirii sale, fiind aceeași zi, a fost ziua Paștelui, ca seara unei zile evreiești este începutul următorului. Deci, ucenicii Săi nu s-ar fi pregătit condimente. Aceasta este o problemă evidentă serioasă, deoarece evenimentul de Paștei interzice această lucrare de pregătire a

condimentelor și a ucenicilor pregătiți condimente, ceea ce implică faptul că Isus nu a mâncat Paștele cu o noapte înainte, și totuși el a făcut-o. Ioan 19:31 ne arată că a doua zi după ce răstignirea nu era doar un Sabat săptămânal (și Ioan 19:14, 42).

[1](Matei 28:1)
[2](Marcu 16:2,9)
[3](Luca 24:1)
[4](Ioan 20:1)
[5](Amos 5:15)
[6](Ioan 19:14)
[7](Ioan 18:28)
[8](Luca 22:15)
[9](Marcu 14:14,18)
[10](Matei 26:17,20)
[11](cf. Ioan 13:1,2)
[12](Marcu 15:42)
[13](Multe forme de muncă au fost interzise în Sabat zile și zile de festival ca Paștele, care a fost numit un Sabat înalt sau un mare Sabat.)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

127a De fapt, Ioan 19:14 arată că a fost ziua Paștelui în ziua după răstignire și evreii se pregăteau. Dacă ziua după răstignire a fost Paștele fariseilor, atunci ar fi Nisan 15, rezultând în ziua răstignirii fiind Nisan 14, care în 30 E.c. este o joi și a fost Paștele a saducheilor. Mulți oameni iau joi Nisan 14 ca răstignire. Problema este că Isus a sărbătorit Paștele cu ucenicii Săi chiar noaptea înainte de răstignirea sa, astfel încât, în această privință, ucenicii au fost lăsați să lucreze Nisan 15, ceea ce nu este de acord cu Luca 23: 54-56 - așa că nu reușește.

127b A doua zi după ce răstignirea trebuia să fie ceva Paște. [1] În cazul în care a fost ziua după răstigire a fost Paștele de saduchee, care în 30 E.c. a fost joi, atunci ar însemna că răstignirea în sine era Nisan 13, miercuri, iar masa de seară a Domnului ar fi început apoi după sfârșitul zilei de marți, Nisan 12. Ucenicii lui Isus ar sărbători Paștele în joi, După răstignirea miercurilor pe Nisan 13. Pentru sadducees, Paștele a fost joi, Nisan 14, care ar fi atunci Paștele pentru ucenicii lui Isus. Spice ar fi pregătit miercuri în acest caz. Masa de seară a Domnului ar fi avut loc, în calendarul Julian, marți seara, care a fost 04 aprilie. Acest lucru ar putea funcționa, dar necesită o mică explicație.

[1](Ioan 19:14)

Above: Madonna and Child, Gemäldegalerie, Dresden, Germany (c. 1670 painting by Bartolomo Esteban Murillo, Oil on canvas, 166 x 115 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

128a O modalitate logică de a determina ziua răstignirii este de a calcula înapoi de duminică, Nisan 17 (09 aprilie). Numărul de zile pe care Isus a petrecut în mormânt este adesea prezentat ca unul și o jumătate, două și jumătate, sau nu atât de des, de trei zile și trei nopți, ceea ce a fost ceea ce a fost profețit de Iona și, de asemenea, Isus. 1,2] Cu trei zile mai devreme decât dimineața duminică vine joi, sau miercuri după-amiază, ceea ce permite trei zile întregi (joi - sâmbătă incluzive) moarte la înviere. Deci, crucificarea miercurilor se potrivește bine profețiilor.

128b Încurajarea de a fi câștigată din împlinirea profețiilor despre momentul în care Isus petrecut în mormânt poate crește credința noastră în crucificarea ideală de miercuri. Acest lucru poate fi consolidat de cunoașterea noastră că Evangheliile nu dau în mod explicit ziua lunii în acea săptămână. Cu toate acestea, unele întrebări pot fi ridicate în mod justificat atunci când interpretează semnificația unei crucidificări pe Nisan 13. Pentru că, dacă Isus nu și-a oferit sacrificiul său pe Nisan 14 sau în seara Paștele, cum servește scopului înlocuirii sacrificiului Paștelui redat pentru păcate ? Înainte de a ne strădui să răspundem la această întrebare, putem fi luminați luând în considerare câteva puncte de vedere de susținere.

[1](Iona 1:17)
[2](Matei 12:40)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

129a Este cu siguranță interesant faptul că niciunul dintre conturile Evangheliei disponibile nu furnizează datele calendaristice ale unei astfel de serii importante de evenimente ca precede răstignirea. Dacă am avea o zi a săptămânii împreună cu data calendarului pentru o singură zi în timpul săptămânii de răstignire, cu siguranță că vom fi în măsură să oferim anul în care a avut loc exact. Aceasta presupune doar că orbita lunară nu sa schimbat altceva decât prin încetinirea treptată a orbitei sale. Faza lunară, așa cum este observată de

un observator de pe pământ poate fi simulată folosind programe de calculator și ajustată prin utilizarea eclipselor cunoscute în istorie, pentru a calibra calendarul. Încetinirea orbitei lunii este luată în considerare.

12 9b Motivul pentru lipsa datelor calendarului lunar în conturile Evangheliei se poate datora situației complexe, așa cum am descris-o mai sus, cu problemele sale sectare. Dificultatea de a spune povestea din punctul de vedere a fiecăruia dintre diferitele secte poate explica motivele absenței unor date lunare specifice sau poate nu. Va fi înțelept să păstrați acest lucru în minte în descoperirea noastră. În credință, căutăm consistența faptelor cu teoria. Există dovezi ale unei crucidificări de miercuri în 30 E.c.?

Above: The Adoration of the Magi, Gemäldegalerie, Dresden, Germany
(c. 1530 painting by Master of AB Monogram, Oil on lime wood panel, 42 x 39 cm)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

12 10a Când ne uităm la secta esenienilor, vedem ceva foarte interesant, care este că este crezut că Nisan 01 al esenienilor a fost resetat anual, pe Equinoxul Vernal. Rezultatul pentru un echinocțios de primăvară pe 23 martie la 30 E.c. are cea mai remarcabilă proprietate care numai în 30 E.c. poate schimba ziua lunară pentru a fi tocmai o zi mai devreme decât calendarul lunar astronomic, astfel încât data lunară Nisan 14 este miercuri în loc de joi. Ceilalți ani între 26 și 35 E.c. dau 14 Nisan pentru calendarul lunar în așa fel încât fie nu este aproape, fie este înainte de 14 Nisan al esenienilor, care este 04 aprilie sau 05 în intervalul. Rețineți că acest lucru nu înseamnă că Isus a fost al esenian, dar că a împărtășit o dată de Paștele cu ei în 30 E.c. Masa de seară a Domnului în anul 30 CE, chiar înainte de răstignirea miercuri 05 aprilie este seara de marți 04 aprilie, iar Paștele al esenienilor este miercuri 05 aprilie, așa că pur și simplu o zi înainte de un Paștele de joi 06 aprilie. Acest lucru este în concordanță cu Anul 30 E.c. de răstignire!

12 10b Anul 30 E.c. a fost, de asemenea, contabilizat ca viziune majoritară pentru anul crucificării, așa cum sa menționat mai sus. [1]

[1](Paragrafe 7-5a, 7-5b, și 7-5c, de mai sus)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

1211a Prezența sectei Essene din Ierusalim, unde a fost documentată, ar fi asistat pe discipolii să efectueze mai ușor Paștele evreisc în 30 E.c. Acest lucru a asigurat că sacrificiul făcut de Isus ar putea avea loc la data profetică a Paștelui evreiesc. Ca și cum un miracol, numai în anul 30, E.c. a fost această o posibilitate, care are potențialul de a confirma datele noastre! Cu alte cuvinte, această descoperire ne face mult mai încrezători în anul 30 E.c. ca anul crucificării. Lăudați-l pe Iehova în numele fiului său Isus, o răscumpărare!

1211b Data nașterii lui Isus ca Î.E.c. 6 pot fi considerate ca fiind acum confirmate în mod egal de această descoperire actuală, cu botezul său în 26 E.c. venind cu Isus la vârsta de 30 de ani! Aceste lucruri sunt discutate mai devreme în acest articol, dar Paștele al esenienilor pare să o confirme independent. Știm, de asemenea, că Isus a avut diferențe semnificative de credință în comparație cu fariseii și saducheii, deoarece de multe ori în Scriptură i-a mustrat sau i-a învățat. Nu avem nici un motiv să credem că a avut vreun astfel de diferențe cu esenienii, care sunt credeți de către cercetători că au practicat o varietate mai pură de iudaism. Astfel, cazul pare să fi fost întărit. Mă simt privilegiat că am avut o mică parte în asta.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Above: Christ in the Garden of Gethsemane, Pinacoteca, Vatican
(c. 1650 painting by Giacinto Brandi, Oil on canvas, 99 x 75 cm)

1212 Sosirea lui Isus ca Hristos (Ebraic "Mesia") 1000 de ani după finalizarea templului lui Solomon a fost pentru toți credincioșii cel mai important eveniment din istorie și a condus la îndeplinirea multor profeții, în beneficiul nostru. Timpul sosirii sale a fost stabilit aici prin astronomie, împreună cu tradiția istorică actuală. Există mult mai multe profeții pe care Iisus le-a împlinit în slujirea sa pământească decât suntem capabili să evaluăm aici, o

realitate datorată mai mult capacității oricui de a absorbi o cantitate atât de vastă de informații decât abilitatea mea de scriitor de a scrie clar. Același lucru este valabil și pentru detaliile cronologice acoperite. Cu toate acestea, am ales în mod deliberat pentru a pune capăt capitolului curent într-o astfel de manieră, deoarece cred că ar trebui să ofere cititorului o iluminare marcată și convingătoare, a congruenței cronologiei BG cu adevărul. Aceasta nu ar trebui să fie o realizare dificilă de realizare, deoarece este, de fapt, adevărat, dar în mod egal, este credibil. Cu toate acestea, cred că nu a venit fără rugăciune ferventă. [1] Vă mulțumim tuturor celor care au asistat în rugăciune și iubire.

[1](Eclesiastul 12:10)

end of Capitolul 12: Având în vedere esenieni

Născut și a crescut —Mesia

Rolf Ward Green

Historical Notes:

Some images may have been restored.

HN1 Cum ar putea fi anul 2 al lui Darius, cunoscut sub numele de Î.E.c. 520 (cu Anul 1 Î.E.c. 522/521), să fie 70 de ani după ce s-a desfășurat indignarea lui Iehova asupra orașului Ierusalim? [1] Ei bine, 520 + 70 = Î.E.c. 590, și asediul orașului în Î.E.c. 588 s-a încheiat în Î.E.c. 587, având o durată de 20 de luni. [2] Aici sunt 69 de ani inclusiv 588 - 520 + 1 = 69. Dar calendarul evreiesc are un an laic prin care conducătorii străini au fost datati de evrei, iar pe baza acestui calendar, asediul Ierusalimului a început într-un an calendaristic care a început în Î.E.c 589 (toamna). Acest lucru face 70 de ani inclusiv în loc de 69, așa cum sa dat. Deci, Cartea Zahariei confirmă că Ierusalimul trebuie să fi avut unele necazuri care au venit asupra sa lângă Î.E.c. 590. Deoarece acest lucru este foarte aproape de începutul Asediului Ierusalimului de către Regele Nebucadnețar, acesta confirmă Î.E.c. 587 deci ca anul distrugerii Ierusalimului!

[1](Zaharia 1:7,12)
[2](2 Regi 25:1,2)

HN2 În anul 6 al lui Darius sau Î.E.c. 517, Israel a finalizat acest lucru al doilea templu (al lui Solomon a fost primul) la Ierusalim și a perioada de 70 de ani de la distrugerea sa a fost îndeplinită. [1,2]

[1](Ezra 6:15)
[2](Acea distrugere a fost Î.E.c. 587, după cum este documentat în acest articol, și complet în concordanță cu Sfintele Scripturi.)

HN3a Când trebuia să vină Messiah conform profeției din Daniel 9: 24-27, la botez sau la moarte? Numai moartea sa a dovedit de fapt că este Mesia. Pentru cei care cred că mersul Cuvântului pentru restaurarea și reconstruirea Ierusalimului este identic cu Anul 20 al Artaxerxes, uneori datează Anul 1 al Artaxerxes ca Î.E.c. 475-474, ca urmare a plasării Anului 20 în Î.E.c. 455, iar cele 69 de săptămâni ale lui Daniel se încheie (69 x 7 = 483) în 30 E.C., presupunând că evenimentul din Neemia 2: 1 s-a produs după 13 nisan, astfel încât există un întreg 483 de ani de la Î.E.c. 455 la 30 E.c. (al căror total este de 485 de ani mai puțin „anul 0” acum mai puțin 1). [1] Acest lucru nu poate funcționa, deoarece moartea lui Mesia de la Daniel este la „jumătatea săptămânii” și care, în acest caz, se consideră că necesită o răstignire diferită de 30. Cu excepția cazului în care „jumătatea săptămânii” poate fi de 33., când cei din toate națiunile au fost aduși în Noul Legământ cu credincioșii evrei, sfârșitul jertfei a fost 30 Nisan. la răstignirea lui Iisus Hristos și sfârșitul ultimei săptămâni a profeției de 70 de săptămâni cade în 33., când toate celelalte națiunile au fost întâmpinate în Noul Legământ. [2]

HN3b Articolul actual (de mai sus) a indicat pe baza dovezilor istorice și culturale că 30 E.c. a fost adevăratul an al răstignirii lui Iisus Hristos, astfel încât să poată confirma împlinirea profeției. Anul răstignirii nu poate fi făcut „potrivit cu profeția”, ci poate servi mai degrabă pentru a confirma sau a nega profeția.

[1](Că Î.E.c. 475 nu este Anul 1 al lui Artaxerxes arătat clar într-un articol de Carl Olof Jonsson, 1989 (revizuit 1999, 2003), "The 20th Year of Artaxerxes and the 'Seventy Weeks' of Daniel." În acel articol, era a mai arătat că Î.E.c. 465 a fost anul 1 al lui Artaxerxes. Aici nu adoptăm opiniile domnului Jonsson despre Daniel.)
[2](Paragraphe 2-9 prin 2-12, de mai sus)

HN4 Ar trebui să fim extrem de atenți în ceea ce privește găsirea problemelor cu recensământul din 6 E.c. ca fiind coincidente în număr cu anul anterior, Î.E.c. „6”, în măsura în care există vreo corelație între aceste date în momentul în care au avut loc aceste evenimente, în măsura în care punctul în care 1. începe este complet arbitrară, fiind decisă un număr semnificativ de secole după chiar evenimentele. [1,2]

[1](Paragraphe 5-4 prin 5-12, de mai sus)
[2](Paragraphe 7-3a și 7-8, de mai sus)

HN5a Există motive întemeiate să credem că niciunul dintre sectele, fariseii și saducheii, ar executa un om pe ziua Paștele (Marcu 14: 2), care ar elimina 14 și 15 nisan în 30 E.c. sau joi 06 aprilie și vineri 07 aprilie. Nu aveau voie să lucreze într-un Sabat sau Paștele. Dar a fost și o zi sacră - nu una pentru execuții.

HN5b Există, de asemenea, o altă școală de gândire care permite că galileenii aveau o practică de a mânca o masă cu o zi înainte de masa Paștele numită „Cina cea de Taină” [1]. Aceasta implică faptul că Isus și ucenicii săi erau de obicei obișnuiți să mănânce Paștele când saducheii o făceau, ceea ce nu diferă de discuția de mai sus, unde Paștele al esenienilor coincid în 30 E.c., cu această masă mâncat de galileeni (sfârșitul marții 04 aprilie / 12 nisan).

[1](Mishnah Pesachim 4: 5 afirmă: „... Și rabinii spune: În Iudeea, oamenii ar efectua travaliu pe Paștele ajunuri până la prânz, iar în Galileea oamenii n-au vrut efectuați travaliu în ajunul Paștele ...“)

Table Supplementary: Proposed Titles For This Article

(Feb 19, 2021 — Feb 27, 2021 CE) Note 39 p. 244 — Note 39 p. 247		
1.	Vindication	Vigilance
3.	Crucifixion	Dating Jesus
5.	Convergence	Thirty
7.	Holding Pattern	Conviction
9.	Convenience	Proof
11.	Preponderance	Providence
13.	Realization	Prophecy
15.	Determination	Observation
17.	Manifestation	Perfection
19.	Qualification	Propitiation
21.	Reconciliation	Resurrection
23.	Outcome	Period
25.	Glory	Provision
27.	Punctuality	Reality
29.	Foreordination	Destiny
31.	Protection	Glory (2Co 3:11)
33.	Collateral	Way
35.	Path	Narrow Path

37.	Exceptional	Jesus is Lord
39.	Culmination	Messiah
41.	Saviour	Absolution
43.	Moment	Exultation
45.	Precedent	Possibility
47.	Born and Raised	
48.	Născut și a crescut —Mesia	

RECENT ARTICLES:

Now in PDF Format (Web versions in REFERENCES: below):
The order of the articles written by Rolf Ward Green is:

1. Harald

2. Skjold

3. Valdr

4. Smith

5. Green

6. Joseph

7. On

8. Phoenix

9. Moses

10. Ark

11. Crucible

12. B4

13. Trojan War

14. Wild Road

15. Uncut Tut

16. True

17. Be

18. Messiah
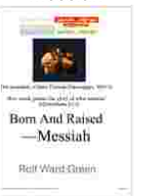

1. Harald Hildetand and Rollo
in the Trojan House of Charlemagne (Dec 25, 2007)

2. Skjöldings (Sep 17, 2008)

3. Valdr (Oct 09, 2008)

4. Smith (Nov 1-6, 2008)

5. Green (Nov 23, 2009) (Easter calculator first used and cited) (mod. Mar 02, 2010 Title illus., Hippocrates)

6. Joseph (Dec 24-29, 2009) (Easter calculator used) (mod. Mar 02, 2010 Title illus.)
(Easter calculator used and stopped working before Feb 28, 2010)

7. On (Feb 28-Mar 05, 2010)

8. Phoenix (with A. R. Rutledge; Apr 01-06, 2010)

9. Moses (with A. R. Rutledge; Jul 31-Sep 23, 2010)

10. The Ark of Urartu (with A. R. Rutledge; Dec 24, 2010–Jul 11, 2011)

11. The Crucible of Credible Creed (with R. E. Green and A. R. Rutledge; Apr 07, 2012–Jun 20, 2013)

12. B4 Chronology (with R. E. Green, M. F. Green (Skanes), and A. R. Rutledge; Jan 01, 2015–Nov 12, 2015)

13. Trojan War (with R. E. Green, M. F. Green (Skanes), and A. R. Rutledge; Dec 25, 2015–Jan 14, 2016)

14. Wild Road Ahead To History (with R. E. Green, M. F. Green (Skanes), and A. R. Rutledge; May 18, 2016–Sep 27, 2016)

15. The Uncut Tut (with R. E. Green, M. F. Green (Skanes), and A. R. Rutledge; Dec 05, 2016–Jan 02, 2017) (Dedicated To A. R. Rutledge (1924-2016)) [She is the late wife of Rolf Ward Green and coauthor]

16. True-- May 22, 2018–May 22, 2018)

17. Be. Oct 25, 2019–Aug 28, 2020)

18.
Feb 28, 2021–May 10, 2021)
(the present article, 'Born And Raised—Messiah')
Date of first publication: Feb 28, 2021

- Mar 01, 2021 2-7a [14 + 17 - 1 = 30 CE (Baptism...] to correct word [[14 + 17 - 1 = 30 CE (Crucifixion...)]]; 3-12a [preach, ... Jesus...] [[preach ... Jesus'...]]; 4-4 verse [... of Daniel 9:26] [[... of Daniel 9:25]].
- Mar 02, 2021 3-9a 'celestrial': [brightest celestrial] fixed spelling and punctuat. [[brightest, celestial]]; 6-2a Mr. Nelson Glueck appeared on the cover of Time [Magazine in 1963 as a world-famous archaeologist, said in his book, Rivers in the Desert (1959) p. 31:] [[Magazine in 1963 as the world-famous archaeologist who stated in his book Rivers in the Desert (1959):]] 7-1 s7 start of sentence 7 'it' [it also] [[It also]]; 8-12d footnote numbers [8] and [9] fixed after quotes.
- Mar 03, 2021 12-4 [For the Mosaic Law and the Sadducees, Passover evening began at the end of Nisan 13, and Passover Sabbath was Nisan 15, which in 30 CE was a Friday, Apr 07, we see.] [[For the Mosaic Law and the Sadducees, Passover evening began at the end of Nisan 13, and Passover Sabbath was Nisan 14, which in 30 CE was Thursday, Apr 06, we see.]]
- Mar 04, 2021 6-5a fix gram. [his Reign as the] [[whose example is]]; better [and being imbued as theirs would also be] [[the Emperor being after this time imbued]].

- Mar 06, 2021 9-6 [as the left Egypt... destruction, in BCE] now [[as they left Egypt... destruction in BCE]].
- Mar 08, 2021 2-11b edit: 'before' into 'after' [and... years before BCE 458] [[thus... years after BCE 458]]; 5-2 [M. R. S... was almost] [[R. S... was virtually]]; 5-1 footnote [2] corrected: [Luke 2:2] [[Luke 2:1-4]].
- Mar 09, 2021 9-2a [1914... the Israel's Declaration in 1948] to [[1914... Israel's own Declaration in 1948]]; 9-7 edit: "between" [the very Year 1 of Nebuchadnezzar to the Year 1 of King Darius] fix grammar [[the Year 1 of Nebuchadnezzar and Year 1 of Persian King Darius]]; 2-8b fix grammatical [reminiscent or similar to Daniel 7:25] to be [[reminiscent of or akin to Daniel 7:25]]; 2:2 [it being when they] to be [[which is when they]]; 2:4a footnote [1] added Faptele 13:9 reference Paul=Saul; 4-3 added footnotes [1] and [2] for 69 weeks, baptism.
- Mar 10, 2021 1-7 sp. [small utiity] [[small utility]]; 1-7 + [[pipes for easy inter-process communication,]].
- Mar 11, 2021 1-2 fix gram. [has] [[had]]; 3-10a [could noted just after sunset, near the] [[could be observed after sunset near the]]; 10-2b add footnote [2], as #; 3-8a insert a new footnote [1], re the death of Herod.
- Mar 12, 2021 3-12a [five or six months younger] [[five (or six) months older]], John being born before Jesus; 5-1 " ["Was... Bethlehem?: ...Luke (by... Ramsay)] : [[Was... Bethlehem?-- ... Luke, by... Ramsay,]]; 5-3 in: [thus we... in BCE 6] [[so we... near BCE 6]]; 1-1 to 12-12 fixed sp. as to "millennial, millennium".
- Mar 13, 2021 5-8 added footnote [3], regarding Strabo; add Hist Notes par. #'s, add HN 5-b footnote [1] about Galileans (Mishnah Pesachim 4:5) not working Pass Eve.
- Mar 14, 2021 4-4 Hebrew anglicized to read: [["krt"]].
- Mar 15, 1-12b caption [Metrololitan] [[Metropolitan]].
- Mar 17, 7-9b footnote [7]: [Dec 15,] [[Dec 15 1982,]]; 8-11a footnote [1] p. [(2014) p. 13] [[(2014) p. 15]]; 11-9 remove footnote [18], renumber [17] through [20]; 3-8a footnote [1] start sentence: [it was] [[It was]]; 4-4 add footnote [3] to ref. back to 2-9 footnote [1].
- Romanian:
  Mar 18, 2021 1st Romanian Ed'n. Romanian from here on.
- Mar 25, 2021 Completed 1st Romanian version 1st Draft; first published Romanian translation, its 1st Edition; 1-12b s1 meaning [...a fost îndreptat... a profețit... și sa întâmplat.] [[... să fie distrus... profețise... și s-a întâmplat.]] was destroyed, not "straightened".
- Mar 26, 2021 3-3b transl. subparagraph: (was English); 2-5 notă de subsol [5] [plural,ceea] [[plural, ceea]]; 2-7a retransl.; 2-6 retransl; 2-5 fix E.c. plus typos; 3-7b fix E.c. and Î.E.c.; 2-8a fix E.c.; 3-10ab Î.E.c. and E.c.; 2-12b fix E.c.; 1-11b E.c., 1-12a [Lot] lot; 2-1 fix E.c. (two occurrences); add spaces: .[to . [; 1-10 [Yoma 39B] [[Yoma 39b]]; 3-7b 6A: [paragraf 3-6A] [[paragraf 3-6a]]; 9-7 fixed notă de subsol text size; 2-2 notă [5]: [1-4, 1-8A, 1-8B,] [[1-4, 1-8a, 1-8b,]]; 7-12b [King Herod] [[Regele Irod]] and also reword s1; toate: replace: [regele, regelui] [[Regele, Regelui]]; 8-8 [Mennelik] [[Menelik]]; 9-2b Zedekia [[Zedechia]]; 1-8 [Din puterile] [[din puterile]]; toate [domni] and [rege] [regali] nouns!: [[Domni]] [[Rege]] [[Regali]]; tot: [Josephus] [[Iosephus]]; [Maccabees] [[Macabei]]; Cap 10 title x 4: [a prezis o înc] [[A prezis o înc]]; 2-2 [esenii] and 12-11b [Essenii] both: [[esenienii]]; Cap 12 title x [.vedere Essenes] [[.vedere esenieni]]; Cap 6 title x 4 and text body (toate) [Luke] [[Luca]].

- Mar 27, 2021 6-2a: [revista de]: [[coperta revistei]]; 6-4a: [„20 E.c.“ [2,3], dar] [[„20 E.c.“. [2,3] Dar]]; 1-10 add] [...Ben Zakkai,...] [[...Ben Zakkai,]...]].
- Mar 28, 2021 toate Bibl. [Josiah] [[Iosia]]; [Joiakim] [[Ioiachim]]; [Benjamin] [[Beniamin]]; 7-7 [Joseph] to [[Iosephus]]; 11-7, 11-8, 11-9 [Joseph] [[Iosif]]; 2-5 [Joseph] [[Iosephus]]; 9-2b: [.II] [[.al II-lea]]; 9-7 [Nebuchadnezzar] [[Nebucadnețar]]; 9-7 same [Jerusalem destroyed] [[Ierusalimul distrus]]; 1-12a-s1: fix date as to order: [14 70 aprilie,] [[14 aprilie 70 E.c.,]]; 1-12a [[Binecuvântată Greenealogie]] toate 'uvântată'; 1-12a, 6-2a txt toţi [Pontius Pilat] [[Ponțiu Pilat]]; 6-3b [.ement de Alexandria] [[.ement din Alexandria]]; 6-4a case [opinia Predominant] [[opinia predominant]]; 6-7 [.censământul „Primul“] [[.censământul „primul“]]; 8-11b [regatului] [[Regatului]]; Chs 4 8 9 [Iehoiakim] [[Ioiachim]]; 8-10b Kingdom [regatului] [[Regatului]]; 3-4a [puterea regală] [[Puterea Regală]]; 3-4b [biroul regal] [[Biroul Regal]]; [căzutla cădere] [[din toamna până în toamnă]]; 3-5a: [octombrie..]: [[octombrie.]]; toate, few occurrences of this [Tiberiu] [[Tiberius]]; 3-7a [Ioan era fiul unui Levite, Zaharia,... ca preot] to [[Ioan era fiul unui levit, Zaharia,... ca Preot]]; 3-7a case [la numerele 4: 3 a] [[la Numerele 4: 3 a]]; 1-12a case: [seculară Ca și în] [[seculară ca și în]]; 2-3 [bine îndeplinit..] [[bine îndeplinit.]]; 2-3 [„un apostol la națiuni”] [[un „apostol al națiunilor”]]; [cartea lui ... de Fapte] [[Cartea Faptelor lui ...]].
- Mar 29, 2021 2-4a: [(colul 4:14)] [[(Coloseni 4:14)]]; 2-3 sense: [Cartea Faptelor lui Luca] [[Cartea Faptele de către Luca]]; 2-4a [iar scrierea lui Faptele] [[iar scrierea lui a Faptele]] 2-4a [Din cartea lui Faptele] [[Din Cartea Faptele]]; 2-4a-s2 rewrite re Theophilus; 2-4a sense [a fost lovită orb] [[a fost brusc orbit]]; 2-4a Ne, ',' [Ne... diminuată,] [[, ne rugăm,...]]; 2-4b '.' [inclusiv = 44 E.c..] [[inclusiv = 44 E.c.]]; 2-5 'E' [după Evadând Damasc] [[după evadând Damasc]]; 2-5-s2 entirely reworded, reformulat pentru claritate; 2-5: [potrivit lui Scholar] [[potrivit cărturarului]]; 2-6-s1 [multe fapte] [[multe fapte.]]; 2-6-s5 [În timp ce... mare decât Cartea Bibliei din Faptele] [[Deși nu ... mult decât în Cartea Biblică Faptele]]; 2-6-s7 his Reign [C... Caesar a condus] [[C... Caesar a domnit]]; 2-6-end [în conștiință] [[potrivit conștiinței sale]]; 2-7a-s1: [moartea Sejanus] [[moartea lui Sejanus ca]]; 2-7a-s2 Sejanus killed because of his sedition [pentru a încerca o revoltă] now: [[din cauza sediției sale]]; 2-7a-s2: [Sejanus este ucis de Tiberius din cauza sediției sale, dar acest lucru a avut loc după ce Sejanus a fost „cel mai în mod obișnuit“ opus acceptării creștinismului, în momentul în care împăratul roman Tiberius propune Senatului să-i dea oficial pe Hristos, pe care îl refuză, pentru că ei refuză sunt, spune Orosius, nu primul care a fost consultat.] [[Sejanus este ucis de Tiberius pentru că a încercat o revoltă, dar acest lucru s-a produs după ce Sejanus s-a opus „cel mai cu obstinație” acceptării creștinismului, pe vremea când împăratul roman Tiberius propune Senatului să-l îndumnezeiască oficial pe Hristos, lucru pe care îl refuză, deoarece sunt, spune Orosius, nu primii consultați.]]; 2-7a-s7 [anul Regelui Irod Agrippa am murit] [[anul în care a murit Regele Irod Agrippa I]] improved meaning; 2-7a-end: [Tiberius, care, de la un an 1 din 14, E.c.] [[Tiberius, care, dintr-un An 1 de 14 E.c.,]] clearer; 2-8a-s1: [Până acum nu am recurs la niciun argument bazat pe consens, deoarece majoritatea a fost greșită de multe ori.] [[Până în prezent nu am încercat niciun argument bazat pe consens, deoarece opinia majoritară a fost greșită de multe ori.]]; 2-8a-s6: [... de o săptămână de șapte ani]: [[... de o ... de o săptămână (o săptămână fiind de șapte ani)]]; 2-9-s1: [Când sunt menționate 1260 de zile, aceasta implică o perioadă de timp care este exactă chiar în ziua, ceea ce poate explica de ce au fost făcute atât de multe calcule asupra profeției lui Daniel 9: 24-27, încercând să fie foarte precis, chiar și să fie exacte într-o zi literală.] [[Când sunt menționate 1260 de zile, aceasta implică o perioadă de timp care este precisă chiar și în decurs de o zi, ceea ce ar putea explica de ce au fost făcute atât de multe calcule asupra profeției lui Daniel 9: 24-27, încercând să fie foarte precis, chiar încercând pentru a fi exacte în decurs de o zi literală.]]; 2-9-s3: [Astfel apare în schimb că este chemată o precizie de aproximativ o jumătate de săptămână în perioadă de 70 de săptămâni.] [[Astfel, în schimb, se pare că o precizie de aproximativ o jumătate de săptămână este intenționată în perioada de 70 de săptămâni.]]; 2-9-s5 locate '.' [profeției [2].] [[profeției. [2]]]; 2-9-second last sentence: [Există, de asemenea, dezacorduri cu privire la ceea ce este datând din anul 1 din Artaxerxes, ceea ce face diferența.] [[Există, de asemenea, dezacorduri cu privire la ceea ce este Anul 1 al lui Artaxerxes, ceea ce face o diferența.]]; 2-9-end sp. [Floyd Nelen Jones] [[Floyd Nolen Jones]]; 2-10a-s1 gram. [pe p. 131 cu ziua] [[pe p. 131 ziua]]; 2-10a-end: [El a murit pe Isus la sfârșitul celor 69 de săptămâni, sau 483 de ani, cu anul 20 din Artaxerxes în Î.E.c. 454, ceea ce face ca anul crucificării, în 30 E.c., nu există un an zero.] [[El pune moartea lui Iisus la sfârșitul a 69 de săptămâni, sau 483 de ani, cu Anul 20 al lui Artaxerxes în 454 Î.E.c., ceea ce face pentru anul crucificării în 30 E.c., deoarece nu există un an zero.]]; 2-10b-s3: [să se deschidă de] [[să fie distincte de]]; 2-10b-end: [sfarsitul de 70 de săptămâni pentru evrei, care... poporul ales. [3,4]] [[cele 70 de săptămâni se termină pentru evrei, care... poporul ales. [3,4]]]=.

- Mar 30, 2021 2-11b: case, C [Anul 30 E.c. Căci] [[Anul 30 E.c. căci]]; [30 E.c. Ca trei][[30 E.c. ca trei]]; 2-11c-sentences 2-4: [Evreii sunt din acel moment dat șapte ani pentru a intra în noul legământ, înainte ca neamurile să fie lăsate. Legământul lui Iehova cu Israel rămâne în vigoare până la 33 E.c., timp în care ei rămân singurii săi. Timpul până când Mesia liderul este dat ca 7 săptămâni, și, de asemenea, 62 de săptămâni, pe care le putem lua în considerare suplimentar.] [[Din acel moment, evreilor li se acordă șapte ani pentru a intra în Legământ Nou, înainte ca neamurile să fie lăsate să intre. Legământul lui Iehova cu Israel rămâne în vigoare până în anul 33 E.c., timp în care ani rămân singurul său popor. Timpul până la Mesia Conducătorul este dat de 7 săptămâni și, de asemenea, 62 de săptămâni, pe care le putem lua în considerare suplimentar.]];

2-12a-s3: [Cu toate acestea, e...] [[Și totuși e...]]; 2-12-a-end: [King Irod anul 18] [[King Irod Anul 18]]; 3-1b-sentence 1: [Scriptura de la Luca 3: 1-2, de mai sus, este probabil una dintre cele mai puternice motive pentru care o dată când o dată răstignirea la 33 E.c. în loc de 30 E.c., pe baza anului Tiberius.] [[Scriptura de la Luca 3: 1-2, de mai sus, este probabil unul dintre cele mai puternice motive pentru care unii savanți datează răstignirea la 33 CE în loc de 30 CE, pe baza Anului Tiberius.]]; 3-1b-s2 "î": [împărat... Roman] [[Împărat... Roman]]; 2-6: [împăratului Claudius]: [[Împăratului Claudius]]; 2-7a wrong case [împăratul roman] [[Împăratul Roman]]; 3-12c-s2 wrong word: [împăratul Irod] [[Regele Irod]]; 4-10-s1 [66 E.c., când] [[66 E.c., când]]; 4-10-s2 fix case [împărat roman] [[Împărat Roman]]; 5-3-s2 case î: [împărat] [[Împărat]]; 1-8-s2 [...împăraților străini] [[...Regilor străini]]; 1-8-sentence 3 fix case, wording: Kings, Royal Powers: [găsim în schimb că cea mai veche ipoteză din puterile Regale pentru acești împărați străini] [[găsim în schimb că cea mai timpurie raportare a asumării Puterilor Regale pentru acești Regi străini]]; 1-8-s3 and 3-3a-end (in quotes): [datorită anilor de aderare sau a Corule] [[din cauza anilor de aderare sau a Co-guvernării]]; 1-8-s5: [anul 19 ... anul 18] [[Anul 19 ... Anul 18]]; 3-3b-end: [Tiberius începuse să ajungă la Corule c. 12 E.c., înainte de moartea lui August (conform lui Suetonius)] [[Tiberius și-a început Co-Guvernul împreună cu Augustus c. 12 CE, înainte de moartea lui Augustus (conform lui Suetonius)]]; 3-5a-s1 [anilor Regali] [[Anilor Regali]]; 3-5a-sentence 2, Corule translated Co-Guvernării: [propriu-zis al lui Corule, cu Tishri 01 din 12 E.c.... începutul lui Corule pentru Tiberius] [[propriu-zis al Co-Guvernării, cu Tishri 01 din 12 E.c.... începutul Co-Guvernării lui Tiberius]]; 3-3a-end: [găsim în schimb că cea mai veche ipoteză a puterilor Regale pentru acești împărați străini] [[găsim în schimb că cea mai timpurie raportare a asumării Puterilor Regale pentru acești Regi străini]]; 5-6-s3: [Împăratul Irod... Împăratul împăratului roman Augustus] [[Regele Irod... Împăratul roman Augustus]]; toate: case [împărat] [[Împărat]] [[Rege]] [[Regele]]: including [[: 11-10a-s2 un Rege pre-egiptean, 11-2-end Împărat al Casei Hapsburg, 10-3-s1 Împăratul roman Tiberius, 10-2a-s2 Împăratul roman Tiberius, 9-7-s5 Anul 1 Regelui Solomon, 9-2b-s5 ca Rege al lui Iuda, 8-12c-s2 că Regele divin al lui Israel, 8-12c-s2 [1-3], 8-4-s3 Împărat al Italiei, 8-1-s9 promis un Rege, 8-1-s8 zilele Regelui David, 6-6-s1 Împăratului Augustus și un ciclu, 6-3b-1s a fost Împăratul roman :]]; all but quotes: [Cezar] [[Caesar]]; 2-8b-s1 tr. [...as the prophecy begins at verse 24...] [[...pe măsură ce profeția începe la versetul 24...]]; 1-8-s3, 3-3a-end-q: [Co-guvernării] [[Co-Guvernării]]; 1-8-s6 begins [într-o minte...] [[Într-o minte...]].

- Apr 01, 2021 Ch6 Title [Înscrieri] [[Recensămintele]].
- Apr 03, 2021 3-4a footnotes reference: [1-3] [[1,2]].
- Apr 04, 2021 5-11b: added missing 'b' index to "5-11".
- Apr 05, 2021 9-5 gr. [whom we noted] [[who we noted]]: [pe cine am notat prezis 70 de ani care se termină la Babilon.] [[care, așa cum am observat, a prezis că cei 70 de ani se vor sfârși în Babilon.]].
- Apr 06, 2021 12-7b [..zilei de miercuri, Nisan 12] fix day of week as Julian: [[..zilei de marți, Nisan 12]].
- Apr 15, 2021 4-6 footnote [2] label corrected to: [2].
- Apr 20, 2021 11-5 fix italics: Year 1 Solomon, Exodus; 12-6 fix footnote [3]-[13] i.e. missing left brackets; 12-10a-s3 correct sense [după 14 Nisan al esenienilor] most correctly [[înainte de 14 Nisan al esenienilor]].
- Apr 28, 2021 1-10-s3: footnote [1] added (sentence 3).
- May 10, 2021 8-11-b [Nechadnețarul Babilonului] [[Nebucadnețar din Babilon]]; 11-5s1 [o dată dată în Biblie ca anii 18] [[o dată indicată în Biblie ca fiind anul 18 al lui Nebucadnețar]]; HN1 sp: Ne[[bu]]cadnețar.

REFERENCES:

Own Work:

(17) ('Be', by Rolf Ward Green)
(16) ('True', by Rolf Ward Green)
(15) ('The Uncut Tut', by Rolf Ward Green, Ralph Ellis Green, Anne Ruth Rutledge and Flora Marie Green)
(14) ('Wild Road Ahead To History', by Rolf Ward Green, Ralph Ellis Green, Anne Ruth Rutledge and Flora Marie Green)
(13) ('Trojan War', by Rolf Ward Green, Ralph Ellis Green, Anne Ruth Rutledge and Flora Marie Green)
(12) ('B4 Chronology', by Rolf Ward Green, Ralph Ellis Green, Anne Ruth Rutledge and Flora Marie Green)
(11) ('The Crucible of Credible Creed', by Rolf Ward Green, Ralph Ellis Green, and Anne Ruth Rutledge)
(10) ('The Ark of Urartu', by Rolf Ward Green and Anne Ruth Rutledge)
(9) ('Moses', by Rolf Ward Green and Anne Ruth Rutledge)
(8) ('Phoenix', by Rolf Ward Green and Anne Ruth Rutledge)
(7) ('On', by Rolf Ward Green)
(6) ('Joseph', by Rolf Ward Green)
(5) ('Green', by Rolf Ward Green)
(4) ('Smith', by Rolf Ward Green)
(3) ('Valdr', by Rolf Ward Green)
(2) ('Skjöldings', by Rolf Ward Green)
(1) ('Harald Hildetand', by Rolf Ward Green)

Unique Source Material:

(4) (The chronology of the Old Testament, by Fotheringham)
(3) (Manetho, with an English translation by W.G. Waddell)
(2) (Ancient Egyptian Chronology, 2006, ed. by Erik Hornung, Rolf Krauss and David A. Warburton)
(1) (Synchronology, 1839, Cambridge University Press, by Charles Crosthwaite)

The Incredulity of Saint Thomas (Caravaggio, 1601-2)

Cât de mult mai mare este slava a ceea ce rămâne!
(2 Corinteni 3:11)

Născut și a crescut —Mesia

Rolf Ward Green

Chapter 1: Astronomical Dating And True Earth
Chapter 2: Back-dating Yesterdays
Chapter 3: Tiberius, Herod, Astronomy, Testimony

Chapter 4: Daniel As Numerically Internal Endpoints Learned
Chapter 5: Principled Ramsay Offers Very Encouraging Story
Chapter 6: Roman Enrolments, Augustus, Luke
Chapter 7: Christians Handle Rome In Secure Testimony
Chapter 8: God Reprieves Abraham's Newborn To Everlasting Days
Chapter 9: Gentile Observed Dating Summarized
Chapter 10: Foretold A Violation Of Universal Righteousness
Chapter 11: The History In Reformative Total Years
Chapter 12: Considering Essenes

Capitolul 1: Cronologia astronomică și Pământul real
Capitolul 2: Se calculează înapoi până ieri
Capitolul 3: Tiberius, Irod, Astronomie, mărturie
Capitolul 4: Daniel ca ținte interne învățate numeric
Capitolul 5: Ramsay, de principiu, oferă o poveste foarte încurajatoare
Capitolul 6: Recensămintele romane, Augustus, Luca
Capitolul 7: Creștinii se ocupă de Roma în mărturie securizată
Capitolul 8: Dumnezeu îl amintește pe nou-născutul lui Avraam pentru totdeauna
Capitolul 9: Neamurile au observat scurte întâlniri
Capitolul 10: A prezis o încălcare a neprihănirii universale
Capitolul 11: Istoria în totalul anilor reformați
Capitolul 12: Având în vedere esenieni